suosikki

• HUHTIKUU / 4 / 1966 •
• IRTONUMERO 1:70 MK •

Missä olet OSTAJA?

Siinä vain SEISOT?

-ja olette aina suihkunraikas toisten seurassa

Se hiihtoretki muutti koko elämäni...

Rexona on tehokas deodoranttisaippua. Se sisältää heksaklorofeenia, joka hävittää iholta bakteereita ja estää siten hienhajun syntymisen. Käyttäkää Rexonaa joka päivä, niin saatte iholle pysyvän, pesujenkin välillä säilyvän suojan!

Suihkunraikas toisten seurassa

Rexona

valkoisemmat hampaat seitsemässä päivässä

Pahoin tummuneet hampaat

5—7 päivän Teelak-harjauksen jälkeen

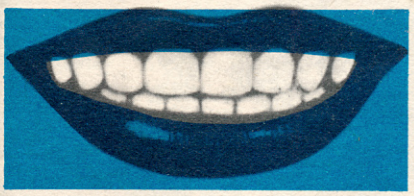

Päivittäin Teelakilla harjatut hampaat

Teelak ei ole tavallinen hammastahna vaan hampaiden kauneudenhoitoaine

Teelak on uusi tieteellinen hampaidenhoitoaine, joka poistaa ruskean vaarallisen hammaskiven — ja keltaiset nikotiinikerrostumat. Tähän saakka hampaanne eivät ole olleet niin valkoiset kuin ne voisivat olla, sillä vain Teelakin avulla ne tulevat *todella* valkoisiksi! Jos haluatte olla kauneimmillanne joka päivä, siirtykää tämän uuden tieteellisen hammaskiveä poistavan hampaidenhoitoaineen käyttöön. Teelak on vaaratonta hampaille — se ei vahingoita hammaskiillettä. Huomaatte eron jo ensimmäisen putkilon käytettyänne!

GREENWICH, sivulta 27:

Want To Do» on aika kesy ja kaupallinen, niinpä siitä myytiin Cherin ningatarta, kolme folkin ruhtinatarta: Buffy Sainte-Marie, Joan Baez ja Byrdsien esityksenä valtavia määriä. Hänen protestituotantonsa helmiä on ehdottomasti »A Hard Rain's A-talking blues eli puheblues »I Shall Be Free N:o 10», jossa tehdään pilaa Barry Goldwaterista, Cassius Claysta ja muista nimistä. Nuoruuden rakkausongelmia kuvaava »All I Really Want To Do» on aika kesy ja kaupallinen, niinpä siitä myytiin Cherin ningatarta, kolme folkin ruhtinatarta: Buffy Sainte-Marie, Joan Baez ja Byrdsien esityksenä valtavia määriä. Hänen protestituotantonsa helmiä on ehdottomasti »A Hard Rain's A-talking blues eli puheblues »I Shall Be Free N:o 10», jossa tehdään pilaa Barry Goldwaterista, Cassius Claysta sesta maailmassa, kuolemasta katuja muista nimistä. Nuoruuden rakkausongelmia kuvaava »All I Really

Greenwich Villagella on kolme kuvilpitömin protestilaulaja, vaikka hän onkin vielä kaupalliselle yleisölle tuntematon. Villagen asukkaat eivät

kunnioita hit-listoja, sillä monet parhaista folk-laulajista eivät tule koskaan tekemään levyä, sillä heille se merkitsisi rahaa ja mainetta, joka tekisi elämän liian helpoksi.

Joan Baez on niitä artisteja, jotka lämpimällä katseellaan ja humanismillaan tekivät meihin syvän vaikutuksen. Hänellä ei ajatellut häntä suurena tähtenä — Joan oli vain yksi monista Gerde's Folk Cityssä. Hänen äänensä on magneettinen ja tavattoman puhdas, siinä on syvyyttä, tunnetta ja luonnonlapsen lämmintä verta.

Uransa alussa Joan uskaltautui laulamaan jopa Harlemin kirkkoihin ja kaudet Villagessa saaden palkaksi Apollo-teatteriin. Hänellä ei ollut olutpullon ja sandwichin rahaa, eikä mainetta, mutta vielä tänäänkin on hänellä jäljellä uskolliset värilliset kuulijansa. Joan on artisti, joka tulkitsee mieluummin toisten lauluja kuin omiaan. »East Virginia» ja »House Of The Rising Sun» olivat laulut, joita Joan esitti iltakaudet Villagessa.

tämä on uutta tämä on hyvää

PURKAR
PURUKUMIKARAMELLI

päällä karkki makea *sisällä purkka paukkuva*

Purkka ja karkki nyt yhdessä. Hedelmäkarkin sisällä venyvää ja paukkuvaa purkkaa.

merijal *aina ja joka paikassa*

suosikki

Suomen suurin nuorten lehti

● työskentelemme huvin vuoksi ●

1966 / HUHTIKUU / 6. vsk

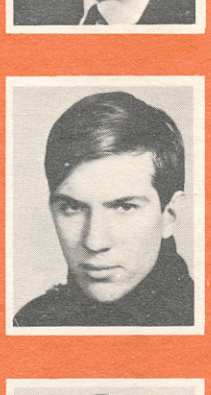

Päätoimittaja
ISTO LYSMÄ

Toimitussihteeri
JYRKI HÄMÄLÄINEN

Taiteilija
RAIMO MIETTINEN

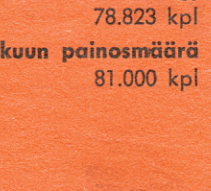

Valokuvaaja
OLAVI KASKISUO

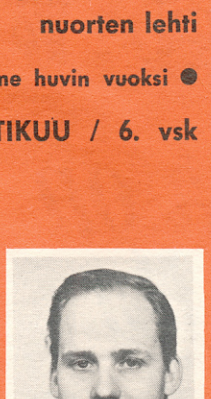

Ilmoituspäällikkö
RAUNO HURTTIA

Nettolevikki (Levikkitarkastus Oy)
78.823 kpl

Tämän kuun painosmäärä
81.000 kpl

SUOMEN FOLK-MUSIIKIN KULTAINEN LÖYTÖ

Vuosi on todella ollut kiireinen tänä keväänä kirjoittavalle 19-vuotiaalle *Päivi Paunulle*. Hänestä ei kuitenkaan voi sanoa, että hän yht'äkkiä aloitti laulamisen, koska hän pienestä pitäen on jo lauleskellut esiintyen radiossa ja nyt kouluiällä Hootenanny Folksong-clubin illoissa. Itse hän sanoo, ettei hän koskaan tullut ajatelleeksi laulajattaren uraa. Päivin ääni on erikoisen kaunis ja sopii juuri folk-lauluille. Varmasti suuri osa yleisöstä huomasi Päivin esikuvan olevan Joan Baez. Kuitenkin Päivi on oma itsensä, on vain sattuma, että hänen äänensä muistuttaa Baezin ääntä. Ja niin tapahtui, että Päivi nyt keskellä mahdottominta kiirettään, keskellä lukujensa levytti ensimmäisen levynsä: »Aamulla varhain» sekä kääntöpuolella Pertsa Reposen suomentama »Go Away From My Window».

PETYITKÖ TAAS?

... kirjeenvaihtopalsta jäi jälleen pois, sillä tämä numero *joutui kertakaikkisen ilmoitusvyöryn alle* ... ja luvatta uskalsimme jättää Kirjeenvaihtopalsta 100:n jälleen pois ... mutta jos se ei ilmesty ensi kuussa ... niin voit sanoa kertakaikkiaan tuttavuutesi irti Suosikin kanssa — olit sitten irtonumero-ostaja tai vuositilaaja ...

SEURAA AIKAASI

... kaikenlaiset kissat, koirat, mutta nimenomaan fantasiaeläimet ovat pop, in, top, hob ja hap! Tämä tuntematon tyttö osti 10 punnalla (n. 91 mk) kaikkien aikojen maskotin kotiinsa, mutta pojat sitten kyllä viihtyvätkin hänen seurassaan. Miksi? Koska Anttila seuraa perässä?

MARIANNE FAITHFUL ON KAISTAPÄINEN

Ja hänestä se on vain kivaa! Tiedätkö, mitä tuo mieletön tyttö (tai sanoisimmeko onnellinen nuori äiti) teki? Hän meni ja antoi tatuoida itsensä. Hänen rannettaan koristaa nyt sininen tatuoitu kukkanen.

— Eikö se olekin ihastuttava, huohottaa Marianne tyytyväisenä jokaiselle, joka haluaa sinistä kukkasta katsella. — Luulenpa, että annan tehdä vielä toisenkin tatuoinnin. Ylähuuleeni.

Ouuh, Marianne! Olet kaistapäinen!

TULOSSA TULOSSA

Uusi laulajatyttö Lahdesta *Hannele Laaksonen*. Nimi ei varmasti ole meille levyistä tuttu. Mutta jo usean vuoden ajan on tämä kirkasääninen laulajatar vaikuttanut ympäri Suomea Valto Nikulaisen orkesterin solistina. Vuosi on ollut hänelle erikoisen merkityksellinen. Hän voitti vuoden 1966 iskelmälaulumestaruuden kotimaisessa sarjassa. Ja nyt häneltä on tulossa ensimmäinen levy. Ykköspuolella on Petula Clark'in tunnetuksi tekemä »My Love», joka on komeillut ylivoimaisena ykkösenä Amerikan Top-listalla usean viikon ajan. Levyn toisella puolella on hyvin kaunis sävellys »Kaikkeni annoin», joka on tunnussävelenä elokuvassa »Seitsemäntoistavuotias paratiisissa».

KAUNIS UUSI FOLK-LAULAJA

Dunja Rajter on herättänyt Saksassa suurta huomiota laulamillaan jugoslavialaisilla kansanlauluilla. Tämä Zagrebista kotoisin oleva kaunis laulajatar on saanut paljon tarjouksia televisiosta ja suunnitteilla on hänen laulujensa levytys. Dunja on myös elokuvanäyttelijä ja esiintyi kahdessa Karl-May-elokuvassa.

HERMAN HERMIT: ALAS PARTURIT!

Tottahan pitkätukkaistenkin pitää käydä parturissa silloin tällöin siistiytymässä, mutta sitäpä ei tee Herman Hermit. Hän saa kylmänväristyksiä pelkästä ajatuksesta — ja niin hän saksiniekkaa tarvitessaan menee aina kampaajalle.

Onnelliset englantilaiset tytöt, jotka voivat saada kokonaiseksi puoleksi tunniksi Hermanin viereensä peilipöydän ääreen.

Paras koko Skandinaviassa

Ruotsalaistyttö *Åse*, 16, on kitaroineen valloittanut puolet Eurooppaa. Siitä huolimatta, että hän käy vielä koulua, hän on ennättänyt kevätkaudella vierailla kolmesti Ranskassa, suunnittelee esiintymiskiertuetta Saksaan ja Englantiin, on laulanut yhden LP- ja yhden EP-levyn, esiintynyt Donovanin kanssa Göteborgissa ja Pariisin Olympia-teatterissa ja on ainoa tyttö kolmeen vuoteen, jota ei ole vihelletty ulos Olympiasta.

LÖI MORSIAMENSA MUSTELMILLE ANITA LINDBLOM ANTAA KAIKEN ANTEEKSI

Anita on tyttö, josta miehet pitävät. Mutta aina ei tuloksena ole pelkkää idylliä. Ruotsissa on kohuttu kovasti Anitan viimeisestä, tosin jo hyljätystä sulhasesta, joka nyt joutuu vastaamaan oikeudessa rajun rakkautensa seurauksista.

— Pelkäsin tosiaan jo henkeni puolesta, kertoo Anita. — Mutta nyt mustelmani ovat jo parantuneet ja annan kaiken anteeksi entiselle sulhaselleni. Hän oli vain mustasukkainen ja mustasukkaisuushan on eräänlaista sairautta.

— Ei, ei minulla mielestäni ole huono onni rakkaudessa — päinvastoin. Kaikki miehethän ovat hulluina minuun...

Näin sanoi Anita, joka parhaillaan esiintyy Göteborgissa eräässä show-ohjelmassa.

ISKI ARVOSTELIJAN MAAHAN

Tommy Sands, joitakin aikoja sitten vielä naimisissa Frank Sinatran tyttären Nancyn kanssa, vihastui arvostelijoille, jotka pitelivät pahoin hänen uusinta elokuvaansa »None But The Brave». Hän puolestaan piteli pahoin arvostelijaa, joka aivan erikoisen lahjakkaasti oli pannut matalaksi Tommyn näytteliäntaidot. Loppunäytös esitetään oikeudessa. — Milloin Isto Lysmä on vuorossa?

* * * * * * * * * * * * * * * * * *

HALUATKO OLLA TOP?

- Hanki siis valkoiset op-silmälasit
- Teetä housuihisi nyt viiden senttimetrin korkuiset käänteet (ja jos haluat olla muita edel

HURMIOTA WAGNERIN FLYYGELIN ÄÄRESSÄ

Hep Stars saivat kutsun esiintyä Wagner-konsertissa säveltäjän muistolle omistetussa pyhässä Bayreuthissa. Benny Andersson joutui hurmioon sadessaan luvan soittaa Wagnerin flyygelillä.

Ylivoimaisesti:

Tämän hetken paras levytys!

Nancy Sinatran uusin äänilevy »These Boots Are Made For Walking» nosti Frank Sinatran sievän ja kovin nuorelta vaikuttavan 20-vuotiaan tyttären huipulle. Jopa Englannissakin levy oli ykkössijalla. Hänen kuuluisa isänsä ei ole päässyt Englannissa samaan asemaan kuin kerran — ja se tapahtui niin myöhään kuin vuonna 1954 sävelmällä »Kolme kolikkoa lähteessä».

Kaikkiin maailman tuuliin!

Rolling Stonesit ovat erilaisia. He eivät vietä vapaa-aikojaan toistensa seurassa, kuten Beatlesit. He eivät istuskele yhdessä yökerhoissa tai vietä lomia toistensa hyvässä seurassa. Äskettäin »vierinkivet» pitivät pientä lomaa — ja näin he sen viettivät: Mick lensi Miamiin, Brian Tangeriin ja sieltä Kaliforniaan, Bill Düsseldorfiin veljeään tapaamaan, Keith ystävättärensä kanssa Kreikkaan ja Charlie vaimoineen lekotteli omalla tahollaan Kreikan auringossa.

KUKA OLI OIKEASSA?

Lenne & The Lee Kings, eli Lenne, Bengt, Bjärne, Mike ja Lasse ovat aiheuttaneet kovaa kohua Ruotsissa. He saivat aikaan sen, että kymmenen parhaan äänilevyn valitsemisperiaatetta muutettiin. Lehdistö väitti toimenpidettä maailman suurimmaksi pop-ryöstöksi. Kolme päivää he ehtivät olla radion suosituimpien kärjessä, minkä jälkeen he putosivat takaisin yhdeksännelle sijalle. Pop-ryöstö epäonnistui ja vanhat periaatteet palautettiin voimaan Heidän kiisteltyä äänilevyään »Stop The Music» pidettiin symbolisena. Siitä huolimatta Lenne teki menestyksekkään kiertueen Suomeen, mistä he jatkavat matkaansa Tanskaan. Ruotsin televisiokin on osoittautunut suopeaksi epäonnistuneesta pop-ryöstöstä huolimatta.

VIHITTY ★ ★ ★ ★

Claudia Martin, Dean Martinin 20-vuotias tytär, vihittiin englantilaissyntyisen levykuuluttajan Tim Hudsonin kanssa. Tim työskentelee eräässä Kalifornian radioyhtymässä ja käyttää komealta kalskahtavaa työnimeä Lordi Tim.

Poliisit piirittivät Metron Studiot 3.000 ihailijaa piiritti poliiseja

■ Kun Herman's Hermits filmasivat uutta elokuvaansa »Hold On», oli ohjelmassa studion pihalla otettava kohtaus, jossa he nousevat astronautteina Gemini 5:een. 3.000 ihailijaa sai asiasta tiedon ja vähältä piti, etteivät he saaneet murretuksi studion lujatekoisia portteja. Herman ja hänen Hermitinsä laulavat avaruuskapseleissa uusimpia iskelmiään: »You Put Me Orbit, Baby» sekä »I May Never Come Back». Viimeinen uhkaus jää toivottavasti sentään toteutumatta. — Vertaa mitä tapahtui Suomessa! ■

RAHA YKSIN EI TEE IHMISTÄ ONNELLISEKSI

Tämän ajatuksia herättävän lauseen antoi Elvis Presley pystyttää Memphisissä sijaitsevan kotinsa portin päälle. Itse hän ansaitsee vuodessa viisi miljoonaa dollaria eli 16 miljoonaa nykymarkkaa vuodessa.

SCENE 66

... sinisten sävelten sankarit — The Moody Blues. Olemme varustaneet oheisen artikkelin ulkomaisilla kuvilla vastakohdan ja kontrastin saavuttamiseksi. Eikö se olekin ok?

... The Seekers kummitusmetsässä levymenestyksensä jälkeen. Tarkkaile tilastoja, niin näet siellä Seekersit ...

Seuraavassa artikkelissa JYRKI HÄMÄLÄINEN vastaa omasta puolestaan seuraaviin kysymyksiin:
- **go-go-sanan historia?**
- **miksi Danny ei pääse ulkomaille?**
- **mikä on Irwinin kohtalo?**
- **Jormas-yhtyeen kirous?**
- **Bildjournalin valheet?**
- **onko Ruotsi jäänyt toiseksi?**
- **mutta vastaako hän vielä useampiin kysymyksiin?**

Kuumat, hikiset kellariluolat, hurjasti tanssivat värivalot, Yardbirds, Animals, Who, Donovan, Sandie, yötöntä yötä Lontoossa, jolloin Sohon korttelien pinnasta räiskyi elämänrytmi eli go-go. Koko Lontoon nuoriso eli sen mukana illasta aamuun.

Kesäkuussa 1965 alkoi Suosikissa sarja London-A-Go-Go, jonka tietoja lainailtiin sinne sun tänne. Ruotsalaiset ystävämme keksivät sen vuoden vaihteessa. Tämä oli ensimmäinen askel heidän edelleen. Itse keksimme go-gon amerikkalaisilta vuosia sitten! Go-go on amerikkalainen sanasolu, joka merkitsee iskevää ja huumaavaa vauhtia.

Mitä tapahtuu nykyään Pohjoismaissa nuorisomusiikin rintamalla? Uskomattomia asioita! Olemme jo tätä luettaessa Amerikassa, joka on show-busineksen kehto, mutta sitä ennen kerromme teille jotain Dannysta, Irwin Goodmanista, Renegadeseista, Jormaksista, Help Starseista, Lee Kingseistä, Tageseista ja tilanteesta Pohjoismaissa juuri tänään, jolloin sanaa go-go yritetään Suomessa lykätä jopa teekuppi-ikäisten ohjelmiin. Milloin saamme nähdä ohjelman nimeltä »Voikirnu-go-go»? Suomen tv:ssä on ollut »Hollywood-Go-Go» ja »Shindig» on tulossa, samoin »Hullabaloo», mutta tähänastisista parhaita juttuja, kuten »Ready, Steady Go», ei ole vielä nähty, mutta nyt artisteihin!

Danny on erittäin lahjakas ja kehityskelpoinen laulaja, joka leimataan suuruudenhulluksi yrittäessään viedä omaa ja Suomen nimeä ulkomailla eteenpäin. Älköön siis kukaan suomalainen laulaja milloinkaan menestykö muualla kuin Parkkuun Työväentalolla! Jos joku tietäisi keinon, millä Dannya voisi auttaa jättäköön sen käyttämättä, sillä siitä olisi luultavasti seurauksena vain loukkauksia, joihin herrasmiehet eivät milloinkaan sorru. Älkää siis odottako Dannylta kansainvälisiä valloituksia, sillä mitään ei tehdä hänen hyväkseen.

Dannylla on ollut »Kauan», »Piilopaikka» ja »Pieni sana». Lisää on myös tulossa. Hänellä on luontaista rytmitajua ja voimaa, joihin Ilkan myöskään sivuuttaa hänen harvinaisen charmikasta persoonallisuuttaan, sillä Dannyn älykkyysosamäärä on huomattavasti normaalia iskelmätasoa korkeammalla. Danny ei tosiaankaan ole mikään pälli! Hänen menestyksensä Eurooppparaadissa kuulostanee oudolta, viimeisestä sijasta huolimatta, sillä vaikka »Piilopaikka» sai enemmän pisteitä kuin mikään muu pohjoismainen numero Lontoossa, niin tämä menestys jäi täysin käyttämättä. Syy on niiden, jotka eivät vaivaudu auttamaan nyt kun rauta on kuumana!

Yksi syy Dannyn laiminlyömiseen on se, ettei tällaisilla puuhaveikoilla ole kansainvälisiä suhteita, ei ainakaan sellaisia, että heidät otettaisiin huomioon, sillä vain raudanlujat kaverit pystyvät saamaan aikaan jotain kansainvälisillä markkinoilla. Suomessa on nerokas Tom Hertell, Leo Heinonen, joka tuotti Renet, Kinksit ja tuottaa nyt Hermanit; Tampereen trusti Lehtinen—Suojanen, jotka hoitelevat taitavasti Rollareiden ohella mm. Dannyn kotimaan asioita. Vika ei kuitenkaan ole heidän, sillä heidän toimintansahan tapahtuu Suomessa. Kuka sitten voisi auttaa Dannya. Selvä vastaus: hänen levy-yhtiönsä Scandia! Haluaisimme uskoa, että juuri nyt siellä puuhailtaisiin Dannylle ensiintymisiä ulospäin. Itse uskon Scandian johtajien kykyihin ja olisimme hyvin iloisia, kuten koko Suomen nuoriso, jos Dannylle järjestettäisiin tilaisuus.

Olemme varmoja, että koko Suomen nuoriso yhtyy tähän vetoomukseen. Toivomme tuloksia hyvät herrat, emmekä toivo mitään muuta kuin kaikkea hyvää Dannylle! Toivottavasti Tekin ajattelette samoin, sillä ...

Irwin Goodman eli rento kaveri Hämeenlinnasta on tämän vuoden jonkinlainen pieni ihme suomalaisessa show-maailmassa. Hänen pinnallenousonsa tapahtui tosiaankin Dylanin ja Donovanin varjossa, mutta sehän on sama, minkä varjossa menestys tapahtuu. Irwinin »Kalteritango» ja »Autolla Kanarian saarille» ovat

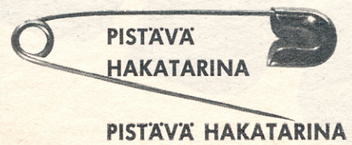

MERKINNÄT JATKUVAT

... miksi julkaisette tällaisia merkkejä jutuissanne? Huviksemme ja huvittaaksemme! Lisäksi näet mikä on tarinan tausta.

... George näytti hetki sitten kääntymismerkkejä oikealle — sinä seurasit ja samoin teki Pattie Boyd!

erittäin hyviä laulelmia, mutta mikään protestilaulaja ei Irwin ole koskaan ollut, sillä hänen juttunsa perustuvat satiiriin eli ivaan. Monet luulevat laulujen ajatuksien olevan Irwinin omia, mutta ne ovat Veikko Salmen, joka on Irwinin keksijä.

Irwin piristytti levyteollisuuttamme huomattavasti! Hän sai osakseen suuremman suosion kuin kukaan toinen tanssilavoilla. Hänessä näkivät monet suomalaisen Dylanin. Takaamme myös, että Irwin on herättänyt keskustelua enemmän kuin kukaan muu. Irwinin menestyksen salaisuus: Veikko Salmen tekstit ja kerrassaan rento mistään välittämätön persoonallisuus. Lisäksi Irwinillä on tarpeellinen määrä musikaalisuutta; tarpeellinen määrä henkilökohtaista säteilyä, joka riittää menestykseen.

Irwin ei varsinaisesti edusta mitään uutta, sillä vanha kunnon Esa Pakarinenkin oli jo näillä linjoilla! Kuitenkin Irwin ansaitsee täysin kaiken menestyksensä. Ketkä sitten kärsivät Irwinen esiintulosta? Ennenkaikkea Juha Watt Vainio, joka ennen Irwiniä oli ainoa rentoja juttuja levyttävä tähti. Nykyään ovat »Jamit» ja muut joutuneet goodmanismin jalkoihin. Myös Kari Kuuva on romahtanut melkoisesti — hänhän oli kukkineen ensimmäinen suomalainen satiirilaulaja viime vuonna! Sitten tulivat Juha Watt ja Irwin — siinä oli suomalaisen satiirilaulun kärki. Mitään protestilaulajia ei kukaan heistä ole. Ainakin Juha Watt tulee kykyineen selviytymään satiirilaulun loputtua, mutta miten tulee käymään Irwinin?

Irwin Goodman nousi menestyksen aallonharjalle folk-laulun nimen myötä. Saa nähdä tuleeko hän sieltä yhtä nopeasti myös alas innostuksen loputtua. Uskomme Irwinin maineen kuitenkin yhä nousevan »Topralli»-filmin ja »Kalteritangon» mukana. Sympaattisen ja kansanomaisen hämeenlinnalaisen suurena tehtävänä on kiinnittää yleisön mielenkiinto pois tavallisista pitkäveteisistä teksteistä. Joka tapauksessa Irwin on iskenyt väriä suomalaiseen show-elämään enemmän kuin kukaan muu pitkään aikaan.

Renegades! Renegades! Olimme poikien ja Renegades-fan clubin mukana eräällä bussimatkalla, jolla havaitsimme, että suomalaiset tytöt ovat melko kriitillisiä suosikkiensa suhteen — heille ei enää käy mikä kitarabändi tahansa. Hyvä Renefanit!

Renegades on edelleenkin kovin nimi, joka on Suomesta lähtenyt kuuluisuuteen. Kim Brownin ja muiden lava-show perustuu osittain vanhan toistolle, mutta uudet numerot ovat aivan huippuluokkaa, kuten Ian Malletin syväjäädytysasento lattialle kellistymisen jälkeen. Millä tavalla huippuluokkaa? Pojilla on nykyään mitä mehevin parodia itsestään ja omasta musiikistaan. »Thirteen Woman» on ehdottomasti heidän paras rock-levytyksensä tähän asti. Kim Brown kertoi pyrkivänsä saamaan värillistä sävyä ja ihailevansa Jerry Lee Lewisiä ja Chuck Berryä yli kaiken.

Juttelimme pitkään Ian Malletin kanssa Renegadesien mahdollisuuksista ulkomailla. He ovat kaikki erittäin iloisia menestyksestään täällä, mutta show-busineksen tuntevina he tietävät, että suuri raha on jossain muualla kuin maassa, jossa asukkaita on vain 4,5 miljoonaa. Siitä huolimatta he tulevat aina vierailemaan myös täällä, sillä teitä ei unohdeta: Tulppa, Honey, Hanski ja muut renefanit.

Italiassa pojat toivovat saavansa levyttää jotain kunnollista, sillä esimerkiksi »Cadillacin» julkaiseminen Englannissa oli Ian Malletin mielestä erehdys, sillä se ei missään tapauksessa edusta päivän rytmiä siellä. Tuloksena oli, että se haukuttiin pataluhaksi. Asioita voisi vähän miettiä! Itse autoimme poikia kirjoittamalla heistä pari riviä New Musical Expressiin eli maailman suurimpaan musiikkilehteen.

Renegadesien menestys Keski-Euroopassa on tosiasia, sillä eräs hollantilainen musiikkilehtikin innostui niin paljon, että julkaisi storyn, missä Ringo Starr on kuvannut Renegadesit. Jutun kuvat oli kaikki otettu Suomesta Suosikin laskuun. Ensimmäiset tiedot heidän menestyksestään Italiassa ovat olleet erittäin hyviä. Englantiin virtaa poikien kotiin kasoittain italialaisia ihailijakirjeitä.

Manageri Leo Heinonen on tehnyt kaiken mahdollisen poikien hyväksi ja hyvällä onnella on heillä mahdolisuuksia kohota todella suurten joukkoon. Ian Mallet kertoi edelleen »Every Minute Of The Dayn» olevan sellaista materiaalia, joka voisi menestyä myös Englannissa . Toivomme poikien levyttävän jotain todella iskevää Italiassa olonsa aikana.

Suomen paras kitarabändi Jormas taistelee ankarasti paikasta auringossa. Heillä on ollut runsaasti vastatuulta levytyksissään, mutta mielestämme pojat muodostavat Pohjoismaiden parhaan yhtyeen. Heillä oli uransa alussa suomalaisten artistien kirous — yleisön mielestä suomalainen bändi ei voi olla yhtä hyvä kuin esimerkiksi ruotsalainen. »Go Now» oli Moody Blues-kopioinnista huolimatta paras suomalainen kitaralevy tähän asti. Jormas on menestynyt aika hyvin Pohjoismaissa ja yrittää ankarasti myös Tanskassa.

Yksi varoitus kuitenkin Jormaksille: Englannissa on taso kivenkova, joten Jormaksien kannattaa toistaiseksi keskittyä Keski-Euroopan markkinoihin, eikä heidän pr-miestensä kannata puhua olematonta puppua kiinnityksistä »Ready, Steadyyn» ja muihin brittiohjelmiin. Siitä on vahinkoa vain itse bändille. Nykyään koko Jormas-organisaatio purjehtii kuitenkin vankassa myötätuulessa. Yksi huomionarvoinen seikka edelleen: suomalaiset kitarabändit eivät koskaan pysty laulamaan yhtä hyvin englanniksi kuin englantilaiset, joten kielilläkin voi kokeilla. Mitenkähän menestyisi pienenä erikoisuutena suomalainen Jormas-levy?

Kaikesta huolimatta olemme hyvin ylpeitä Jormaksista ja toivomme heidän johtavan suomalaisen kitaran ruotsalaisen edelle. Jormaksien vanavedessä on paljon kehityskelpoista kuten Roosters, Rondo Four, Top Most, Rattle Sound Five ja muutamia muita. Toivottavasti vain yleisö ymmärtää Jormaksen arvon. Vielä pari vuotta sitten kaikki bändit, jotka soittivat hana auki ja törkeästi pieleen niittivät älyttömän suurta suosiota!

Entäs sitten ystävämme ruotsalaiset! Jo riittää — hypätkää mereen! Nuorisolehti Bildjournalen on aina murjonut suomalaisia alimpaan manalaan. Meitä on solvattu jatkuvasti täysin aiheetta! Jo armon vuonna 1965 talvella lehti julkaisi seikkaperäisen selostuksen siitä, miten alemmuuskompleksia potevat suomalaiset vihaavat ruotsalaisia. Maan suurin iltapäivälehti Expressen julkaisi manageri Lennart Lindströmin kirjoituksen, missä kerrottiin miten pahat metsäsuomalaiset olivat hakanneet Shaneseja Helsingissä!

Tämän vuoden alussa oli kaikkien aikojen juttu, jossa Bildjournalenin kirjeenvaihtaja kertoi matkastaan Sunspots-nimisen bändin kanssa Suomessa. Hänen kirjoituksessaan väitettiin jokaisen ruotsalaisen bändin niittävän suosiota taka-pajuisessa

● sivu 42, ole hyvä!

PISTÄVÄ HAKATARINA

... The Who on aina nimi vailla vertaa huolimatta kauhistuttavasta esiintymistyylistään ja vielä kauhistuttavammista vaatteistaan ...

PISTÄVÄ HAKATARINA

SUOMI 66

Irwin on laulaja,
jonka tyyli lähentelee
maailman huippua,
mutta loppu voi olla
lähempänä kuin Irwin
koskaan voi aavistaakaan?
Polta sinäkin vain
tupakkaa, niin tapahtuu
kuin entiselle miehelle...

Uskotko, minä olen aina ollut aivan samanlainen, sanoi Irwin säestäen itseään tehokkaalla, surumielisellä katseellaan ynnä veitsellä ja haarukalla. Silti en ollut ennen yhtään mitään. Mutta nyt! Nyt on kaikki muuttunut. Jo kelpaa minullekin kumarrella ja toivotella »tervetuloa» ja »tervetuloa toistekin» ja muuta sellaista. Selitys koko jutulle on yksinkertainen, kovin yksinkertainen: muutos johtuu siitä, että tein yhden levyn ja että sen jälkeen minulla on ollut rahaa. R-a-h-a-a! Vain siksi, että olen nyt suosittu ja minulla on rahaa, olen jotain.

Muutos johtui siis yhdestä ainoasta levystä, jonka nimeä lienee tarpeetonta mainita — nyt kun Irwin on jotain... Yhdestä ainoasta levystä alkoi tarina Irwinistä, mutta se ei ole Irwinin tarina. Toisin sanoen: Irwin ei ole naimisissa. Hänellä ei ole kaksosia sen paremmin kuin vaimoakaan. Eikä varmasti ole vielä huomennakaan, sillä häntä ei toistaiseksi kiinnosta edes vakituinen tyttöystävä. Ja kolmanneksi sanoen: ne tytöt, jotka ovat kirjoittaneet Irwinille herttaisia kirjeitä, joissa on tiedusteltu kauniisti pikku asioita hänen vaimostaan & kaksosistaan voivat nyt repiä helpottunein mielin pettyneen ilmeen kasvoiltaan ja ojentaa kätensä pois sydämeltään. Irwin on vapaa, yhtä paljon meidän kaikkien.

Kerran Irwin ei ollut vapaa. Tiedättehän armeijan. Mutta kun Irwinin ja hänen ihmeellisen taustavoimansa Vexin siihen yhteen suuntaan kallistuvat piilevät kyvyt lasketaan yhteen, saadaan summaksi: koskaan ei saa jäädä häviölle, ei sitten koskaan. Eräässä yksityisessä tapauksessa tämä summa lausuttiin julki muodossa: Irwinin on mentävä kihloihin! Luonnollisesti Irwin noudatti yhteistä päätöstä, sillä muuten hän ei olisi saanut vapaata armeijasta ensimmäistä esiintymistään varten. Kaverit vuokrasivat hänelle sormuksen, jota hän kantoi uskollisesti kaksi viikkoa. Sen pituinen se.

Armeija on yleensä niin vakava paikka, että se tarjoaa Irwinin kaltaiselle retkuilijalle melkoisen joukon antoisia mahdollisuuksia ja houkuttelee tekemään kaikenlaista ei-toivottua. Irwin ei ole kuitenkaan ilkeä, eikä häntä viehätä ehdottomasti kaikki paha. Hänellä vain sattuu toimahtamaan päässä turhan usein ja turhan hyvin. Siksi toissa juhannuksena, kun kaikkien sääntöjen mukaan Irwinin piti kulkea harmaissa ja Vexin siviilissä, tapahtui täsmälleen päinvastoin.

Kaverukset ja kitara matkasivat Vääksyyn sikäläistä juhannusta juhlistamaan. Irwin Vexin (Veikko Salmi, sanoittaja) vaatteissa ja Vexi valtion vaatteissa. Kaikki oli hyvin siihen asti, kunnes Irwin alkoi tapailla ensimmäisiä sointuja kitarastaan eräässä sopivaksi katsotussa paikassa. Sen jälkeen kaikki oli vielä paremmin. Irwin veti lauluillaan jo silloin kansaa puoleensa; suurilta juhannusjuhlilta toki löytyi sopivaa kuulijakuntaa. Hetkessä Irwin oli piiritetty uteliaalla ja innostuneella ihmismuurilla. Kukaan ei tietysti puhunut mitään rahasta. Ei käskenyt eikä kieltänyt. Sitä alkoi lennellä muuten vain Irwinin suuntaan. Kunnes tuli poliisi, ah, poliisi, joka innostui toisella tavalla kuin muut. Stop! Kansa hajosi; poliisi meni.

IRWIN LYÖ RAHOIKSI!

. . . tämä on vain eräs pätkä laskukoneen nauhasta, mutta kuvatkoon se Irwin Goodmanin tutustumista rahaan erään kuukauden alkupäivien osalta . . .

*

3 0 0,0 0
2 0 0,0 0
4 0 0,0 0
3 5 0,0 0
2 0 0,0 0
2 5 0,0 0
2,0 0
5 0 0,0 0
4 2 8,0 0
3 3 0,0 0
2 2 0,0 0

Viime artikkelissamme käsittelimme aihetta »Irwin ja psykologi» ja kuin kohtalon ivasta hän joutuikin sairaalaan. Syy: kolari VW:llä Rengossa. Seuraus: yksi menetetty hammas, kolme päivää vuoteessa ja nivotärähdys. Tupakka on juuri siinä hampaankolossa, missä oli ennen hammas. Kalliinpuoleinen tupakanpidinteline!

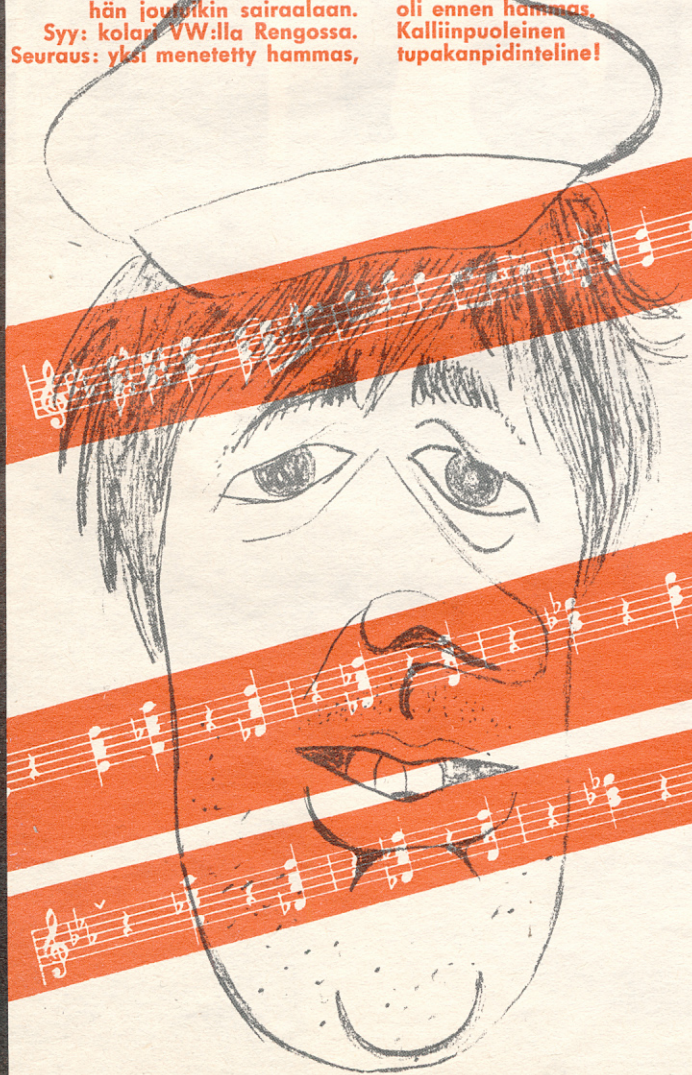

Irwin ja Vexi kokosivat nopein liikkein rahat ja totesivat, että illan kassa oli 90 markkaa!

Lisäksi Vexi kertoi, että Irwin on aina äänessä silloin, kun ei sarsi, ja on hiljaa silloin, kun pitäisi puhua. Siis Irwin, kerro lapsuudestasi!

— Mmmm . . . mmm . . . mitäs mä . . . hmm . . . oli mulla onnellinen lapsuus . . .

Irwin puhalteli hetken savua ilmaan. Kääntyi sitten pianoon päin. Alkoi hakata sen koskettimia ja laulaa. Puhelin soi. Irwin lauloi; soitti yhä äänekkäämmin. Huusimme kuorossa häntä olemaan puoli minuuttia hiljaa. Hän huusi yksin meitä kuuntelemaan.

— Eiks ole makee? hän kysyi ja jatkoi.

Puhelimeen sanottiin kohteliaasti anteeksi ja painettiin kiinni. Irwinillä oli inspiraatio. Hänen sormensa vilisivät koskettimilla ja hänen jalkansa (jaloissa aivan uudet tyylikkäät kengät) polkivat lattiaa. Tukka oli siististi sekaisin. Puserossa nimiä ja päivämääriä. Viereisessä kaapissa aivan uskomaton määrä kirjeitä — taiteilija Irwin Goodmanille, hänelle, jokä on jotain.

— Irwin (on hänellä toinenkin kutsumanimi, sellainen negatiivisesti imarteleva, mutta sitä käytetään ilmeisesti vain meidän-kesken-tyylissä)!

Irwin painoi pianosta viimeisen sävelen; kääntyi. Hänen kasvoilleen puhkesi aivan pohjaton, riemullinen hymy, kun hän vaati vielä kerran tunnustamaan, että eiks ole makee.

On, olet Irwin jotain.

Irwin alkoi availla kirjeitään. Joku oli kirjoittanut olevansa hänelle kateellinen, koska hän on niin hyvännäköinen. Tämä ei ollut varmasti ensimmäinen kerta, kun joku tunnusti kadehtivansa Irwiniä. Vaikka häntä oli yleensä opittu pitämään ei-toivottuna paholaisena, saavutti hän lähimmässä ystäväpiirissä osakseen suurta, vilpitöntä ihailua ja kunnioitusta. Kaverit muistelivat vielä katkerina sitä päivää, jolloin he yhdessä aloittivat kansakoulun. He itse olivat tuskin unohtaneet tutin maun. Irwin sen sijaan poltteli jo suuren maailman tyyliin bostonia. Arvata sopii, kuka oli kateellinen ja kenelle.

Poliisien kanssa Irwin teki tuttavuutta jo hyvin pienenä. Joskus häntä syytettiin, mutta kun syyt punnittiin, havaittiin ne aina hyvin kevyiksi. Tai sitten Irwin suoritti rangaistuksen suullaan, puhumalla:

Kerran hän ajoi mopolla ympyrää kadulla ihailevien katseiden seuratessa hänen esitystään. Paikalle tuli iso mies. Stop! Iso mies sanoi olevansa poliisi ja puhui jo sakoista. Silloin Irwin alkoi kertoa hänelle opettavaista tarinaa miehestä, joka sanoi myös olevansa poliisi. Tämä mies pysäytteli ihmisiä kadulla. Polkupyörästä puuttui valot tai muuta sellaista. Hän sanoi, että sakko on 15 markkaa, jos sen maksaa heti, mutta 25 markkaa, jos se täytyy periä asemalla. Kaikki maksoivat heti, vaikka se mies ei tietysti ollut poliisi. Nyt tämä mies, joka todella oli poliisi, näytti kiltisti lapsille paperinsa, jätti sakot sikseen ja poistui — kiitos Irwinin.

Vähän myöhemmin varasti mopon paikan moottoripyörä. Siinä ei ollut tosin valoja eikä paljon muutakaan. Ehkä juuri siksi se elävöitti sopivasti Irwinin iltoja silloin, kun hän ahertelі päivät eräässä korjaamossa. Jos kielin voisi kertoa näkönsä vanha moottoripyörä, niin monta, kovin monta mehukasta tarinaa me kuulisimme. Yksi niistä käsittelisi ainakin muuan luvatonta rapuretkeä. Luvatonta? Mutta kuka oli käskenyt juoruta Irwinille, että eräällä luonnonsuojelualueella oli houkuttelevan hyvä ravustuspaikka. Totta kai Irwin meni joukkoineen ottamaan asiasta selvää paikan päälle. Ja poliisi tuli perässä ja rikkoi ravustusvälineet. Syyllisiä hän ei sen sijaan nähnyt missään, sillä poikien lukuisissa sotaleikeissä muokattu maastoutumistaito oli täydellinen.

Irwinin elämän varrella on aina silloin tällöin esiintynyt ihmisiä, jotka ovat kiinnostaneet häntä aivan erikoisesti — tuhmassa mielessä. Eräs tällainen henkilö, jonka häiritsemiseksi Irwin on uhrannut suunnattomasti aikaa ja vaivaa, on muuan opettaja, joka asui samassa talossa kuin hän. Ilkeyksiä oli monia, ja niistä sopi sitten aina valita tarpeen mukaan. Joskus pommitti tietty poikajoukko vastakkaisen talon savupiipun liepeiltä opettajan asuntoa mädillä omenoilla. Joskus taas soitettiin säännöllisin väliajoin yöllä opettajalle ja kysyttiin ystävällisesti, joko hän nukkui. Kun opettaja vastasi myöntävästi, toivotettiin hänet uudelleen nukkumaan.

● **sivu 68, ole hyvä!**

SARJASSAMME KUULUISIA LAULULINTUJA . . .

PUNARINTASATAKIELI (Erithacus rubecula) on päältä harmaanruskea, alta vaalea, paitsi ehkä kesäisin, jolloin riittävästi aurinkoa saatuaan on myös alta ruskea. Lauleskelee mielellään ja varsinkin hämärään aikaan ja on sulosointuista kuultavaa rakastavaisille. Luonteeltaan ylen romanttinen.

Punainen maihinnousutakkiturkki käveli kumikenkien raapimaa lattiaa ja pysähtyi reunastaan huolimattomasti vilkuttavan punaisen maton kylkeen. Anki! Sitten takki kääntyi ja katseli lonkeromaista ihmistä, joka vaappui pistämään sitä naulakkoon tauolle. Anki! Takin sisällä oli eksynyttä pikkukissaa muistuttava tyttö. Anki! Hänen silmänsä majakoivat yhtä terävästi kuin ennen Old House Jazz Clubissa, missä Anki oli »Teinitytön Bluesin» aikoihin. Tummiin puettuna, älykkäänä. Väliin kehräten ja väliin kimmastuenkin, sillä sellaista on teinitytön elämä.

»Kaunis maa on jossain se maa on toiveiden, sen löydän kerran kanssas kulkien . . . enhän löydä ketään vertaistasi sun . . . sinä kuulut mulle nyt ja ainiaan.»

Ankin maailma oli haaveiden maailma, kuten kaikkien muidenkin tyttöjen. Ehkä siinä oli pieniä suruja, mutta se oli kiehtovaa elämää, jolloin rytmien leikki valon ja varjon kanssa sai Ankin unohtamaan koulupäivän ja nauttimaan jokapäiväisen elämän rikkaudesta. Toiveiden maa on Ankille aina ollut Suomi.

Anki on vieraillut Englannissa »Ready, Steady, Go»-ohjelmassa, monissa Euroopan maissa, Radio Luxemburgissa, lukemattomissa kotimaisissa tv-ohjelmissa, tehnyt tukun levyjä yksin, Bossen ja Robertin kanssa, esiintynyt teatterissa, on ällän stuidu eli ylioppilas, opiskelee Ateneumissa. Kuka? Anki Lindqvist. Millainen on tämä eksistentialismin oppien suomalainen ruumiillistuma, joka laulaa vain silloin, kun se häntä huvittaa. Tyttö, joka ei kerta kaikkiaan välitä tulla suureksi tähdeksi — Anki käy hyvin harvoin onkimassa niitä setelitukkoja, joita hänelle riittäisi joka päivä jonkun tanssilavan kassasta.

Ensin Anki hymyili hiukan, sitten hän käveli hitaasti sisään, katsoi suorastaan häkellyttävän rehellisillä silmillään seinälle — Marianne Faithfull — Francoise Hardy — Joan Baez. Nähtyään kuvat alkoi Helsingin eksistentialistisin tyttökissa kertoa, miten häntä aina syytetään.

— Ihmiset sanovat, että matkin noita tyttöjä, mutta kyllä minulla oli näin pitkä tukka jo monta vuotta sitten.

Sitten yksi ylikasvanut törmäilijä tilasi tulitikkuja, kahvia, wienerin ja savukkeita. Anki sytytti pöydän toisella puolen sinisavuisen newportin ja kertoi tulleensa Ateneumista opiskelemasta. Siellä hän oppii päivittäin, miten valojen ja varjojen leikeistä luodaan kamerataidetta. Kaikki alkoi siis hämyisessä Old House Jazz Clubissa.

— Ensimmäisestä levystä ei kannata puhua, mutta teiniblues syntyi juuri kerhon inspiroimana. Siihen aikaan oli Savages-niminen kitarabändi, joka puhui minusta PSO:lle. Koska olin suuri jazzin ihailija yritin saada juuri sellaista tunnelmaa. Sitten alkoi koko ura mennä eteenpäin. Tuli levyjä kuten »Odotan», »Näpit irti Antista», »Fever», »Paha tyttö», »Vanhan korpin varjo», »Ne kesäyöt», »Pieni Lintu». — Sitten kaikki jutut Bossen ja Robertin kanssa.

»Maantiet vievät yli vuorten kuu jo katsoo yli rosovuorten. Vanha korppi silloin yössä naurahtaa.»

Ankin levyt ovat soineet suomalaisina ja englantilaisina versioina poppiksessa, ohimennen ja melkein kaikissa mahdollisissa tv-ohjelmissa.

»Kerran juoksi siellä kauriit, laaksot vihreät ja metsät suuret kauniit nyt vain korppi naurahtaa.»

Ankilla on ollut »Tonårsträften» tv:n ruotsalaisella puolella ja lukemattomia muita ohjelmia, mutta koskaan hänen levynsä ei ole noussut myyntitilaston ykköseksi! Eikä laulutavaltaan hieman Joan Baezia muistuttava persoonallinen Anki voisi mistään olla sen iloisempi.

— En ikinä halua ykköseksi. Sehän vain kuluttaa nopeasti ja saa ihmiset kyllästymään. Nyt olen tasaisesti ollut esillä jo monta vuotta. Ihmettelen, miten ihmiset ovat kiinnittäneet niin paljon huomiota minuun, vaikka esiinnynkin niin harvoin. Onhan se vähän kai noloa niiden kannalta, jotka haluaisivat kuunnella minua.

Ja tiedättekö mitä — tiedättekö Ankin olevan suomenruotsalainen tai oikeastaan ruotsinkielinen suomalainen joka . . .

— En voi sille mitään, mutta en pidä Ruotsin ruotsalaisista. He ovat jollain tavalla niin äärettömän teennäisiä.

Ankin olemus on pehmeä, mutta valpas. Hän on lepotilassa oleva kissa, joka reagoi aivan säpsähdyttävän nopeasti kysymyksiin. Kielirajat ja kielienakkoluulot ovat ilmaa Agneta Elisabethille, jonka taiteelliset lahjat tunustavat leveäpunttiset mariannetukkaiset ja opiskelijat.

— En koskaan muuta Suomesta minnekään. Tulen aina pysymään täällä, vaikka olenkin kiusaantunut matalaotsaisista, jotka tuomitsevat kaiken vähänkin omaperäisen. Saan aina ajatella, että mitä ihmiset nyt sanovat. Saa koko ajan tuntea olevansa jonkun silmälläpidon alaisena.

Anki laulaa keikoilla ohjelmiston, joka saa monet ihmiset pomppaamaan aivan ulalle, sillä sellaiset numerot kuin »Moanin» ja »St. Louis Blues» eivät miellytä ollenkaan tangoyleisömme sävelhermoa. Muuten hän laulaa paljon kansanlaulua eli folkia, josta Ankilla on aika terävät mielipiteet.

— Minua ottaa aivoon tämä nykyinen fok-tilanne. Lauloimme folkia jo monta vuotta sitten. Silloin ei kukaan halunnut kuunnella minua: kaikkien mielestä se oli pitkäveteistä! Nyt tuli Donovanin ja Dylanin luoma muotikuume — Dylan on tosin hyvä. Joka tapauksessa Hootenanny Trion perustamassa Folk Song Clubissa on tunnelma jollain tavalla tippunut. Nyt siellä on hirveästi yleisöä, koska folk on suurta muotia. Ei siellä ole enää yhtä mukava laulaa. Vain harvat nykyisestä yleisöstä tietävät todellisesta folkista mitään.

— Folkista puheen ollen pidän Pete Seegeristäkin. Alkaessani Bossen ja Robertin kanssa ei esikuvanamme ollut Peter, Paul ja Mary, vaikka pidänkin heidän laulustaan.

— Aika naurettavaa tämä ns. folkunivormu, johon kuuluu maihinnousutakki täyteen tuhrittuna, risaiset ja epäsiistit farmarit ja lippalakki. Pidän hirveästi kaikista kivoista ja erikoisista vaatteista, mutta niiden pitää olla siistejä. Ollessani Keelen folk-festivaaleilla eivät todelliset folk-laulajat ollenkaan käyttäneet tällaisia univormuja. Itse musiikki on tärkein!

Itse Anki ei pidä hienoista iltapuvuista, vaan pukeutuu mieluiten villapaitoihin, rentoihin ja persoonallisiin asuihin. Hän haluaa kaiken sodan maailmasta loppuvan Vietanamissa ja ihmisten kesken. Päivän aiheesta eli Irwin Goodmanista on Ankilla myös oma käsityksensä.

— Oikeaan aikaan esiin Dylanin ja Donovanin suomalaisena vastineena.

Irwin ei siis kiinnostanut Ankia paljonkaan. Anki oli selvästikin päässyt oikeaan fiilinkiin. Hän puhui koko ajan välillä nopeasti, välillä hitaammin, mutta Ateneum oli hänelle kaikki kaikessa. Ankin oleskelu tässä taiteilijoiden tehtaassa tulee kestämään vielä kolme vuotta.

Anki valmistuu siellä ohjaajaksi eli kamerataiteilijaksi ja hänellä on mielessään monia ideoita, joilla huono suomalainen filmi saadaan nousemaan alennustilastaan.

— En käsitä, miksi pitää aina tehdä filmejä vain boheemisakista. Kyllä tavallisten ihmisten elämä on varmasti yhtä kiinnostavaa oikealla tavalla esitettynä! Pidän Ingmar Bergmanin filmeistä, sekä yleensä puolalaisista ja tshekkiläisistä. Kyllä nämä suomalaisten filmit ovat aivan kehnoja!

Anki on tehnyt paljon tv-työtä, mutta useimmat hänen parhaista jutuistaan on hylätty, koska ne eivät ole olleet tarpeeksi kansaanmeneviä.

— Täällä Suomessa menee tv:ssä parhaiten läpi aivan yksinkertainen ja tyhmä juttu, jossa yleisöä kosiskellaan, niin etteivät ne itse sitä huomaakaan. Kerran tein blues-ohjelman

● **sivu 35, ole hyvä!**

ANKI LINDQVIST

Bulevardi 34 A
Helsinki

THIS LITTLE BIRD

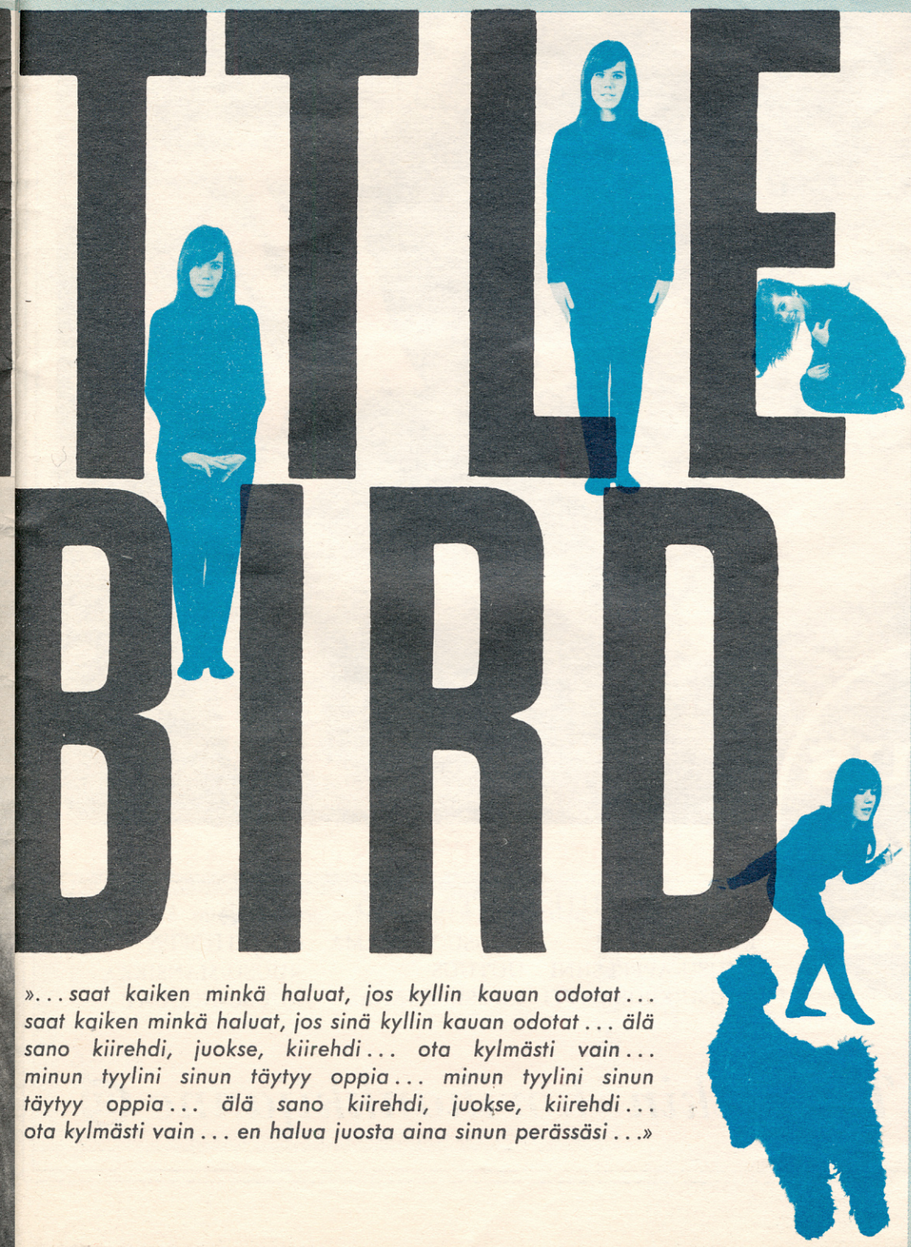

». . . saat kaiken minkä haluat, jos kyllin kauan odotat . . . saat kaiken minkä haluat, jos sinä kyllin kauan odotat . . . älä sano kiirehdi, juokse, kiirehdi . . . ota kylmästi vain . . . minun tyylini sinun täytyy oppia . . . minun tyylini sinun täytyy oppia . . . älä sano kiirehdi, juokse, kiirehdi . . . ota kylmästi vain . . . en halua juosta aina sinun perässäsi . . .»

Ruusuinen herkutteluhetki

Ruusu-suklaa

– tule makuun mukaan

nyt uutuus Ruusu Ananas

TÄMÄ ON RUUSU-SUKLAASARJA:

100 g OHJEHINTA 1:35

RUUSUKIMPPU
RUUSU-APPELSIINI
RUUSU-KROKANTTI
RUUSU-VADELMA
UUTUUS
RUUSU-ANANAS

50 g OHJEHINTA -:70

RUUSU-MANSIKKA
RUUSU-NOUGAT

Hellas - Teidänkin hovihankkijanne

MUSIIKKITALO
Westerlund

EMI

His Master's Voice · Capitol Records · Liberty · IR Imperial · Pathé · star · Tamla Motown · Electrola · Stateside

JORMAS
PLEASE DON'T
DAYS, NIGHTS
HMV 45-TJ 332

HANNELE LAAKSONEN
RAKKAUTENI
KAIKKENI ANNOIN
HMV 45-TJ 334

PÄIVI PAUNU
AAMULLA VARHAIN
MENE IKKUNANI LUOTA
HMV 45-TJ 335

P. J. PROBY
YOU'VE COME BACK
IT AIN'T NECESSARILY SO
LIBERTY LIB 10223

GUNNAR WIKLUND
TALVEN RUUSUT
SAIT MULTA KUKKASET TOUKOKUUN
HMV 45-TJ 337

TAGES
SO MANY GIRLS
I'M MAD
PLATINA PA 115

DARIO CAMPEOTTO
SYDÄMESI TAHDON
HYVÄ HERRA — MINUN SALLIKAA
HMV 45-TJ 333

SUPREMES
MY WORLD IS EMPTY WITHOUT YOU
EVERYTHING IS GOOD ABOUT YOU
TAMLA-MOTOWN TMG 548

Joko olet tilannut ilmaisen 132-sivuisen elles-luettelon? Se on myyntiluettelo, jossa on satoja leninkejä, puseroita, hameita, POPia, OPia, asusteita, vapaa-ajan pukimia, lasten vaatteita ja paljon muuta mukavaa (— jopa isälle autotarvikkeita!) Elles-postimyyntiluettelon saat soittamalla Helsinki 45 00 75 tai postitse os. oy ellesmyynti ab, Helsinki 37. Tiesitkö, että elles on uusi, suuri ja moderni postimyyntiliike?

Lähettäkää minulle ilmaiseksi uusi e l l e s-postimyyntiluettelo.

NIMI .....

OSOITE .....

Tällä kupongilla tilaan Suosikin — Suomen ylivoimaisesti suurimman nuorten lehden — toukokuusta lukien vuoden loppuun hintaan 12:00 mk.

Nimeni .....

Osoitteeni .....

.....

.....

Lähetä kuponki jo tänään osoitteella: Suosikki, Postilokero 10 116, Helsinki 10.

AMERICA-GO-GO

. . . go-go-sarjamme jatkuu ja amerikkalaisen nuorison mielestä: ELVIS PRESLEY ON NYT YHTÄ VANHA JA HOMEHTUNUT KUIN MONA LISA ! ! !

JYRKI HÄMÄLÄINEN

matkusti AMERIKKAAN ja tässä alkavat jo tulokset näkyä. Mikä on tyyliä ja muotia rapakon takana? Vanha roomalainen tervehdys ja sanat: go-go . . . !

USA:ssa suosion järjestys on seuraavaa:
— kitaran alalta: Herman
— sitten tulee folk
— kolmantena puheenaiheena on nuoriso kautta linjan
— neljäntenä tv-sankarit, joista meidän teevees-tämme tuttu agentti seurustelee Hermanin kanssa.

■ »Kuunnelkaa WABC-radiota, yeah-yeah, tämä on Amerikan go-go-asema! Nyt kaikki tanssimaan frogia, monkeyta, swimia ja batmania! Yeah, yeah, yeah it's Nancy Sinatra ja jipii »These Boots Are Made For Walkin»! Jihii-go-go! Seuraavana brittiläiset raivopäät Rolling Stones, syökää Watsonin pop-corneja, kuunnelkaa Herman's Hermitseja, everybody!

Shake around the clock! It's New York! Läiskikää käsiänne ja varpaitanne yhteen! New York on kaupunki, jossa jymisevät sähköbassot kutkuttavat keskushermostoa 25 tuntia vuorokaudessa. Vauhti on uskomaton — Amerikkaa ei turhaan ole sanottu vauhdin valtakunnaksi. Dollarimaassa elää nuoriso repäisevästi, mutta *se on iloisempaa ja luonnollisempaa kuin muualla maailmassa.*

»Elvis Presley on yhtä vanha ja homehtunut kuin Mona Lisa.» Tämä oli yksi kirjeistä, jonka sai Amerikan suosituimman beat-shown juontaja Ed Sullivan. Ed Sullivanin lisäksi ovat »Hullabaloo», »Where The Action Is» ja »Beatles-piirretyt» suosituimmat nuorisoshowt. Suomessakin tuttu »Hollywood-Go-Go» lähetetään lauantaisin, samoin »American Bandstand». Todellisia huippuohjelmia ovat »Dean Martin Show», »Sammy Davis Show» ja »Where The Action Is». Edelleen Amerikan uusimman lepakkomiesvillityksen luoja »Hollywood Palace».

New Yorkissa on 13 kanavaa, jotka paahtavat aamulla seitsemästä yöhön kello kolmeen. Amerikan televisiossa on viikottain yli 150 show-ohjelmaa!

Protesti on aina protesti — selässäkin

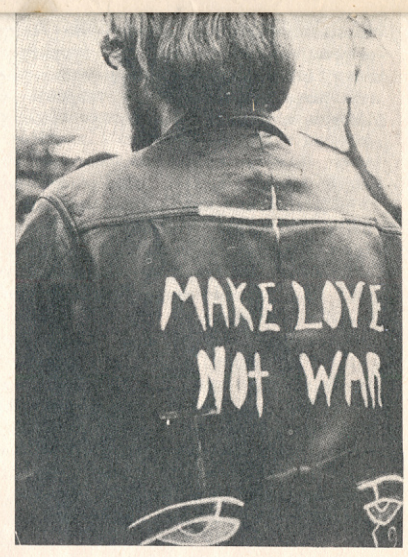

Beach Boys virnuilee tässä poskilihastensa voimalla pyhäpuvuissa, mutta esiintymispuvut ovat ömericäntyylisiä! Unohda sinäkin valmisvaateteollisuus ja pukeudu jalkapallopaitaan!

KÄÄNNÄ

GO-GO EXTRA

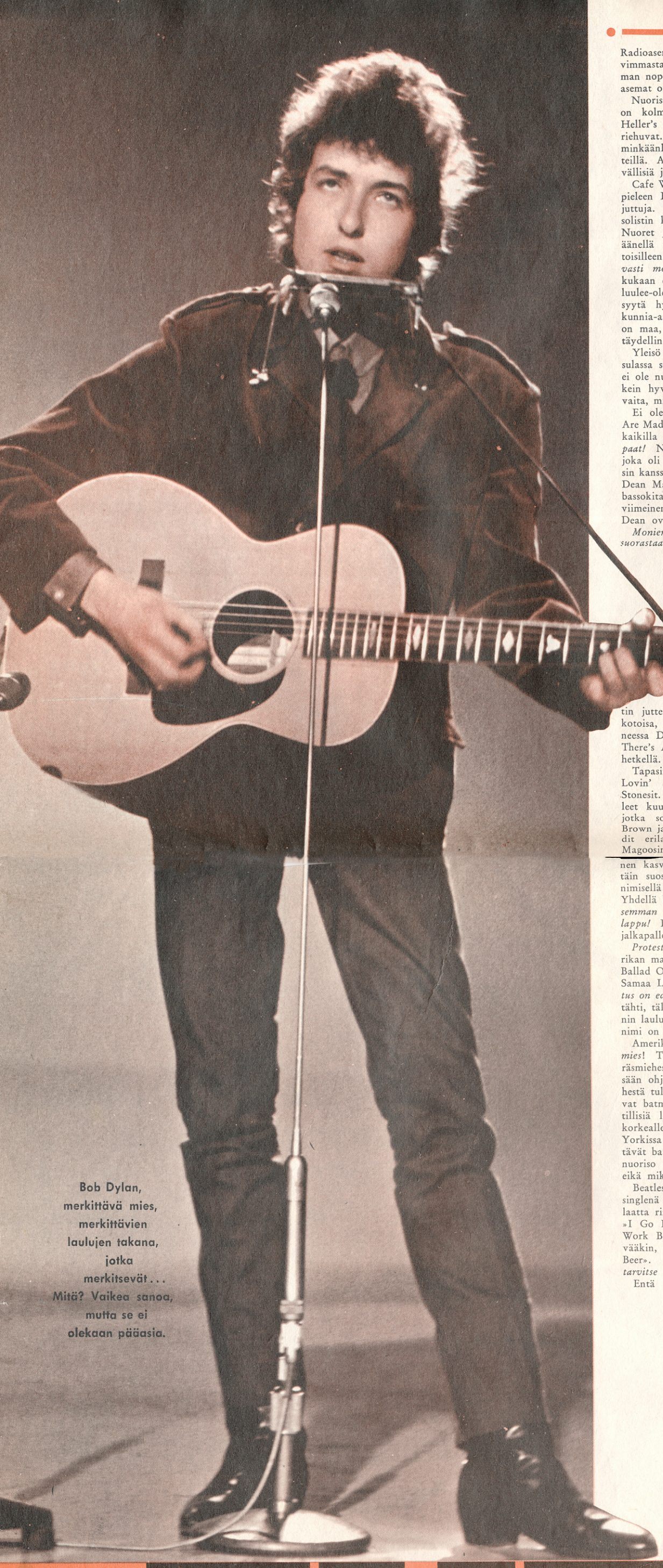

Bob Dylan, merkittävä mies, merkittävien laulujen takana, jotka merkitsevät... Mitä? Vaikea sanoa, mutta se ei olekaan pääasia.

AMERICA-GO-GO

Radioasemia on sadoittain ja kaikki kilpailevat kovimmasta vauhdista. Disc-jockeyt ovat uskomattoman nopeita, *vauhdin on oltava hirveä*, sillä radioasemat ovat kaupallisia.

Nuoriso heiluu iltaisin Greenwich Villagessa, missä on kolme kovaa beat-luolaa Cafe Wha, Trudy Heller's ja Night Owl, joissa amerikkalaiset nuoret riehuvat. Millainen nuoriso! Amerikkalaisilla ei ole minkäänlaisia komplekseja, joita on esimerkiksi briteillä. Amerikkalaiset nuoret ovat estottomia, ystävällisiä ja iloisia, eikä heillä ole turhia huolia.

Cafe Whassa soitti Johnnyn bändi, joka soitti ihan pieleen Rolling Stonesien »Satisfactionia» ja muita juttuja. Yleisö vain nauroi ja kävi kuiskimassa solistin korvaan sanoja, jotka tämä välillä unohti. Nuoret juoksivat edestakaisin ja puhuivat kovalla äänellä tai huutelivat aivan vapaasti pöytien yli toisilleen. Täällä huomaa, miten *tavattoman vakavasti monet jutut otetaan Suomessa.* Amerikassa kukaan ei paheksu mitään, ei mitään mikäs-toikinluulee-olevansa tyyliä. Koska elämä on nuori on syytä hymyillä, joka on jokaisen amerikkalaisen kunnia-asia. Everything's free in America! Tämä on maa, jossa ihmisen henkilökohtainen vapaus on täydellinen!

Yleisö pukeutuu erittäin vapaasti, kaikki ovat sulassa sovussa keskenään, minkäänlaisia kastijakoja ei ole nuorison keskuudessa olemassakaan. Teki oikein hyvää tällaiselle härmäläiselle jöröjukalle havaita, miten elämän voi ottaa kevyesti ja vauhdilla.

Ei ole ihme, että Nancy Sinatran »These Boots Are Made For Walkin» oli ykkönen Amerikassa, sillä kaikilla amerikkalaisilla *tytöillä ja pojilla on saappaat!* Nancy on suuren Frank Sinatran tytär, 24, joka oli naimisissa entisen suuridolin Tommy Sandsin kanssa. Nyt on Nancy suuri nuorisoidoli, samoin Dean Martinin 14-vuotias poika Dino, joka soittaa bassokitaraa kolmikossa Dino, Desi ja Billy, joiden viimeinen suurhitti on »Superman». Papat Frank ja Dean ovat edelleenkin valtavia idoleita.

Monien kotimaisten tv-juontajien pitäisi nähdä se suorastaan yliluonnollinen rentous, jolla Dean Martin juttelee omassa showssaan. Tunnelma on niin kotoisa, että kaikki tuntevat istuvansa samassa huoneessa Dean Martinin kanssa. Deanin »Somewhere There's A Someone» on eräs kovimpia hittejä tällä hetkellä.

Tapasimme Night Owl-kahvilassa bändin nimeltä Lovin' Spoonful, jotka ovat Amerikan Rolling Stonesit. He olivat mukavia heppuja ja olivat tulleet kuuntelemaan bändiä nimeltä Blue's Magoos, jotka soittivat valtavalla prässillä, kuten James Brown ja Famous Flames. Amerikassa keksivät bändit erilaisia gimmicksejä eli tehokeinoja. Blue's Magoosin solistilla on tukkaa niin paljon, ettei hänen kasvojaan näe ollenkaan! Tällä hetkellä erittäin suosituilla artisteilla eli Mama's And Papa's-nimisellä bändillä on myös oivalliset kujeet, gee! Yhdellä bändin jäsenistä on *yläruumis paljas ja vasemman olkapään alapuolella on valtava laastarilappu!* Beach Boyseilla on ollut vuosikausia erään jalkapallojoukkueen sinivalkoraitaiset paidat.

Protesti- ja sotalaulut ovat kuumaa tavaraa Amerikan markkinoilla. Sgt Barry Sadlerin laulua »The Ballad Of Green Berets» on myyty yli 2 miljoonaa! Samaa LP-levyä yli miljoona! *Bob Dylanin vaikutus on edelleenkin valtava*, nyt on tullut jälleen uusi tähti, tällä kertaa kolmas, joka on levyttänyt Dylanin laulun »It's All Over Now Baby Blue». Kaverin nimi on Noel Harrison.

Amerikan *uusin villitys on Batman eli lepakkomies*! Tämä lepakkomies on jonkinlainen pila teräsmiehestä, joka liihoittelee lepakkonaamio pääsään ohjelmassa »Hollywood Palace». Lepakkomiehestä tuli niin valtava idoli, että nyt kaikki tanssivat batmania, jossa tehdään sormilla erilaisia mystillisiä lepakkokuvioita. »Batman Theme» kiipeää korkealle tilastoissa ja nyt myydään kaikkialla New Yorkissa Batman-varusteita. Radio-asemat järjestävät batman-kilpailuja. Batman on top! Amerikan nuoriso etsii jatkuvasti uusia repäiseviä villityksiä, eikä mikään ole liikaa.

Beatlesien »Nowhere Man» on julkaistu täällä singlenä ja myynti on hurja. Monilla nuorilla on laatta rinnassaan, jossa lukee esim. »I Love Paul», »I Go For Herman's Hermits», »I Like Sex», »I Work Best In The Dark» ja jopa niin epäilyttävääkin, kuten »I'm An Alchoholic, Buy Me A Beer». *Kiinnittämällä tällaisia laattoja ei heidän tarvitse tuhria vaatteisiinsa mitään tekstiä.*

Entä sitten amerikkalaiset tv-ohjelmat! Niiden valtavana plussapuolena on ääretön keveys, huumori ja elämänmyönteisyys. Useimmat *suomalaiset juontajat ovat kuin täit tervassa verrattuna jenkkeihin.* Tämä koskee myös normaaleita ajanviietejuttuja, jossa juontajan puhetempo on rupatteleva. Kaikki tärkeys, teennäisyys ja keinoreipas yleisön kosiskelu on amerikkalaisille vierasta.

Yhtenä virheenä on jenkeillä kuitenkin liiallinen hymyn käyttö, josta ällöttävin esimerkki on »Hollywood-Go-Gon» hammastahnajuontaja Sam Riddle. Hänestä ei nuoriso täällä pidäkään, mutta itse ohjelma nauttii aikamoista suosiota. Viimeisessä »Hollywood-Go-Gossa» lauloi rockin pioneeri Little Richard »Lucillen», Plattersit »Hard-Hearted Hannah» ja Billy Strange »Goldfinger». Tässä ohjelmassa, jonka toivottavasti näette pian Suomessa, oli mukana 70-vuotias pappa, joka *päihitti go-go-tanssissa itse tanssitytöt.* Tämä vanha starba paahtoi kuin aprikuusi ympäri lattiaa!

Suosituin ohjelma on Ed Sullivan-show — jo ehkä kymmenisen vuotta pyörinyt ohjelma. Ed Sullivan on itse kappale showbusineksen historiaa. Ediä rakastavat kaikki amerikkalaiset, koska hän on täynnä inhimillisiä vikoja. Ed on noin 50-vuotias pappa, hän on neuroottisesti tärisevä pyknikko, jonka poskilihas nykyy hermostuneesti. Hänellä on valtavat pussit silmien alla ja Ed hieroo puhuessaan käsiään yhteen aivan kuin haluaisi sytyttää nuotion. Ed Sullivan-show teki Beatlesit, Rolling Stonesit, Hermanin, Animalsit ja monet muut britit tähdiksi Amerikassa. Tämä show on arvostetuin koko uudella mantereella.

Viimeisessä Ed Sullivan-showssa esiintyivät Frankie Avalon ja Annette Funicello, jotka olivat jo 50-luvulla suuria idoleita. Nyt Frankie Avalon yrittää laulaa Frank Sinatran tyyliin »You're Nobody Till Somebody Loves You» ja Tony Bennetin tyyliin »I Left My Heart In San Fransisco». Edelleen olivat mukana Ramsey Lewis Trio, jonka suuri hitti on ollut »In Crowd». Tällä kertaa suositut meksikaanit lauloivat »Granadaa» ja muita juttuja. Pieni ranskalaistyttö Mireille Mathieu lauloi Edith Piafin hymnin rakkaudelle. Edelleen oli mukana italialainen mikkihiiri Topo Gigio, jota liikuttelee vatsastapuhuja käsissään pitämillään langoilla. Tietysti koo-[illegible]kkoja — tällä kertaa peräti kolme kappaletta.

Kaksi nuorukaista Tony Hendra ja Nick Ullet, matkivat John Lennonia, Sinatraa, Brandoa ja Ed Sullivania ja saivat myrskyisät aploodit. Amerikkalaisissa show-ohjelmissa *ovat imitaattorit eli matkijat erittäin suosittuja*, koomikoita on oltava mukana jokaisessa showssa, muuten jenkit pistävät tv:n kiinni. Tällaiset humoristit ovat esimerkiksi täysin tuntematon alue suomalaisen tv-ohjelman tekijöille. Kaikista tunnetuista henkilöistä saa tehdä pilaa tv:ssä mielinmäärin, sillä Amerikka on vapaa maa!

»American Bandstand» on Sullivanin ja »Hullabaloon» jälkeen suosituin nuoriso-ohjelma. »Ed Sullivan-showta» tosin katsovat kaikenikäiset. »Bandstandia» vetää Dick Clark niminen sympaattinen heppu, joka pakinoi joka viikko Teen Screen-lehdessä ja nauttii suurta suosiota. Tämän ohjelman yleisö on aika kirjavan näköistä seurakuntaa. Ohjelma tehdään jälleen ihan relax, *aivan kotihippatunnelmissa.* Esiintyjät kävelevät ympäri studiota ja yleisökin saa olla missä haluaa. Viimeksi siellä esiintyi Duane Eddy-niminen huippukitaristi, joka muinoin nautti nuorison luottamusta hiteillään »My Bonnie», »Because They're Young» ja niin edelleen. Sitten oli edelleen paistettua haukea muistuttava Freddie Cannon, joka on tuttu suomalaisillekin. Hänellä on ollut hittejä kuten »Tallahassee Lassie», jonka mm. Renegades esitti viimeksi Suomessa, nyt Freddie esitti uuden iskunumeronsa »Dedication Song», joka on jonkinlainen hitti.

Tässä ohjelmassa oli muutamia yksinkertaisen nerokkaita oivalluksia, vaikka se olikin ehdottomasti liian pitkä kestäen tunnin.

»Hullabaloo». — Tämä ohjelma kilpailee ankarasti suosiosta Ed Sullivan-Shown kanssa. »Hullabaloon» suosio johti »Shindig»-nimisen ohjelman lopettami-

● **sivu 32, ole hyvä!**

Jatkoa seuraavalla sivulla:

...tämän pätkän leikkasimme Jyrki Hämäläisen kirjeestä ja juuri tässä puhuttu Village-juttu alkaa heti, kun jaksat kääntää sivua:

2) go-gossa , pistä nimeksi America-Go-Go, koska se on mahtavampi, niin tässä on ~~ruudittuv~~ sitä mitä pitääkin ja vähän aina solvataan Tuppukylää rivien välissä. Pistä Miettinen taittamaan itsensä solmuun tässä jutussa, sillä se on Village jutun vastakohta, joka on lyyrillinen, värikäs, eksistentialistinen.

GO-GO EXTRA

SUPER EXTRA

Pirteät päivät, onnelliset päivät. Kasteenraikkaat ja kirpeät. Peseydyttyänne keveä Odette-suihke — ja aamun vilpoisuus viipyy ihollanne koko päivän. Saatte kokonaan unohtaa hikoilun epämukavuuden. Tilalle jää iloinen, virkeä olo ja haihtuvanvieno kukantuoksu. Odette kuivuu hetkessä, ei tahraa eikä ärsytä hienointakaan hipiää.

Valitkaa Odette — raikkain olette!

Odette suihke aamulla... kukanraikas koko päivän

orkidea
omenankukka
kielo
orvokki
naturel
Ohjehinta
2.70

Myös
puikkoina
Odette stick,
ohjehinta
1.80

Oy Vademecum Ab

SUPER EXTRA

vänä, joka lauloi villamyssy päässä.

Yleisö oli syventynyt sandwicheihin, olueen ja keskusteluun, eikä heistä monikaan näyttänyt kuuntelevan laulua. Pääsy kerhoon maksoi pari dollaria, joka on yleensä normaali maksu. Ollessamme täällä edellisenä iltana oli ohjelmassa yhteislaulua mm. »We Shall Overcome» ja juttelimme Joan Baezin ja Dylanin managerin Alvin Grossmanin kanssa — molemmat tuttuja Lontoon ajoilta. Alvin kertoi Bobin olevan länsirannikolla ja lupasi järjestää tapaamisen, mikäli Bob sattuisi olemaan sillä tuulella. Joten jäämme mielenkiinnolla odottamaan toista tapaamistamme Bob Dylanin kanssa.

Joan Baez oli Buffyn täydellinen vastakohta. Hän oli hyvin hiljainen ja herkkä. Vaikuttaa miltei lasipallolta, joka voi särkyä minä hetkenä hyvänsä. Hän ei ollut erityisen innokas puhumaan itsestään, mutta vastaili kohteliaasti kaikkiin kysymyksiin. Joan kertoi pitävänsä enemmän kirjoittamisesta kuin laulamisesta. Hän on suuri ja varaukseton Bob Dylanin eräänlaisen nerouden tunnustaja.

— Bob on hyvin herkkä ja loukkaantunut, sillä ihmiset syyttävät häntä siirtymisestä rock and rolliin. Mitä pahaa on rock and rollissa. Se on vain muotisana, kuten on myös folk nykyään.

The Gaslight on kuuluisin Villagen kahviloista. Kävelimme sinne erään folknikin opastuksella ja huomasimme matkalla, miten West Side Storyntyylisiä paloportaita oli joka seinässä. Yhdellä näistä portaista oli kaveri, joka huuteli tytölle, joka oli ikkunassa. Hetken kuluttua ylimmässä kerroksessa oleva naapuri kaatoi vettä ämpärillä Romeon päälle. Ystävämme folknik ei edes kiinnittänyt tapahtumaan mitään huomiota!

Aluksi ihmettelimme, miksi kaasukuppilan eli Gaslightin edessä ei ollut sitä folknik-massaa kuin muualla. Juttu selvisi siimana — pääsymaksu oli heti kärkeen pari dollaria. Luihun näköinen kääriäinen ovensuussa nyhtäisi rahat pois ja antoi käteemme hinnaston. Tässä paikassa oli selvä busineksen haju. Käteemme työnnettiin lappu, missä tunnetut folk-artistit, kuten Bob Dylan, Highwaymen ja Bill Cosby kertoivat miten loistava paikka on Gaslight.

Tiesimme ennestään, että täällä on ollut nerokasta bluesia ja folkia aina vuodesta 1959. Samoin on täällä ollut happeningeja, joissa kelteisillään olevia malleja on maalailtu, mutta ainakaan tänä iltana ei ohjelma ollut erityisen sykähdyttävä. Partainen folk-laulaja Mark Spollstra, joka oli erotettu kansakoulunopettaja, esitti lasten psykologisia protestilauluja! Näissä lauluissa oli ideana ne totuudet, joita lapset sanovat vanhemmistaan ilman estoja. Laulut olivat aika mielenkiintoisia, mutta kun olmimainen omistaja tuli tyrkyttämään viidettä kahvikuppia oli aika häipyä. Luulemme, että nurkkapöydässä istuva tyyppi oli Allen Ginsberg, joka Gaslightissa kohosi uuden runoilijapolven sankariksi Amerikassa.

Folk-paikoista on tunnelmallisin The Bitter End. Siellä aloittivat uransa Peter, Paul ja Mary ja itse Woody Allen, jonka monet teistä näkivät filmissä »What's New Pussycat» — hän oli se arkkitunari, joka ajeli hölmön näköisellä urheiluautolla. Ruokalistaan oli painettu mystillinen lause: »Hyvä rakastajatar ansaitsee vielä yhden lisää». Jäätelöannokset ovat hyvin erikoisia, erityisesti »Etanoitten Orgia», josta emme kaiken vaahdon ja kerman keskeltä jäätelöä löytäneetkään!

Täällä on lupa esittää aivan mitä tahansa, mutta esiintymisaika on muistettava tilata ennen kello kahdeksaa iltapäivällä. Bitter End etsii jatkuvasti uusia kykyjä. Täällä oli hyviä folk-laulajia, kaikilla täysin omaperäiset tekstit, eikä kukaan laulanut vahingossakaan mitään ennestään tuttua. Yksi esiintyjistä pötkötti lavalla kymmenisen minuuttia, nousi ylös ja kertoi esityksensä olleen avantgardistinen esitys nukkumisesta nimeltään »Sleeping Pill».

Yleisö taputti innokkaasti esitykselle. Yksi Villagen kirjoittamattomista laeista on: älkää ottako mitään liian vakavasti! Jos joku esiintyjä on kehno ei häntä suinkaan vihelletä ulos, vaan yleisö ottaa touhun huumorin kannalta. Toinen seikka on folknikkien suhtautuminen poliisiin. Villagen poliisit ovat hyviä kavereita folknikkien kanssa, eivätkä he vastusta virkavallan määräyksiä. Amerikkalainen pamppupatu eli cop eli poliisi ei yleensäkään välitä pienistä.

Jutellessamme folknikkien kanssa havaitsimme heillä olevan myös englantilaisen suosikin. Donovan? Kyllä amerikkalaiset arvostavat Donia, jonka konsertit Pete Seegerin kanssa Carnegie Hallissa ovat olleet suuria menestyksiä, mutta . . . Suurin suosikki on Animals! Tämä johtuu neekereistä, joiden mielestä Animalsit pääsevät ainoina valkoihoisina heidän omaan folk-musiikkiinsa sisälle eli bluesiin.

Folk-musiikki on valtava kansanliike Amerikassa. Folkilla on oma lehtensä »Sing Out!», samoin »Hootenanny» ja tietysti »The Villager», joka on folkin kannattajien, näytteli-jöiden, taiteilijoiden ja Villagen asukkaiden yhteinen julkaisu.

Koko Greenwich Villagen yllätyksellisin mies eli folkin isäksi kutsuttu Israel G. Young herätti valtavan kohun julkaisemalla Bob Dylanista ivallisen kirjoituksen nimeltä »Herjaus Bob Dylanille». Tätä mieltä siis Amerikan folk-liikkeen keulakuva on entisestä suojatistaan:

Kaikki tietävät Bobin tarinan. Hän tuli Villageen viisi vuotta sitten ja alkoi opiskella kitaransoittoa Woody Guthrien ja Jack Elliotin johdolla. Pian hänestä tuli kohuttu nimi, koska hän sovelsi psykologisia ideoita tekemiinsä balladityyliisiin lauluihin. Hän ei koskaan sanonut tekevänsä mitään protestilauluja, mutta koska siitä tuli muotia ei Bob sanonut mitään vastaankaan.

Bob Dylanista tuli suurempi kuin Big Benistä. Hän sähköisti kitaransa ja palasi rock and rolliin. Hän korosti henkilökohtaista katkeruuttaan maailmaa kohtaan. Hän löi rintaansa ja sanoi kirjoittavansa protesteja, jotka auttavat ihmisiä. Te, jotka kuuntelette hänen levyjään tunnette hänen lohduttavan hädässä.

Onko Bob Dylan enää tänään rehellinen taiteilija? — Ei! Häneen on liimattu kaupallisen laulajan leima. Yleisö on tehnyt Bobista haluamansa epäjumalan. Hän ei enää säätele yleisöä lauluillaan, vaan yleisö säätelee häntä. Bob Dylania voidaan haavoittaa. Ketään rehellistä taiteilijaa ei yleisö pysty säätelemään. Bob Dylanin laulut eivät enää tule eri mahdollisuuksista elämään eri areenoilla. Siitä olemme kaikki erittäin surullisia.

Näin siis ajattelee Israel Young Bob Dylanista, mutta löytyy myös monia, jotka pitävät häntä nerona — aivan poikkeuksellisena lahjakkuutena. Bob Dylanin suuri kohtalonhetki oli hänen konserttinsa Forest Hills Stadiumilla New Yorkissa. Kaikkiaan 15.000 ihmistä oli tullut kuuntelemaan Villagen suurta poikaa. He saivat nähdä Dylanin esittävän uusinta tyyliä eli folk-rockia, joka on nyt levinnyt kaikkialle Amerikkaan ja jonka myös Donovan on omaksunut esimerkiksi laulussaan »Hey Gyp». Ensin hän lauloi vanhaan tyyliinsä pelkästään tavallisella kitaralla itseään säestäen.

Tauon jälkeen Dylan tuli rock-yhtyeineen ja kaaos oli väistämätön tosiasia. Beatles-ihailijat ottivat Bobin uuden tyylin suurella riemulla vastaan, mutta Villagen folknikit alkoivat karjua: »Haluamme vanhan Dylanin!» Bob kuuli ensimmäisen kerran elämässään sanottavan itseään petturiksi. Ihmiset halusivat takaisin sen Bobin, jonka laulujen tahdissa he olivat tehneet mielenosoitusmarsseja. Yhden vuoden aikana Dylanin laulut, kuten »Blowin In The Wind» ja »A Hard Rain's A-Gonna Fall» olivat kaikkien huulilla. Dylan oli ensin opiskelijoiden ja boheemien ihanne, jotka pitivät Dylan-saappaita, Dylan-hattuja ja antoivat tukkansa liehua vapaasti kuten Dylan.

Vasta vuosi sitten tuli jälleen uusi sukupolvi Dylanin ihailijoita, joille hän on folk-rockin luoja. Samalla Bob auttoi pinnalle Joan Baezin, Byrdsit laulullaan »Mr. Tambourine Man» ja monia muita.

Mitä sitten Bob Dylan haluaa ilmaista lauluillaan? »The Times They Are A-Changin» on yksinomaan vanhemmalle sukupolvelle, jotka eivät tajua nykynuorisoa. »Bob Dylan's 115th Dream» edustaa hirtehishuumoria, sillä tässä laulussa hän näkee unessa Amerikan homoseksuaalien, poliisien ja gangstereiden kotimaana. »Mr. Tambourine Man» aloitti folk-rockin voittokulun ympäri maailmaa Byrdsien esityksenä. Sen tultua Amerikan listoille saivat jazz-muusikot pakata laukkunsa ja häipyä Villagen Cafe-Au-Go-Go-luolasta, missä nykyään esitetään vain folk-rockia ja bluesia.

Bobin menestys-LP »Bringing It All Back Home» sai Villagen vanhat ja idealistiset folknikit kääntämään selkänsä Bobbylle. Monet folk-asiantuntijoista katsoivat Bobin tällä levyllä myyneen sielunsa lopullisesti rahalle. Tätä levyä myytiin Englannissa enemmän kuin Beatleseiden ja Rolling Stonesien vastaavia. Sähkökitara-Bob otettiin vastaan valtavalla riemulla teinimaailmassa.

»Highway 61 Revisited» teki Bobista lopullisesti folk-rockin kuninkaan, kuten amerikkalaiset lehdet kirjoittivat. Hänen lauluistaan purevimpia on »Like A Rolling Stone», joka kertoo ns. hyvän perheen tytöstä, joka ei tiedä elämästä yhtään mitään. Tämä laulu on omistettu tytöille, joita Bobbylla on ollut, jotka eivät ole tienneet tempusta eivätkä elämästä mitään.

Bobin lauluista »It Ain't Me Babe» on eniten Beatles-vaikutteinen yeah, yeah, mutta eräs hänen mielenkiintoisimmista lauluistaan on niin sanottu

● **sivu 3, ole hyvä!**

FOLK 20

Amerikan huomatuimman folk-asiantuntijan Israel G. Youngin lista kahdestakymmenestä huomattavasta folklaulusta kahdenkymmenen aikamme suurimman folk-laulajan esittämänä.

1) Hammer — Pete Seeger
2) Gates Of Eden — Bob Dylan
3) We Shall Overcome — Joan Baez
4) Universal Soldier — Buffy Sainte-Marie
5 This Land Is Your Land — Woody Guthrie
6) Needle Of Death — Donovan
7) Blowin' In The Wind — Peter, Paul and Mary
8) Inside — Looking Out — Animals
9) Strange Fruit — Josh White
10 Thirsty Boots — Judy Collins
11) Take It Slow And Easy — Jesse Fuller
12) Turn! Turn! Turn! — The Byrds
13) Violets Of Dawn — Eric Andersen
14) Gimme Gimme — Mark Spoelstra
15 Time To Think — Kingston Trio
16) Cotton Fields — Eddy Arnold
17) Pack Up Your Sorrows — Dick and Mimi Farina
18) Row, Michael, Row — Mary Pinckney
19) I Ain't Marching Anymore — Phil Ochs
20 When The Saints — Harry Belafonte

Israel Young korosti, etteivät laulut ole arvojärjestyksessä ja että listan tekeminen on erittäin vaikeaa. Sen ulkopuolelle jäivät mm. sellaiset laulajat kuin Johnny Cash, Odetta ja Barry McGuire. Listan ensimmäinen levy »Hammer» on ollut suuri hitti Trini Lopezin levyttämänä. Lisäksi on huomattava, että jokainen folkin harrastaja Amerikassa osaa ainakin 20 Bob Dylanin laulua.

Barry McGuire pitää lapsestaan ja moottorrrrrri-pyörästään!

HÄÄVALSSI SE SOI...

● Hellevi Jussila

● **Ensimmäinen maailmansota: Tapio Rautavaara syntyi.**

● **Toinen maailmansota: Tapio Rautavaara aloitti virallisesti laulamisen.**

● **Lontoon olympialaiset 1948: Tapio Rautavaara saavutti kultamitalin keihäänheitossa ja jatkoi laulamista.**

● **Ruotsin ja Suomen välinen yleisurheilumaaottelu 1950: Tapio Rautavaara sanoi hyvästit keihäälle; siirtyi jousiammuntaan ja jatkoi laulamista.**

● **Rautainen folkilla maustettu nuorten vuosi 1966: Tapio Rautavaaran levy »Häävalssi» nousee ykköslevyksi . . . ja Tapio jatkaa yhä laulamista.**

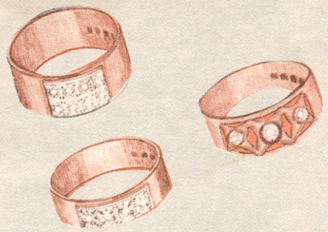

Tämän kaiken vuoksi Tapio Rautavaara on kutsuttu toimitukseen. Hän tulee tasan kello 17. Teemme sinunkaupat. Siis sano tästä lähtien vain: Tapsa. Tapsa, kaikin puolin suuri, sanoo minua lapseksi ja saa minut tuntemaan itseni hyvin, hyvin pieneksi. Minulla ei ole muuta oikeutta kuin kuunnella, mutta se onkin jo paljon. On suurenmoista istua hiljaa ja vakavana, kun Tapsa puhuu.

— Olen kansan omaisuutta. Ihmiset tietävät sen. He tulevat kaikkialla juttelemaan tuttavallisesti. Puhumme tavallisista, jokapäiväisistä asioista, suruista ja murheista. Se on hienoa. Pidän ihmisistä.

On helppoa kerätä pari vuotta laulamalla rahaa ja tehdä siinä sivussa menestyslevy. Esimerkkejä riittää. Astetta vaikeampaa on laulaa kymmenen vuotta, kaksikymmentä vuotta tai koko elämänsä ajan, mutta vielä löytyy runsaasti esimerkkejä. Vasta kun tulemme siihen kunniakkaaseen sarjaan, johon Tapsa kuuluu, loppuvat esimerkit. Voimme yksinkertaisesti luetella kaikki arvokkaimmassa sarjassa painijat, sillä kuka tahansa ei tee yli 50-vuotiaana menestyslevyä! Ei varsinkaan nyt, kun nuoriso päättää, keiden onnellisten nimet kirjoitetaan levymyyntitilastojen parhaaseen päähän.

Tapsa on poikkeuksellinen. Hän saattaa mainosmaailman poppakonstit häpeään, tekee ne vormattomiksi ja tarpeettomiksi — omalla kohdallaan. Hänessä se jokin tulee syvältä. Se on suurta ja yhteistä. Se tekee kaiken molemminpuoliseksi ja läheiseksi ja siksi hyvin kestäväksi.

— Ei kiitoksen tarvitse tulla koko kansalta. Sen voi sanoa vain joku vaatimaton, yksityinen henkilö. Vaikkapa Parikkalan ukko. Hän tuli kerran eräässä tilaisuudessa luokseni ja lausahti: »Kuule, Tapsa, sulla on vinkeet virret. Mutta yksi vika niissä on: niiden viereen unohtuu.» Se oli paras arvostelu, minkä olen koskaan kuullut, ja sen sanoi vain muuan Parikkalan ukko . . .

Tapsan puheääni on samanlainen miehekkään pehmeä kuin mihin olemme tottuneet hänen levyillään. Hänen puhetapansa on rauhallinen. Päällepäin näkee, miten hän ajattelee. Hänen jokaista sanaansa odottaa; hän pakottaa odottamaan, pitkittää lauseita ja harkitsee sanoja.

— En minä erikoisemmin arvosta näitä nykyajan suosikkeja. Eivät he osaa mitään. Mutta oppivathan edes kitaraotteet ja heille jää hauska muisto. Rautalankamusiikki menee pian ohi. Se kuolee ja se unohdetaan. Folkin kautta siirrytään entiseen. Protestilauluja en hyväksy (Tapsa muuten nimitti niitä proteesilauluiksi). Ne ovat sellaista turhaa möykkäämistä. Sitä paitsi ne ovat vain levyfirmojen business. Ne tullaan unohtamaan samoin kuin rautalanka.

— En minä myöskään välitä oopperoista ja sen semmoisista. Sen sijaan Miliza Korjusta kuuntelen mielelläni. Hän on hyvä. Samoin ruotsalainen Torrestad. Bassoista minua miellyttää Gibnis. Niin, ja sitten Delta Rythm Boysien basso. En muista hänen nimeään. Joka tapauksessa hän on erikoisen kiva ihminen.

Tapsa on kauan vaiti. Hän katselee mietteissään ulos ikkunasta, kauas yli kattojen. Ulkona on likaista lunta; harmaa tihkusade kostuttaa kasvot, ei enempää. Taloja, autoja, ihmisiä. Mitä Tapsa näkee? Mitä hän ajattelee?

— Arvokkainta elämässäni? Ehdottomasti perheeni. Se on maailman kivoin porukka. Se suhtautuu hienosti menemisiini ja tulemisiini. Me neuvottelemme usein kotona levyistäni; kotikritiikki on varmasti parasta. Yritän tehdä parhaani perheeni hyväksi, mutta sinä tiedät, on tilanteita, joissa emme mahda mitään. Et sinä, enkä minä!

Tapsa on tehnyt aikoinaan muutakin työtä kuin vain laulanut. Hän on yrittänyt vähän joka alalla. Tavallisimmin hän valitsi ruumiillisen työn. Ehkä hän voisi vielä tänäkin päivänä mennä säännöllisesti määrätyllä kellonlyömällä töihin, päästä määrätyllä kellonlyömällä pois ja niin edelleen. Se ei olisi ollenkaan mahdotonta. Mutta nyt hän on laulaja. Hän todella nauttii rauhattomasta kulkurin elämästään: joka päivä uusia paikkoja, uusia ihmisiä, erilaista elämää.

— Omat ajatukset tekevät elämästä sen, mitä se on . . . omat ajatukset . . .

Tapsa puhuu mielellään elämästä surulliseen, pessimistiseen sävyyn. Hän puhuu ihmisistä, ja jokainen hänen sanansa paljastaa hänet asiantuntijaksi. Hän on nähnyt ja kokenut kaikkea mahdollista. Hän tuntee kohtaloita ja elämistä. Silti asustaa pohjalla elämänmyönteisyys.

— Näen ihmisen elossa liian usein surua ja murhetta. Muuten olen luonteeltani hyvin epäileväinen. Epäilen itseäni ja toisia. Olen myös tavattoman epävarma ja altis erilaisille vaikutteille.

— Kun aikoinani lopetin keihäänheiton, se johtui kunnianhimon puutteesta. Useat ihmiset pitävät kunnianhimoa negatiivisena ominaisuutena, mutta siinä he ovat ehdottomasti väärässä. Ilman tervettä kunnianhimoa ei saavuta koskaan elämässään mitään. Muita hyviä piirteitä ihmisessä on rehellisyys ja siisteys.

— Vastenmielisiä ominaisuuksia? En enää yleensä kiinnitä huomiota sellaisiin. Katsos, ihminen oppii sietämään.

Tapsa joutuu jatkuvasti tekemisiin ihmisten kanssa. Joka ilta häntä odottaa uusi yleisö, joskus hyvinkin nuori. Tavallisesti hän esiintyy tanssipaikoilla väliaikoina. Hän puhuu nuorille hauskoista asioista ja pistää sitten rallin soimaan.

— Jos huumoria ei olisi, kaikki kuolisi. Itse ymmärrän sitä ja olen kylvänyt sitä paljon ihmisiin. Mutta muista, suru on ilon tausta. Hyvää huumoria ei voi syntyä, jos takana ei ole annos surua.

Nuoretkin pitävät Tapsasta — huolimatta siitä, että hän kiilasi listoilla »Häävalssillaan» Beatlesien ja samalla kaikkien muidenkin edelle. Hänen levynsä eivät ole alkuunkaan tavallisten suomalaisten tekemällä tehtyjen univirsien kaltaisia. Niissä on aina sävelmä ja sisältö. Sitäpaitsi Tapsa on mahdollisimman kaukana niistä nuoteista, joita lähetellään Englannin suunnalta, joten kenenkään on turhaa alkaa kiihkoilla. Pidetään Tapsasta edelleen, sillä hänkin pitää meistä.

— Nykyajan nuoret ovat tavattoman virkeitä ja valistuneita. Hyvää ainesta. Heillä todella leikkaa. Suosikit vain vaihtuvat liian nopeasti ja ilman perusteita. Mutta minä toivoisin, etteivät he kulkisi niin paljon laumoissa.

ON AIVAN SAMA

Ruotsalainen kansansävelmä sanoineen kuvastaa kirjoittajan mielestä sattuvammin Tapio Rautavaaraa, surutonta, leppoisaa matkaajaa . . .

ON AIVAN SAMA
(Dä gör däsamma) · L a u l e l m a
Ruots. kansansävelmä
Sov.: Toivo Kärki, Suom. sanat: H. Saarniaho

On aivan sama, minne kuljet, ratsumies;
on aivan sama, missä päättyy elonties.
Kuihtuu kauneimmatkin ruusut,
henkii syksy kuolemaa.
Yö kerran kulkijalle levon lahjoittaa.

On hurma viininkin vain unta häipyvää,
ja laulu keunehinkin hetken helkähtää.
Tunnuslauseenasi
»turhuuksien turhuus» olkohon;
ja mailla tuonen kaikki unhoittuva on.

On lemmen ruusut sulle kerran kukkineet,
ja huulet hurmaavimmat valan vannoneet.
Valat kalleimmatkin
lailla virvatulten häviää,
on polte suudelmankin harhaa häipyvää.

On aivan sama, koska kuolet, ratsumies;
on aivan sama, missä päättyy elonties.
Sillä tummat ruusut
aina kukkii tuonen tarhoissa.
On aivan sama, koska kuolet, ratsumies.

FAZER
TAPIO RAUTAVAARA Rytmi * R 6555

TAPIO RAUTAVAARA
Oulunkylä

Jos Elvis on kuningas on PETULA kuningatar

Tuohan on selvä väite!
Niin on ja sen todistaa
oikeaksi ANDY GRAY!

■ Petula Clarkillä oli menestyslevyjä jo ennen Elvistä!

Ja aivan kuten Elvis on Petula edelleen eräs maailman suurimmista laulutähdistä. Hänellä on runsaassa puolessa vuodessa ollut kaksi ykköslevyä Amerikassa: »Downtown» (saavutti Dannyn suomalaisena versiona menestyksen) toinen »My Love», jotka ovat olleet suuria menestyksiä ympäri maailman. Pet on ehdottomasti maailman suosituin kansainvälinen pop-laulajatar ja cabaree-artisti tänään.

Hän ei ole paljoakaan muuttunut niistä ajoista, jolloin hän oli vain 13-vuotias ja teki musicalia nimeltä »London Town». Hän oli täällä kaikkien pieni lemmikki ja on edelleenkin. Pienelle tytölle on tällainen työskentely hyvin raskasta, mutta Petula ei milloinkaan menettänyt elämäniloaan.

Kohtasin Petulan ensimmäisen kerran 1945, jolloin hän oli jo matkalla tähtiin. Pet oli silloin 7-vuotias ja lauloi näyttämöllä täyttä päätä. Hänet kiinnitettiin radioon 9-vuotiaana. Hänestä tuli filmitähti 11-vuotiaana elokuvassa »A Medal For The General.» Täytettyään 12-vuotta pyöritti Petula jo omaa tv-ohjelmaa. Ollessaan peräti 18-vuotias hän oli maamme paras cabaree-esiintyjä. Hänen sopimukseensa kuului kolme laulua, mutta hän joutui säännöllisesti laulamaan kymmenen, sillä ihmiset eivät päästäneet häntä pois!

Petulasta piti koko ajan huolta hänen isänsä, mutta Petulan mennessä naimisiin 1960 ranskalaisen Claude Wolfin kanssa tuli aviosiipasta uusi manageri.

Vuonna 1959 Petula päätti muuttaa Pariisiin asumaan. Hänellä oli ollut teini-ikäisenä rakkausseikkailu, joka päättyi onnettomasti. Kaikki odottivat hänen naivan pianisti Joe Hendersonin, mutta jokin meni vinoon. Petula keskittyi työhön ja hänestä tuli kuuluisa hyvin lyhyessä ajassa.

Hän rakastui ranskalaiseen prmieheen Claude Wolfiin ja meni naimisiin keväällä 1960 Englanissa. Siitä lähtien he ovat hoitaneet yhdessä Petulan uraa ja omaa onneaan. Heillä on nykyään kaksi tytärtä eli Barbara ja Catherine, jotka ovat kaksi ja neljä vuotta olleet tässä maailmassa. Tytöt seuraavat aina äidin mukana hänen työskennellessään ympäri maailmaa, kuten viimeksi New Yorkin Copacabana yökerhossa.

Petulan menestys oli niin valtava, että nyt hänellä on kiinnitys toiseen kuuluisaan paikkaan eli Cocoanut Groveen Hollywoodissa.

Kaukoputki-välähdyksiä Petulan arkipäivään, missä hän elää onnellista elämää miehensä ja rahan turvin.

KAMPAA TUKKASI ENNEN KUIN TUTUSTUT PETULAAN

Clauden ohella on toinen tärkeä mies Petulan elämässä Tony Hatah, joka sävelsi »Piilopaikan», »I Know A Place», »Round Every Corner», »You're The One» ja aivan tuoreen suurnumeron »My Love». Petula levyttää yleensä Lontoossa, mutta »My Love» tehtiin Hollywoodissa. Tony lensi sinne ja sävelsi jutun lentokoneessa jossain Pohjoisnavan yllä. Neljä viikkoa myöhemmin se oli Amerikan ykkönen ja kipusi kovaa vauhtia ylös myös kaikkialla Euroopassa. Petula kertoi: »Tony on tärkeä mies, sillä Pat Boone ja Brenda Leekin lentävät Lontooseen vain saadakseen häneltä ohjeitä levytyksissään.»

Pet näytti hyvin väsyneeltä tavatessani hänet. Hän oli juuri ollut tekemässä »Top Of The Pops»-showta, jossa hän oli esittänyt hittinsä »My Love».

— Olen hiukan väsynyt. En saanut unta hotellissa viime yönä, sillä kaikki asiat pyörivät päässäni. Minulla on kiinnityksiä ympäri maailmaa ja aina huolia. Minun pitää päättää, millaisia vaatteita käytän, millaisia numeroita laulan ja kaikkia muita juttuja. Kyselen ja vastailen itselleni unissani, vaikka olinkin jo esiintymislavalla ennen kuin koulussa. Pidän lekottelusta sohvalla keskellä päivää, mutta en nuku ennenkuin vasta aamuyöllä. Haluan nukkua aamulla kahdeksasta päivällä kahteen, niin voin hyvin.

Puhuessamme tuli Claude sisään: »Hei Petula, haluatko uusia lauluja esiintymiseesi tai joitakin vanhoja juttuja uudelleen lämmitettynä?»

Petula ei ollut halukas päättämään asiaa, vaan antoi stereosta tulvia sävelmiä huoneeseen. Clauden pulssin noustessa, temperamenttinen mies, hän puhui englantia ja ranskaa sekaisin. Lopuksi he päättivät hankkia jonkin uuden laulun, joka luultavasti tätä luettaessa leviää miljoonapainoksina ympäri maailmaa.

Onnittelin Petulaa hänen hyvästä ranskantaidostaan. Tähti hymyili:

— Olen puhunut sitä nyt kaksi vuotta ja se tulee täysin luonnollisesti. Pariisi on kuitenkin liian levoton paikka minulle. Ihmiset soittelevat meille koko ajan ja lapset eivät saa olla rauhassa. Nyt aionkin muuttaa Sveitsiin, missä olen käynyt välillä lepäämässä.

— Minulla on nyt kolme kotia. Yksi Pariisissa, Englannissa, Rivieralla ja Sveitsissä. On ikävää, että ehdin olla niissä vain niin vähän aikaa.

Petulalla oli aurinkolasit silmillään, mutta vaikken nähnytkään hänen silmiään luulen niiden olleen väsymyksestä melkein kiinni. Ehdotin hänelle lepoa ja sanoin poistuvani, että Petula saisi levätä hieman.

— Ei, ei, hän sanoi. — Claude tulee kohta takaisin ja minun täytyy pitää itseni hereillä kävelemällä ja puhumalla. Katsotaanpa hieman niitä kuvia, joita toit mukanasi.

Kaivoin noin parikymmentä kuvaa kirjekuoresta, niistä parhaat näette tämän tarinan yhteydessä. Valitettavasti hänen lapsensa olivat Sveitsissä, joten emme saaneet heitä mukaan.

Nämä kuvat on otettu Petulan Pariisin kodissa, joka maksoi peräti 50.000 puntaa. Se sijaitsee Pariisin ja Versaillesin välillä.

Tässä talossa on runsaasti tilaa, silkkiä ja mahonkia.

— Omassa huoneessani on valtava sohva, jolla lojun aina kun suinkin on aikaa. Sen vieressä on puhelin ja lukematon määrä erilaisia pikkupöytiä. Mieliharrastukseni on muuten mellastaminen kylpyhuoneessa, jos niin voisi sanoa. Erityisesti pidän hampaitteni harjaamisesta. Lapsillani on sähköharjat, mutta itse en uskalla niitä käyttää.

— Puutarhassa on oma pieni mökkini, jota kutsun musiikkihuoneeksi. Siellä on valtava piano ja magnetofoni, joita käytän harjoitellessani laulujani. Sitten minulla on sielläkin stereot ja kaikki LP-levyni, tietysti myös muidenkin. Sitten siellä on suuri sohva, jolla lojun ja kuuntelen.

Näytin hänelle kuvan, jossa Petula on kymmenen vuotta sitten ensimmäisen urheiluautonsa kanssa, joka oli kaksipaikkainen Turner. Pet katsoi kuvaa ja sanoi:

— Katso miten pitkä hame minulla on. Sitten hän kertoi pienen salaisuuden: »Selvisin ajokokeesta vasta 22-vuotiaana, pummattuani useita kertoja, mutta en ole vieläkään selvinnyt siitä Ranskassa.» Hän on muuttunut hirveän vähän kymmenessä vuodessa — se ainakin näkyi kuvasta, eikö niin?

Ajattelin, mikä charmikas lady Petula on, sillä hän on ollut nuorison suosikki kauemmin kuin Elvis ja edelleen naistähtien ykkönen! En voinut olla ajattelematta, että hänellä oli 1953 hitti nimeltä »Where Did My Snow Man Go» eli kaksi vuotta Elvistä aikaisemmin! Hänellä on ollut kymmenittäin menestyslevyjä. Miljoonalevyjä ovat mm. »Romeo», »Chariot», »M'sieur», »Downtown», »My Love» ja paljon muita on tulossa.

Jos Elvis on kuningas, on Petula kuningatar!

PÄIVÄN HUUTO ON:

Folkin tasasivuinen (SSS) kolmio, missä kaikki sivut ovat yhteneväisiä: eli PETER, PAUL AND MARY.

Hän on Amerikan folkin johtajahahmo, mr. Young, joka on paitsi Bob Dylanin löytäjä myös lehtemme innokas lukija, kuten Jyrki asian kirjeessään ilmaisi!

● sivulta 21:

seen, koska sille ei enää riittänyt katsojia, eikä »Shindig» ollut suinkaan huono, päinvastoin!

Edesmennyt »Shindig» tullaan muuten näkemään Suomessa kesällä ja *se on varmasti katsomisen arvoinen.* »Hullabaloo» tullaan myös näkemään Suomessa, sillä joitakin niistä on ostettu jo Helsinkiin. »Hullabaloota» ei tulla näkemään kokonaisena meillä, koska se kestää tunnin ja *Amerikan tv:ssä se on väreissä,* sillä väritelevisio on jopa meilläkin hotellihuoneessamme. Lisäksi amerikkalaiset eivät myy parhaita »Hullabaloo»-ohjelmiaan, mutta on loistava juttu, että Te saatte nähdä ainakin joitain näistä top-ohjelmista.

Viimeinen »Hullabaloo» oli hyvin tehty ja vauhdikas. Siinä oli mukana ehdottomasti maailman parhaat go-go-tanssijat. Tämän shown perusideana on *juontajan vaihtuminen joka kerta.* Tällä kertaa oli speakerina Pat Boone, joka lauloi ykköshitin »Ballad Of The Green Berets» ja »Every Little Moment». Pat oli ruskettunut, terve ja vaatimaton kuten aina *ja suosituin vierailija oli Donovan!*

Donovan lauloi melodian »Sunshine Superman» ja herätti suurta sympatiaa katsojissa. New Yorkin nuoriso ei muuten tunne ollenkaan kiistaa Dylan—Donovan, sillä heidän mielestään se on täysin turha. Donovanilla oli aurinkolasit ja Carnaby Streetin kukallinen muotipaita, tällä kertaa hieman erilainen kuin Suomen tv:ssä. Jaloissa saappaat ja kuluneen näköiset samettihousut.

Edelleen oli mukana folk-yhtye Womenfolk ja Nancy Ames, joka esitti suuren hittinsä »Where Am I Going».

Todellisia huippuohjelmia ovat »Sammy Davis Show» ja »Dean Martin Show», joissa on jokaiselle jotakin. Sitten on »Surprise Show», »Little Big Show» ja kymmenittäin muita, jotka ovat aivan laatuluokkaa. *Beatia tulee tv:stä ja radiosta niin paljon, että koko nuorisobusineksen selostaminen vaatisi puhelinluettelon paksuisen teoksen.* Yksi parhaiten tehdyistä jutuista on »Where The Action Is», mutta siitä enemmän myöhemmin.

James Brown and The Famous Flames! Nykyiselle amerikkalaiselle nuorisopolvelle eivät nimet Chuck Berry, Jerry Lee Lewis ja Little Richard enää merkitse mitään! Luimme Suomessa tämän väitteen Tom Jonesin lausumana Melody Makerissa ja juteltuamme jenkkinuorison kanssa havaitsimme, etteivät he tienneet kuka on Chuck Berry! Yksi purukumia jauhava birdie muisti nähneensä Jerry Lee Lewisin joskus »Hullabaloossa» — siinä kaikki!

Nykyisen rhythm and blues-polven suurin idoli on James Brown ja hänen bändinsä Famous Flames. James Brown on sama neekeri, jonka näitte filmissä »Pop, Pop, Pop». Hänhän on aina ollut Rolling Stonesien suuri idoli ja Night Owl-kahvibaarissa oltiin sitä mieltä, että *rollareiden esitykset ovat pelkkää laimeaa vettä Jamesin rinnalla,* joka esiintyy kuin pallosalama. Jamesin »I Got You» oli ykkönen Valloissa ja uusi levy »Ain't That Groove» kohoaa parhaillaan ylöspäin. *Suosittelemme lämpimästi* kaikille, jotka haluavat kuulla todellista hurjaa rhythm and bluesia. Värillinen sound on muutenkin valttia Amerikassa. Supremes pitää asemansa, Martha & the Vandellas, Mitch Ryder ja monet muut neekerit ovat tuoneet bluesin kaupallisen rytmin Manhattanin kaduille ja kujille.

Miksi Herman's Hermits on jättiläismäinen nimi Valloissa? Eräs britti väitti viime kesänä Lontoossa, että hänen levyjään ostavat 9—13-vuotiaat lapset, mutta *varsinainen nuoriso eli 13—19 suorastaan inhoaa häntä.* Edelleen vanhemmat pitävät Hermania söpönä pojuna ja ostavat hänen levyjään lapsilleen.

Tämän britin, Andrew Oldhamin, väitteessä tuntuu olevan perää, sillä monilla lapsilla, jotka kiertelevät kaupungilla on Herman-laatta rinnassaan. Night Owl-kahvilassa kysyimme noin 16-vuotiaalta tytöltä mitä hän ajattelee Hermanista.

— Herman on lasten idoli, kuten Mikki Hiiri. En kerta kaikkiaan voi sietää häntä. Ällöttävä tyyppi.

Hotellimme alakerran kahvibaarissa soittelee emännöitsijä aina Hermanin levyä »Listen People» ja hihkuu: »Wonderful, wonderful, such a lovely boy, isn't he?» Olimme hieman hämmästyneitä, sillä ilmeisesti Hermanin suursuosio perustuu siihen, että hän on ensimmäinen lasten kitaraidoli, sekä mummujen ja mammojen, mutta en enää toista kertaa mene kysymään varsinaiselta nuorisolta mitä mieltä he ovat bändistä nimeltä Herman's Hermits!

Ed Sullivan-shown studion aulassa tapasimme kaksi kovaa kaveria Roy Orbisonin ja Gary Lewiksen! Heidän seurassaan olevaa herraa emme häpeäksemme tunteneet, sillä hän oli Phil Spector! Niin Phil Spector, joka tuottaa tukuttain menestyslevyjä joka kuukausi, mm. Righteous Brothersien levyt. Hän on Amerikan Andrew Oldham, joka suorastaan kylpee rahassa.

Gary Lewis on vilkas ja eloisa tyyppi ja kova puhumaan. Amerikassa ei ketään tarvitse haastatella, sillä nämä kaverit suorastaan rakastavat puhumista. *Gary tiesi, että Suomi on jossain Euroopassa lähellä Ranskaa ja Venäjää!*

— Asun Bel-Airissa lähellä Elvis Presleytä. Minulla on kaksi huonetta isäni Jerryn talon yläkerrassa. Oletkos kuullut meidän miljoonalevyämme. Nyt meillä on ihan uusi juttu nimeltä »Sure Gonna Miss Her», josta tulee toivottavasti uusi menestys.

Roy Orbison näytti hiukan gangsterilta, koska hänellä oli tummat lasit päässään. Hän kysyi mitkä hänen levyistään ovat tunnettuja Suomessa. Antaaksemme paremman kuvan suomalaisesta yleisöstä vakuutimme nuorisomme tuntevan kaikki hänen hittinsä, vaikka itse asiassa »Oh, Pretty Woman» taitaa olla ainoa Royn menestys Härmässä. Nyt hänellä on jälleen hyvä levy eli »Breakin Up Is Breakin' My Heart».

Teini-ikäisten probleemaklinikka! *Amerikassa on nuorisolla oma probleemaklinikka,* jonne saa lähettää kysymyksiä ja saa kirjeitse vastauksen. Tällaisia ongelmia on jenkkinuorisolla:

● KYSYMYS: »Poikaystäväni on ujo, eikä uskalla kertoa minulle jos hän pitää minusta tai ei.»

● VASTAUS: »Mene hänen kanssaan elokuviin ja ota hänen kädestään kiinni. Jos hän vetää kätensä pois ei häneen kannata uhrata aikaa.»

● KYSYMYS: »Minulla on hirveä ongelma. Deodorantti ei tehoa minuun ja haisen hielle aivan hirveästi. Onko muilla ihmisillä samanlaisia ongelmia?»

● VASTAUS: »Kyllä on».

● KYSYMYS: »Olen 16-vuotias ja olen hulluna poikaan, mutta olen niin hermostunut, etten uskalla kertoa sitä hänelle. Miten voin saada tämän pojan sydämen?»

● VASTAUS: »Jos haluat iskeä tämän pojan, niin älä ihmeessä kerro mitään tunteistasi. Muuten hän voi pelästyä ja juosta pois».

● KYSYMYS: Pidän Rolling Stoneista, mutta poikaystäväni pitää Bob Dylanista. Riitelemme aina kumpi on parempi. Mitä pitäisi tehdä?»

● VASTAUS: »Löytäkää yhteinen harrastus, kuten uiminen, tähtitiede tai alkakaa tanssia batmania, sillä kaikki muut tanssit ovat nyt vanhanaikaisia.»

Tällaisia ongelmia on siis jenkkinuorilla — kysymykset ja vastaukset Teen Screen-lehden toimittajalta Elizabeth Cowanilta.

WABC presents the superhit sound, Lou Christie, Nancy Sinatra, Stewie Wonder, Rolling Stones, everybody go-go! Kaikki tulevat hulluiksi, *kaikki ovat lepakoita bu-huu! Nuori Amerikka iskee!*

Ensi kerralla jättiläis-go-go rannikolta rannikolle eli New Yorkista Los Angelesiin.

Pitäkää siis käynnissä — keep going! Toivottavasti nautitte Hermaneista, Cliff Richardista ja muista. *Ensi viikolla alamme suuren turneen halki Amerikan, joka päättyy Los Angelesiin.* Tämä alkuperäisen raudanlujan rhythm and bluesin, rockin, folkin ja beatin jättiläismaa on ainutlaatuinen elämys, *sillä yksilön vapaus on täällä täydellinen!* Viva America! Viva Freedom! Viva rhythm and blues!

WABC hits again, hihuu, this is America-go-go!

Kielletyn Hedelmän maku on aina uusi.

Sitä on kokeiltava aina uudestaan. Maistettava. Mutta varovasti. Sitä ei saa syödä itse. Vaan tarjota toisille eikä kitsastella. Neljä väriä houkuttelemassa. Jokaisella on makunsa. Caramel vaikuttaa namilta. Peppermint on piristävä maiste. Cherry suloisen makea. Pine Apple raikas herkku.

...tahdotko maistaa!

Caramel Kiss maistuu karamelliltä
Peppermint Kiss maistuu piparmintulta

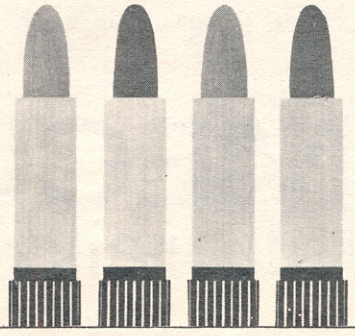

Cherry Kiss maistuu kirsikalta
Pine Apple Kiss maistuu ananakselta

Suomessa: Oy Trans-Meri Ab

Heillä on sama maku ja sama raikas hengitys

Vain muutama tippa VADEMECUMia kylmään tai lämpimään veteen . . . harjaus tai huuhtelu . . . hengityksenne on raikas, suunne, nielunne ja hampaanne puhtaat! VADEMECUM-suuvesi tuhoaa bakteerit, suojaa ja raikastaa syvimmältä.

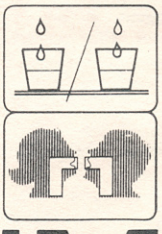

VADEMECUM
modernia raikkautta

THIS LITTLE, sivulta 15:

Helsingistä, jota haukuttiin heti hirveästi, kun se oli niin erikoinen. Tai ei siinä oikeastaan niin kummallisia juttuja ollut — tupakansavua ja varjoja, mutta olisi kai pitänyt olla vain raitista ulkoilmaa.

— Katselen aina tv-ohjelmaa kun vain suinkin ehdin. Niilo Tarvajärven ohjelmassa eivät lapset ole suostuneet puhumaan ja se on vähän pilannut samoin Tarvajärven röyhkeys yleisöä kohtaan. Nuoriso-ohjelmat eivät taas ole hyviä, koska niillä ei ole omaa tyyliä. Mielestäni pitäisi löytää täysin oma tyyli. »Ohimennen» on pienine nikseineen ollut aika hyvä, eikä »Tanssihetkikään» ole huono, mutta parantamista kaivataan aina.

Ankilla on Helsingissä eräs suosikkipaikka, minne hän menee aina tilaisuuden tullen — Elannon aikaansaama jazz-kerho. Anki pitää jazzista yli kaiken ja myös sen eräästä sivuhaarasta eli nykynuorison jumaloimasta rhythm and blues-musiikista. Ehkä se johtuu kissatytön ihailusta ja mielenkiinnosta elämää kohtaan tai mistä tahansa, mutta Anki on äärettömän ulospäin suuntautunut persoonallisuus. Hän kyseli meiltä kaikenlaisia juttuja, joten olimme alussa vaikeuksissa saada hänet kertomaan itsestään. Puolta tuntia myöhemmin keskustelimme jo inspiroituneesti kaikesta mahdollisesta Beatleista filmitaiteeseen.

Anki on hyvin erikoinen lehti ajan tuulessa. Hänen ajatuksensa ja mielipiteensä ovat monta kertaa hyvinkin poikkeavia. Tässä tytössä ei ole asfalttikorttelin lapsen kyynillisyyttä. Hänen herkkyytensä johtuu ehkä taiteilijanverestä, pisarasta runoilijaa, uskosta elämään atomipommeista huolimatta. Ja näin ajattelee Anki maailmasta ja erilaisista asioista, joihin jokainen Teistä on joskus joutunut ottamaan kantaa.

Anki on seurannut filmin kehitystä mykästä filmistä aina näihin uusiin, missä on paljon fimppejä ja raitoja.

— James Dean oli magneettinen persoona. Ihailin häntä näyttelijänä tavattomasti. Näin vähän aikaa sitten filmin, jossa oli aivan hänen tyylisensä näyttelijä, mutta en muista sen nimeä.

Anki on laulanut Keelen folk-festivaaleilla ja kiertänyt paljon Eurooppaa, mutta hänellä on haaveena tutustua mystilliseen itään, sen kansaan, elämään ja lauluihin.

— Haluaisin myös käydä Pariisissa. En usko, että turismi voi täysin turmella kaupunkia, jolla on vuosituhantiset perinteet. Sitten haluaisin nähdä Italian, Kreikan, Ibizan ja idän elämää. Ihmiset arvostavat siellä aivan erilaisia asioita kuin me.

Anki lauloi aikanaan »Kari Rydman»-showssa kolme laulua. Ensin »Yksinäin laulelen», sitten kuuluisien vankilalaulajien eli Jailbird Singersien »Där Björkarna Susa» ja viimek-

● **sivu, 37, ole hyvä!**

Hän valitsee hyvän mascaran — Filmstar's Mascaran, joka aina pysyy kauniina — myös voimakkaiden valonheittäjien alla. Filmstar's Mascara levittäytyy tasaisesti, korostaa ja pidentää ripsiä luontevasti. Vaalea nainen valitsee ruskean tai sinisen sävyn, tummalle sopivat ruskea ja musta. Valitkaa Filmstar's Mascaran sävyistä omanne.

2,-
ohjehinta

AINUTLAATUINEN IHONPUHDISTUSAINE

pHisoHex

sisältää 3 % heksaklorofeenia

JATKUVASSA KÄYTÖSSÄ PITKÄAIKAINEN SUOJA IHOLLE

Te, joka monien muiden nuorten tapaan tuskailette itsepäisiä näppylöitä ja finnejä ihossanne, ette ehkä tiedä, että vain täydellinen puhtaus luo pohjan terveelle iholle. Pesu pHisoHex-ihonpuhdistusaineella poistaa ihosta perin pohjin kaikki epäpuhtaudet sekä karkottaa siitä tulehduksia aiheuttavat bakteerit. Säännölliset pesut pHisoHexilla vaikuttavat parantavasti finneihin ja ennen pitkää on ihonne puhdas ja terve.

Vain apteekeista.
Käyttöohje pakkauksessa.

Antibakteerinen pHisoHex

- **takaa jatkuvasti käytettynä lähes steriilin ihon**
- **vaikutus kestää useita tunteja**
- **antiseptisesta tehostaan huolimatta sallii ihon luonnollisen toiminnan**
- **pehmentävän lanoliinin kolesterolien ansiosta ihovoidetta pesuaineen yhteydessä**
- **estää hienhajun muodostumisen**
- **ei ärsytä ihoa**
- **sama pH-arvo (5,5) kuin iholla**
- **käytössä sairaaloissa kautta maailman**

KÄYTTÄKÄÄ pHisoHexia NÄIN:

1. Varmistautukaa käsien puhtaudesta pesemällä ne huolellisesti pHisoHexilla.
2. Kostuttakaa kasvot huolellisesti haalealla vedellä. Levittäkää muutama pisara pHisoHexia kämmeniin tai kosteaan sieneen.
3. Hangatkaa tällä kasvoja kunnes syntyy vähäinen vaahto ja peskää hellävaraisesti minuutin ajan. Huuhdelkaa.
4. Toistakaa pesu vielä kerran hieroen vaahtoa varovasti ihoon.
5. Huuhdelkaa huolellisesti kylmällä vedellä ja kuivatkaa iho hellävaraisesti taputtelemalla sitä pehmeällä pyyheliinalla

pHisoHex —
PUHTAUTTA KIIREESTÄ KANTAPÄÄHÄN

WINTHROP — lääkeyhtymä Lontoo — New York

Pallon pyörähdys lisää yhdessäolon iloa

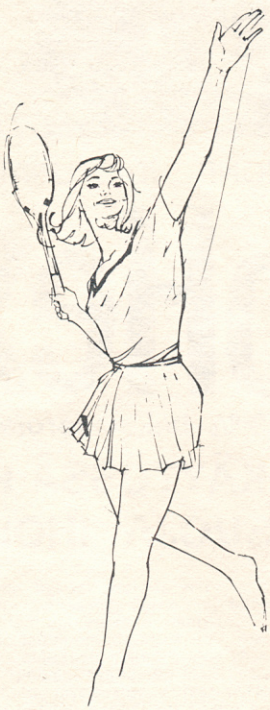

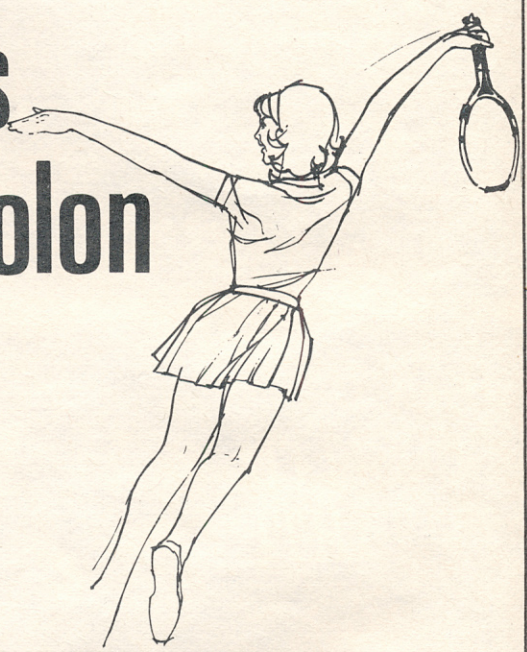

Pallo pyörii kaikkialla, missä ihmiset tapaavat toisiaan. MUM ROLLETTE-pallossa pyörii raikkaus – omaksi ja muiden iloksi. MUM-pallo poistaa hikoilun haitat ennenkuin ne ovat alkaneetkaan.

Pirteän tuoksuinen sinertävä MUM ROLLETTE on sinisessä pallopullossa.

Hienostuneen tuoksuinen punertava MUM ROLLETTE on punaisessa pallopullossa.

Deodorantin on oltava pallopullossa

MUM-rek. tavaramerkki

MUM

ROLLETTE

pyörii raikkauden kärjessä

BRISTOL-MYERS COMPANY, New York – Lontoo · Suomessa: OY TAM-KOS AB, Helsinki

Hilkka Kotamäki kertoo:

»Olen aina ollut tyytyväinen ihooni. Sen hoito on hyvin yksinkertaista: kun huomaan finnin nousevan, sivelen sille huolellisen ihonpuhdistuksen jälkeen Axolonia. Axolon estää finnien ja ihomatojen muodostumisen. Myös voimakas esiintymismeikki huonontaa ihoa ja nostaa finnejä kasvoihin. Siksi Axolon on minulle hyvin tärkeä.»

Axolonin on kehittänyt kuuluisa hollantilainen lääketehdas. Apteekeista ja kemikaalikaupoista, 20 g tuubin ohjehinta 3:15. Käyttöohje pakkauksessa.

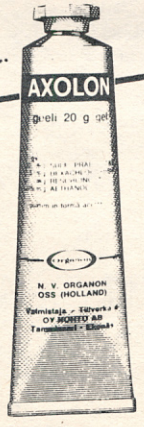

Orĝanon

THIS LITTLE, sivulta 35:

si »Michellen», jossa oli mukana myös kantele!

— Ihmiset halveksivat aivan turhaan kannelta, joka on eräs parhailan pilkkaa. Sama juttu oli myös Englannissa, jossa Manfred Mannin joku soittaa kannelta pidetään häntä heti vähän höyrähäneenä. Maamme paha miinus on juuri se, että kaikki otetaan niin tavattoman vakavasti, tavattoman jäykästi. Esitin kerran »Titanic»-hymnin, joka on uskonnollisaiheinen. Seurauksena oli syytösten tulva, koska se oli muka Jumalan kannelta. Sama juttu oli myös »God On Our Side». Kyllä kauniita uskonnollisia lauluja pitäisi saada esittää vapaasti, sitähän varten ne on tehtykin

Anki tyttökissa oli nyt raapivalla tuulella ja jatkoi kertomustaan kotimaamme varjopuolista, joista olisi korkea aika päästä eroon.

— Koskahan täällä opitaan ymmärtämään, että jos suomalainen soi listi laulaa englanniksi ei se ole diivailua, vaan kaikkiin lauluihin ei edes ole suomalaisia tekstejä tai sitten ne eivät sovellu kielellemme. Tunnelma menee heti pois jos jotkut huutavat nerokkaasti, että suomeksi vaan, että itsekin ymmärrät!

Ankilla ei ole mitään jhannetta poikatyypin suhteen. Hänen mielestään on hupaisaa, että jonkun pitää olla beatle-tukkainen, katsella kuin Donovan, käyttää samaa hammastahnaa kuin Elvis Preslye tai muuta sellaista.

— Pojan pitää uskaltaa olla oma itsensä. Uskaltaa tehdä aivan mitä haluaa — en tarkoita mitään älyttömyyksiä. Hän saa pukeutua miten haluaa. Pitää pitkää tai lyhyttä tukkaa tai vaikkapa ajaa tukka pois. Persoonallisuus ei ole kiinni mistään ulkonaisista seikoista. Kärsin hirveästi, jos minun sanotaan jäljittelevän jotain. En usko Donovaninkaan arvostavan niitä, jotka yrittävät matkia häntä pukeutumisessa ja kaikessa muussa, sillä juuri Donovanhan arvostaa ihmisten persoonallisuutta!

● **sivu 54, ole hyvä!**

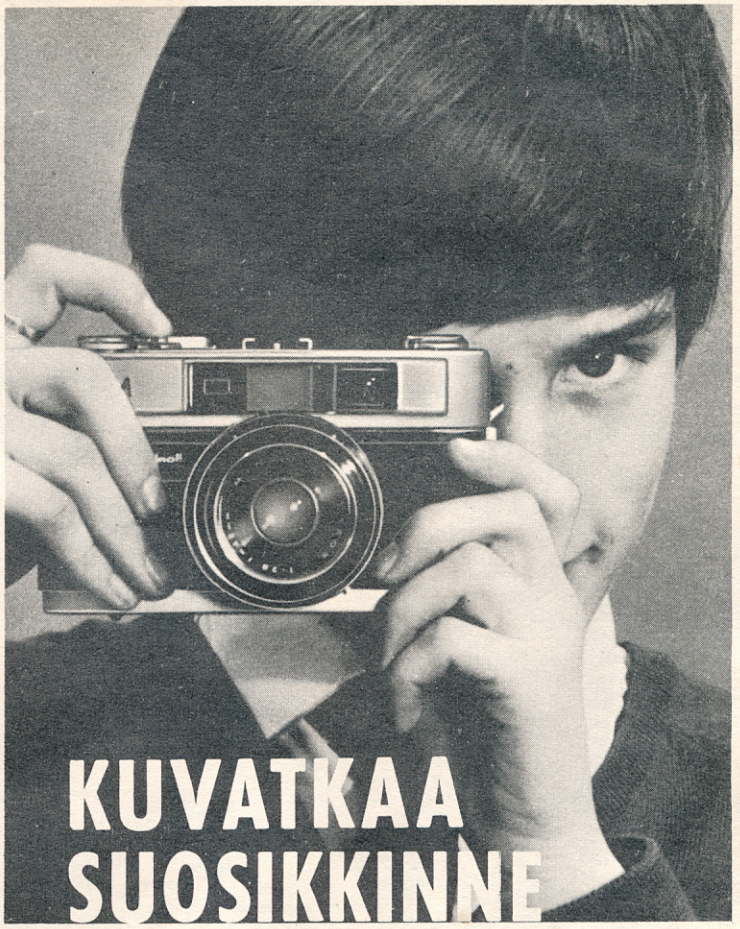

KUVATKAA SUOSIKKINNE KAMERA-SUOSIKILLA

Minolta

Minolta-kamerasarja on korkealuokkaista japanilaista tekniikkaa, johon yhdistyvät monet automatiikan hienoudet. Minolta-sarjasta saa jokainen aina vaativimmasta ammattikuvaajasta vihreimpään harrastelijaan juuri omia vaatimuksiaan vastaavan kameran. Kuvassa **Minolta A-5** monipuolinen kamerasuosikki (hinta n. 186,—). Kysykää lähempiä tietoja · Minolta-kameroista fotoliikkeistä.

*** muista Minoltan maailmanmaine**

Maahantuoja:

BENSOW OY-AB

E. Esplanadikatu 22, Helsinki 13

A Mick Jagger ja Overlandersit asuvat samassa talossa! Kuvassa Overlandersit aamuvirkkuina vilkaisemassa kadun toisella puolen vilkuttavia tyttöjä. Kuten huomaatte on talo hieman vanhanaikaista — koristeellista tyyliä, mutta entäs sisältä!

B Eric Burdon eli laulava animal kädessään piirustuslehtiö, johon hän on juuri ikuistanut olkapään takana kurkistelevan Lulun. Vasemmalla tyylikkään allisen kuiva disc-jockey Pete Murray, joka ei ihme kyllä pidä Jimmy Savilesta!

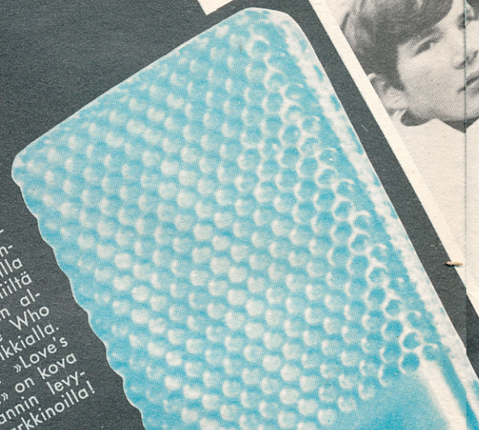

C Cilla Black on hieman hypännyt syrjään nuorisolinjaltaan ja laulaa näin yökerhomaisesti Lontoon Palladiumshowssa. Cilla on kovassa kilpailussa jälleen tulemassa ylöspäin Sandien ja Dustyn vanavedessä. Cilla muistetaan Suomessakin io. niiltä ikimuistettavilta Beatlemanian aikuajoilta, jolloin »Anyone Who Had A Heart» soi kaikkialla. Hänen uusin levynsä »Love's Just A Broken Heart» on kova sana Englannin levymarkkinoilla!

ANDY GRAY pakinoi ärsyttävän lyhyesti

Andy Gray on arvostetuimpia levyalan kirjoittajia maailmassa. Tällä hetkellä aivan ylivoimainen ja omaa luokkaansa Suomessa! Ja ellei meillä olisi aina Andyn artikkeleihin erikoisia kuvia, sanoisivat useat: ei voi olla totta! Kuten aina, kun verrataan Suosikkia muihin lehtiin, joilla ei ole mitään muuta kuin viiteen kertaan järsittyjä puujalkauutisia...

LONTOO KUTSUU...STOP...LONDON CALLING

D Jimmy Savile iskee iälleen! Tällä kertaa on Jimmy leikannut tukkaansa ja kirjoittaa nimeään mystrillisesti päiyillen uuden Ram-Jam-klubin pääsylippuun. Sinulle, joka et tunne Jimmyä voimme kertoa, että hän on ainoa sanoin kuvaamaton henkilö Euroopassa tänään!

E Käsi kädessä halki maailman kulkevat Mick Jagger ja Chrissie Shrimpton. Mickillä kädessään transistorilevysoitin, jolla hän soittaa lentomatkojen aikana »19th Nervous Breakdown» ja muita hittejä. Chrissie on aina chick ja mielestämme tyylikäämpi kuin Brian Jonesin Anita!

F Boheemimaiset Animalsit kirjoittavat sopimuksensa tarpeen vaatiessa, vaikka kaakeliitaattaan. Kuvassa Animals ja »Underground City» maalakellariterhon reita!

G Neljä maailmantähteä Andy Grayn kotona shown iälkeen. Vasemmalta Adam Faith, Gene Pitney, Tom Jones ja Len Barry. Konferenssin tuloksena todettiin amerikkalaisen ja englantilaisen teen ja kahvin kehnous. Todettiin myös soololaulajien syrjäyttävän bändejä jatkuvalla syötöllä!

Eräs suosituimpia osoitteita Lontoossa on eräs osoite West Endissä!

Ensimmäisessä kerroksessa asuu suosittu Overlanders-bändi, joka ampui itsensä suosion korkeuksiin »Michellellä». Vielä kiinnostavampi on totuus, että samassa talossa asuu yksi ja ainoa Mick Jagger. Niinpä ihailijakaarti piirittää taloa päivin ja öin. Jos he eivät saa käsiinsä kaikkia, saavat he ainakin yhden tähdistä. Muut samassa talossa asuvat vuokralaisraukat ovat raivoissaan, sillä he pääsivät juuri eroon Ringo Starrista, joka asui siellä väliaikaisesti ennen muuttoaan Maureenin kanssa yhteiseen kotiin.

Tapasin Gene Pitneyn, joka on eräs maailman suosituimpia soololaulajia ja on tälläkin hetkellä Englannissa kovassa huudossa levyllään »Backstage». Gene on nerokas, onnellinen kaveri ja näytti itseään BBC-radion studioissa Regent Streetillä jutellen Keith Fordyce-nimiselle kaverille, joka on »Pop Inn»-shown kuuluttaja.

Kun Gene jutteli minulle, miten paljon hän ihailee Davee Deetä, Dozya, Beakya, Mickiä ja Tichiä, otti kuvaajani juttukuvan, missä puhuimme folk-aallon kuolemisesta Englannista. Tosin aidot folk-laulajat ovat siitä vain mielissään, kuten myös tietenkin Donovan, joka on todella suuri tähti!

Vanhat ystävämme Animalsit menivät »Underground Cityyn», joka on Lontoon teini-nuorison uusi suosikkipaikka. Mennessään tekemään sopimusta ei paikalta löytynyt minkäänlaista paperia, joten pojat kirjoittivat sopimuksen kaakelilaattaan maalilla. Varmasti eräs maailman omituisimpia sopimuksia!

Tässä paikassa soittavat bändit aloittaen ruokatunnilla päivisin ja jatkaen jälleen illalla. Luolassa on myös erityinen lasihyllykkö, joissa esitellään muodin uusimpia tuotteita. Tytöillä on oma ns. kauneusbaari saman luolan yhteydessä.

Eric Burdon, eli Animalsien laulava, osoittautui eräänä päivänä melkoiseksi artistiksi, vaikka hän kieltäytyikin antamasta minulle maalauksiaan, jotka olisin valokuvannut ja lähettänyt sitten teille. Hän tappaa aikaansa tv-ohjelmien tauoilla maalaten erilaisia kasvotutkielmia tähdistä.

Lulu ja Peter Murray, eli tunnettu levypakinoitsija, olivat Ericin sivellimen kohteena tässä eräänä päivänä. Molemmat olivat tyytyväisiä Ericin työn tuloksiin.

»Ehkä pidän näyttelyn tässä eräänä päivänä, tai sijoitan ne kirjaan, jota kirjoitan — se tulee olemaan toinen kirjani», kertoi Eric syvissä mietteissään sympaattisesti kuten aina.

Kun Adam Faith, Gene Pitney, Tom Jones ja Len Barry tapasivat toisensa meillä tauolla syntyi vilkas keskustelu — teestä! He litkivät teetä kuin kissat ja vannoivat kuolevansa ilman sitä.

MICK JAGGER

46 Montague Street,
London W.1., England

OVERLANDERS JA ERÄS TOINEN ASUU YLLÄOLEVASSA OSOITTEESSA . . .

»Kahvi on meidän amerikkalaisten juoma», myönsivät Len ja Gene, »mutta saavuttuamme Englantiin emme saaneet täkäläistä hirveää kahvia alas millään. Siksi aloimme juoda teetä ja emme enää taida päästä siitä eroon.»

Tiikerikissa Tom sanoi hilpeästi: »Toivon, että amerikkalainen tee on yleensä parempaa kuin se, minkä minä sain vierailuni aikana. Se oli hirveää.»

Näin totesi myös Adam Faith.

Näin siis suurten tähtien mielestä on maailmassa kaksi aivan hirveää asiaa: englantilainen kahvi ja amerikkalainen tee! Miltä maistuu suomalainen kahvi?

Vanha tuttavanne Cilla Black on jälleen vahvasti pinnalla, sillä »Love's Just A Broken Heart» on soinut kaikkialla saarivaltakunnassa. Cilla sai muuten katsojat haukkomaan melkoisesti henkeään esiintymällä poven rohkeasti paljastavassa asussa. Soitin Cillalle Palladiumiin, missä show pidettiin ja kommentti oli täsmälleen tällainen:

»Ehkä se oli hiukan liikaa, mutta mielestäni puku oli niin kaunis kaikin puolin. Joka tapauksessa siinä oli aika kylmä laulaa, vaikka minua hiukan kuumensikin ajatus siitä, mitä ihmiset nyt sanovat.»

Uskollisesti ja käsi kädessä halki maailman kulkevat Mick Jagger ja Chrissie Shrimpton. He kävivät äskettäin yhdessä Amerikassa ja Chrissie oli jälleen aivan ekstrasti puettu, kuten näette kuvasta.

Mickillä oli transistorilevysoitin mukana lentokoneessa ja hän toivoi voivansa soittaa jotain. Lähetin erään tuttavani lentokentälle hyvästelemään ja ottamaan selville, mitä uutta kuuluu, sillä puuhailen juuri jotain ekstraa Teitä varten, joka liittyy Beatleseihin. No niin, Mick kertoi menevänsä ehkä naimisiin. Toinen kysymys kuului: aiotko naida juuri Chrissien? Mick nauroi ja sanoi:

»Ei välttämättä juuri Chrissietä».

Mick pitää mielellään kansaa pienessä jännityksessä.

Jimmy Savile on leikannut vaihteeksi tukkaansa, joka on jälleen vaihteeksi musta. Jimmy kirjoitteli tässä eräänä päivänä nimikirjoituksiaan jättiläiskokoisiin lippuihin, joita myytiin uuden Ram-Jam-kerhon avajaistilaisuuteen. Jimmy oli läsnä avajaisissa ja lahjoitti hyväsydämisesti tulonsa orpolapsille.

SE ON HIT VALLOISTA, SE ON TOP VALLOISTA

AMERIKANMUKAVAT MAKUPALAT NYT SUOMESSA

PAAHTO NAKS

pistä poskeen - Naks
missä vain,
milloin vain - Naks

VAIN OVH 60 p. PUSSI NAKS

PAAHTO-NAKS
Paahdettuja karamellipäällysteisiä makupaloja

MUUT MUKAVAT NAKS-MAKUPALAT

JUUSTO-NAKS
Maittavia juustopäällysteisiä makupaloja

TOFFEE-NAKS
Herkullisia toffeepäällysteisiä makupaloja

MIX TURKU

FILLER'S Select Quality

SE ON POP VALLOISTA, SE ON HIT VALLOISTA

SCENE, sivulta 11:

sa Suomessa. Malliesimerkkinä oli Messuhallin uudenvuoden aatto, jonne oli Bildin kertoman mukaan kerääntynyt 10.000 ihmistä kuuntelemaan Sunspotseja. Todellinen yleisömäärä oli paljon pienempi ja he olivat tulleet uudenvuoden aaton tai Dannyn vuoksi, mutta tuskin monikaan näiden ruotsalaisten kavereiden! Artikkeli oli tulvillaan vielä muita suorastaan hävyttömiä kommentteja meistä. Bildin suomalaiset lukijat kirjoittivat vastineita lehteen — hyvä tytöt!

Eräs huipputapauksista oli myös »Stop The Musicin» tarina. Ensin kerrottiin Ruotsin lehdissä levyn olleen sellaisen tyypillisen mäntin levyn, joka uppoaa suomalaisiin. Sitten tapahtui ihme: levy alkoi menestyä Ruotsissa! Siitä tuli eräs suurimpia hittejä naapurissamme! Tällöin vaiettiin Suomesta mahdollisimman tarkoin ja jopa ystävämme Olle syyllistyi muutamaan halveksivaan kommenttiin maasta, joka auttoi hänet ylöspäin.

Lee Kingsien tarina alkoi Tampereella, missä manageri Tauno Suojanen otti heidät hoitoonsa. Tällöin bändin nimi oli Lenne and The Adventurers ja he olivat kitaramusiikin pioneereja maassamme. Lenne Brobergin lähdettyä sotaväkeen eli inttiin tuli Janne Rohde mukaan remmiin. Välillä oli Lee Kingsien asema varsin tukala, kunnes »Stop The Music» auttoi heidät uudestaan maineeseen. Tämän jälkeen tuli maine ja mahdollisuus eteenpäin Ruotsissa. Nyt on pojilla tilaisuus yrittää eteenpäin myös muualla Euroopassa ja kyllä mukavat Lee Kingsit kaikkine lavatrikkeineen edustivatkin aika mukavaa tasoa pohjoismaisella rintamalla. Suureen maailmaan heillä tuskin on asiaa.

Lee Kingsien menestyksen yhteydessä käytiin Ruotsissa varsin vilkasta keskustelua ja heitä nimitettiin jopa pop-gangstereiksi, sillä he olivat soittamassa samalla paikkakunnalla, missä Tio-I-Top, eli Ruotsin »Kahdeksan kärjessä» esitettiin. Ruotsissa ovat bändit aina tekemässä vaikutusta samalla paikkakunnalla, missä seuraavana päivänä lähetetään tämä top-top-show. Sinänsä suositeltava temppu Suomessakin, eikä mitään gangsterismia, joten tässä suhteessa olemme hieman jäljessä naapureitamme. Tällaiset paljastukset eivät kuitenkaan vaikuttaneet Lee Kingsien suosioon, vaan pojat sijoittautuivat erittäin hyvin.

Jos vielä kaivamme kaikkein ensimmäisen pisteen Lennen uralta joudumme palaamaan vuoteen 1962, jolloin Gröna Lundin Jump In-hallissa soitti Lenne & The Falcons. Silloin Lennellä oli valtava rasvainen Elvis-tukka ja näimme hänen laulavan siellä »Long Tall Sallya». Nyt Lenne on kasvattanut ajanmukaisen pitkän tukan ja on tällä hetkellä Ruotsin Mods-liikkeen idoli, kuten kaikki muutkin leekunkut — erityisesti tietysti Mike Watson, joka on bändin tuorein jäsen.

● **sivu 45, ole hyvä!**

Tukka on jokaisen pääasia mutta niin on myös

WHITE HORSE

Sinulla on pitkä tukka. Sinä olet pop. Sinulla on lyhyt tukka. Olet taas pop. Hiuksiasi katsotaan. Hiuksistasi puhutaan. Niihin kuuluu White Horse.
White Horse-hiusvoide tuo hiukisiisi viimeistellyn leiman, oli tyylisi mikä tahansa. White Horse-hiusvoide kuuluu tuntemaasi White Horse-sarjaan, jossa on kaikki, mitä mies tarvitsee päivittäin ulkomuotonsa ja hygieniansa hoidossa.

SEGER, LONDON - STOCKHOLM

pehmein varmoin askelin

GAS
Mänttä

nuorekas
Sellox
ungdomliga

Yksinvalmistaja Suomessa: G. A. Serlachius Oy

Raikkautta . . . iloisuutta. Taitoa nauttia musiikin rytmeistä. Muodikkaita asuja . . . persoonallisuutta. Vapautta kulkea pehmein varmoin askelin. Eikä kuukaudessa ole ikäviä päiviä. Sellox on pehmeä ja imukykyinen, kuten kaikki terveyssiteet. Mutta lisäksi se on maailman suosituin sidetyyppi koska se on erilainen: ● hieman tavallista lyhyempi, jotta se ei näkyisi muodikkaiden asujen alta ● venymätön, jotta se pysyisi paikoillaan tanssiessakin. ● pistevahaus ei laske kosteutta siteen läpi.

Sellox-sidevyö on riittävän leveä, se ei purista eikä hankaa.

INTERPLAN

kirje nuorisolle

Kohta on se päivä

Kun nuori ihminen tulee aikuiseksi ja menee naimisiin, hänen eteensä tulee monta ongelmaa. Asunto on niistä ensimmäisiä.

Oman asunnon hankkimiseen ja kalustamiseen tarvitaan sekä omaa rahaa että lainaa. Kun menee hakemaan lainaa pankista, ensimmäiseksi joutuu vastaamaan kysymykseen: oletteko meidän asiakkaamme? Onko Teillä säästöjä? Ellei tähän voi vastata myöntävästi, lainan saanti on hyvin vaikeata.

Ehdotuksemme siis on tämä: avatkaa jo nyt tili säästöpankissa ja säästäkää sille säännöllisesti heti kun alatte saada palkkaa. Säästöpankki tulee avuksenne sitten kun tarvitsette lainaa omaa asuntoa, opiskelua tai muuta tavoitetta varten.

Tunnuslauseemme on: ensin säästö, sitten laina
säästöpankki auttaa aina.

Tervetuloa meille.

SÄÄSTÖPANKKI

SCENE,
sivulta 42:

Lenne aloitti siis jo niinä aikoina, jolloin Jerry Williams otti Little Gerhardin manttelin vuonna 1963 ja on siis ollut jo kahden nuorisopolven idolina. Näin hänet on laskettava yhdessä Olle Nordströmin kanssa skandinaavisen rockin uranuurtajiin. Lee Kingsien ura on nyt huipussaan, eikä mikään näytä pysäyttävän heidän menestystään Pohjoismaissa. Kansainvälisillä markkinoilla he kuitenkin taitavat jäädä hyväksi yritykseksi ,so. toiseksi.

Tages Göteborgista tuli pinnalle Spotnicksien vanavedessä, jotka olivat Shadowsien jälkeen suosituin instrumentaalibändi Euroopassa ja ovat edelleenkin suosiossa. Tagesien »Sleep Little Girl» nosti heidät vuosi sitten hallinneiden Shanejen rinnalle, jotka taas olivat tulleet pinnalle Staffan Berggrenin sävellyksellä »Let Me Show Who I Am». Tagesit ovat ruotsalaisten mielestä heidän kaunein kitarabändinsä — epäilemättä — mutta ainakaan vielä he eivät ole musiikillisesti suoranaisesti ihmeitä esittäneet. Tagesien »Bloodhound» on ollut hitti naapurissamme ja hauskannäköinen Tommy Blom on valloittanut monien ruotsalaistytöjen sydämet kertaheitolla.

Tagesit ovat kaikki mitä miellyttävimpiä kavereita, mutta hekin ovat valitettavasti vain osa siitä hieman heiveröisestä ruotsalaisesta kitarasoundista, jota meikäläiselle yleisölle tarjoillaan täytenä totena ja totuutena!

Tommy Blom kertoi meille, että Ruotsissa on Hep Starsien suosio aiheuttanut voimakkaan vastareaktion kaikissa muissa bändeissä, mutta Tommy tunnustaa heidän suuruutensa.

Hep Stars muodostaa tähän asti kovimman luvun pohjoismaisen kitaramusiikin historiassa. Näiden killejen levyjä myytiin lyhyessä ajassa yli 200.000 kappaletta! Heidän menestyksensä ei ota loppuakseen: »Cadillac», »No Response», »Should I» ja monet muut ovat vain renkaita valtavassa ketjussa, joka ei ota loppuakseen. Viimeinen myynti-LP, eli »Hep Stars On Stage» osoittaa, että hepit ovat vain ilmapallomiehiä, sillä Britanniasta löytyy jokaisesta kylästäkin heitä parempi bändi. Aika vahvasti sanottu, mutta Hep Starseilla ei ole omaa tyyliä viiden pennin edestä, kuten ei monilla muillakaan ruotsalaisilla. Poikkeuksena, joka vahvistaa säännön on »Bald Headed Woman», joka kiihdytysvaiheineen on askel oikeaan suuntaan.

Hep Starsien ollessa Englannissa arvostelun kohteena antoi sikäläinen nuoriso vähemmän pinnoja hepeille kuin Dannylle! Eli juuri siinä viime syksyisessä Euroopan pop-raadissa. Kuitenkin ovat Benny Andersson ja kumppanit tehneet historiaa menestymällä suorastaan ainutlaatuisella tavalla — ollaan heistä sitten mitä mieltä tahansa.

Se siitä ja kiitos!

NYT ON OLEMASSA KEINO NÄIDEN NÄPPYLÖIDEN POISTAMISEEN

Ärtymät, näppylät, finnit ja muut epäpuhtaudet häviävät muutamassa päivässä Valcreman avulla. Sen hellävaraiset mutta tehokkaat antiseptiset aineosat vaikuttavat kahdella tavalla: ensin Valcrema tuhoaa ärtymystä aiheuttavat bakteerit ja senjälkeen se parantaa ihon. Käytä Valcremaa säännöllisesti myös makeupin alla – silloin on ihosi aina edustava.

VALCREMA NOPEAVAIKUTTEINEN ANTISEPTINEN VOIDE

Säilyttääksesi ihosi jatkuvasti terveenä ja raikkaana, käytä säännöllisesti myös antiseptistä Valcrema-saippuaa.

Cag/1 -66

HERMAN'S HERMITS

LEVYT:

45-DYC 1221	**Wonderful world — Dream on**
45-DYC 1228	**Mrs. Brown you've got a lovely daughter — Silhouettes**
45-DYC 1242	**I'm Henery The Eighth I am — The end of the world**
45-DYC 1243	**Just a little bit better — Take love give love**
45-DYC 1260	**A must to avoid — The man with the cigar**
45-DYC 1277	**You won't be leaving — Listen people**
SEG 8440	**Mrs. Brown you've got a lovely daughter — I know why**
	Show me girl — Your hand in mine
SEG 8442	**Silhouettes — Wonderful world**
	Can't you hear my heartbeat — I'm into something good
LP-LEVYT:	SX 1727 ja SSX 1017

Tuottaja/Tukkumyyjä
POHJOISMAINEN SÄHKÖ OY
Musiikkiosasto Vuorik. 14 HELSINKI 10

OTA SELVILLE

Seuraava on morsesähkötystä, missä kukin merkki vastaa kirjainta. Jos olet utelias: ota selvää mitä tässä sähkötetään, mutta älä suuta saatuasi salakielisanoman selville. Nyt alkaa peitesanasto:

— — —/ . — . ./ ./ —/
. — . ./ . ./ . ./ . —/ — ./
. . —/ —/ ./ . — . ./ . ./ . —/ . . ./
Hätämerkki on (SOS) . . . — — — . . .
Ja sitten varsinainen uutinen ja tästä ei kannata edes loukkaantua:
./ — ./ . . ./ . ./
— . —/ . . —/ . . —/ . . ./ . . ./ . —/
. . . —/ . —/ . ./ — ./
. . . ./ . . —/ . ./ . — — ./ . — — ./
. — — —/ . . —/ —/ —/ . . —/
. — — —/ . —/

Viime vuoden helmikuussa pojat saapuivat Amerikasta Englantiin. Aikaisemmin heitä oli vain kaksi: John ja Scott. He esiintyivät yhdessä Hollywoodin Gazzarris-klubilla. Kahdeksan kuukautta he olivat soittaneet täällä kunnes kuvaan tuli Gary, josta tuli heidän rumpalinsa. Yhdessä he päättivät lähteä Englantiin, show-bisneksen emämaahan, mistä juuri palannut Gary kertoi ihmeellisiä tarinoita. Hetkessä Lontoon klubit saivat tutustua ihmeelliseen amerikkalaiseen yhtyeeseen, jolla oli Rolling Stones-tukat ja jotka lauloivat kuin Righteous Brothers. Parin kuukauden kuluttua he pääsivät esiintymään ohjelmaan »Ready Steady Go», Englannin suosituimpaan televisio-ohjelmaan. He saivat ennennäkemättömän suosion kappaleellaan »Love Her». Hetkessä ensilevy kohosi kahdenkymmenen myydyimmän joukkoon. Kesäkuussa heidän suosionsa alkoi uhkaavasti laskea Johnin matkustettua Amerikkaan naidakseen tyttöystävänsä Kathyn. Syksyllä heidän suosionsa kuitenkin nousi lakipisteeseensä, sillä tilaston ykkösenä komeili heidän toinen levynsä »Make It Easy On Yourself».

Kuten Proby, omaa Walker Brothers aivan erinomaisen lavashown, joka saa yleisössä sähköisen tunnelman aikaan. Jännittynyt tunnelma, minkä Walkerit saavat tytöissä aikaan, purkautuu konsertin loppupuolella hysteriaksi fanien tallatessa toistensa päälle ja hyökätessä lavalle saadakseen vain otteen Walkeristä. »Se on järjetöntä», kertoo John, »meidän on kulutettava 300 mk viikossa uusien lavapukimien hankkimiseen. Usein meidän takkimme ja puseromme revitään riekaleiksi.

Eero Sarjanen ● Juhani Similä

SIINÄPÄ SIINÄ!
Ylhäällä — Scott Engel.
Alhaalla vasemmalla — John Maus ja tietenkin
alhaalla oikealla — Gary Leeds.

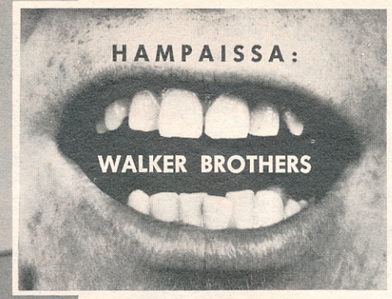

Kerrankin Birminghamissa menetin housuni. Tietysti olemme peloissamme tästä, etkö itsekin olisi?» Lavaesiintymisensä johdosta on Walker Brothers tällä hetkellä esiintymiskiellossa useimmissa konserttihalleissa!!!

Miksi Walker Brothers sitten tuli Englantiin?

Tästä kertoo basisti Scott: »Kotimaassamme meitä halveksittiin pitkän tukkamme vuoksi, sillä Amerikassa ei pitkä tukka ole saanut nuorison kannatusta osakseen. Osaksi jätimme Amerikan myös sen takia, koska ajattelimme Englannissa menestyvämme paremmin. Matkallamme Amerikasta Englantiin sattui myös kommellus. Laivamatka meidän piti maksaa soittamalla, mutta kun meidän piti aloittaa soittaminen, huomasimme ettei soittovälineitämme löytynyt mistään ja etsittyämme niitä kaikkialta, saimme tietää, että lastaajat olivat jättäneet ne huolimattomuudessaan lastauslaiturille. Niinpä jouduimme maksamaan matkamme tiskaamalla ja luuttuamalla laivan kansia.»

Yhtyeen soolokitaristina toimii yhtyeen varsinainen hurmuripoika John Maus, joka on syntynyt New Yorkissa marraskuun 12. p:nä 1943. Purjehdus on eräs hänen mieliharrastuksistaan. Hän on 184 pitkä, sinisilmäinen ja kellertävänruskeatukkainen. John vihaa aikaisin aamulla nousemista ja tavallisesti hän herää noin klo 14 iltapäivällä. Hän ei pidä tukanleikkuusta eikä hammaslääkäreistä. Mielijuomikseen hän mainitsee bacardin ja Carlsbergin. Hänen lemmikkejään ovat alsatianilaiset koiranpennut: Scotch ja Brandy.

22-vuotias Gary Leeds on äskettäin tehnyt oman soololevyn, jonka nimi on »You Don't Love Me.» Englannissa Gary nähtiin ensimmäisen kerran P. J. Probyn rumpalina ja itse Elviskin on laulanut hänen rytmiensä tahdissa. Hän on tummatukkainen ja ruskeasilmäinen kaveri. Hänen mielityötään on moottoripyörällä ajaminen ja tyttöjen hiuksien leikkaaminen. Hän on se tyyppi »veljeksistä», jonka kanssa on miellyttävää keskustella. Gary on läpäissyt lentokonekurssin. Hänen harrastuksiinsa kuuluu vieläkin urheilukoneella lentäminen. »On aivan fantastista nähdä suuret kaupungit pieninä pisteinä alapuolellaan ja kokea lentämisen antama suuri nautinto», sanoo Gary.

Laulusolisti Scott Engel on hyvin ujo, mutta silti todellinen tyttöjen suosikki. Scott näki ensimmäisen kerran päivänvalon Ohiosson hyvin musikaalinen, sillä laulamisen lisäksi hän soittaa rumsa; 9. p:nä tammikuuta 1944. Hän puja, kitaraa, pianoa ja huuliharppua. Walker Brotherseissa hän tyytyy pelkästään basson näppäilemiseen. Hän osaa kaiken lisäksi myös säveltää. Useat laulajat ja yhtyeet ovat pyytäneetkin häntä kirjoittamaan heille lauluja. Scott ei koskaan halua itseään kehuttavan.

»Älkää kirjoittako, että olen sinisilmäinen ja komea», hän sanoo. »Minä en ole sitä, minä olen pieni ja joskus tunnen itseni aivan hiireksi; tukkani ei ole erikoinen ja en ole hyvännäköinenkään.»

Scottilla ei ole vakituista tyttöystävää ja hän ei aio avioitua pitkiin aikoihin. Antakaamme Scottin analysoida itsensä:

»Etsin jotakin; en tarkalleen tiedä mitä ja olen kuin sokea mies pimeydessä.»

Juuri ennen viime joulua ilmestyi Walkereilta LP-levy, jonka nimi on »Take It Easy With The Walker Brothers». LP sisältää muutamia tunnettuja sävellyksiä kuten »Dancing In The Street», »Land Of 1000 Dances», »Love Minus Zero» ja »Here Comes The Night». Levystä muodostui todellinen menestys Walker Brotherseille ja se on eräs Englannin eniten myydyistä LP-levyistä.

Entä mitä »veljekset» pitävät suomalaisista tytöistä?

Heidän viettäessään ensimmäistä päiväänsä Lontoossa, Gary sanoi Scottille: »Suomi on tulvillaan hyvännäköisiä tyttöjä». »Sen olen tosiaan huomannut», vastasi Scott hymyillen. Mutta John ei kuitenkaan olisi voinut asettua Suomeen ilman vaimoaan Kathya.

Walker Brothersit ovat selvillä tulevaisuudensuunnitelmistaan. »Olemme hyvin onnellisia menestyksestämme tässä maassa», kertoo John. »En ainakaan itse haluaisi olla suuri tähti Amerikassa, mutta jonakin päivänä haluan palata sinne takaisin. Tiedän paikan, jossa haluaisin elää. Se on paikka nimeltään Laguna. Se on kuin paratiisi ja sijaitsee Etelä-Californiassa. Talot on rakennettu kukkuloiden kupeelle, josta on ihana näköala järvelle.»

Scott taas kertoo, ettei hän kaipaa lainkaan vanhaa kotiaan. »Siellä ei minulle ole mitään, mielestäni amerikkalaiset kunnioittavat liikaa aineellisia asioita. Nykyhetken amerikkalainen tarvitsee auton ja television sekä hieman rahaa pankkiin, niin hänen elämänsä on onnellista. Kuitenkin kaipaan kovasti äitiäni ja soitan hänelle melko usein. En kuitenkaan voi sanoa rakastavani äitiä, sillä en tiedä mitä rakkaus on. Mutta tunnen häntä kohtaan enemmän kuin monia muita kohtaan ja kunnioitan häntä syvästi. Tällä hetkellä haluan asua Englannissa, sillä pidän tätä maata nykyään kotinani. Olen ainoa lapsi ja suhteet perheeseeni ovat vahvat. Pidän Englannista, mutta koti on siellä missä perhe on, eikö vain?

He eivät veny eivätkä pauku, mutta he pitävät vettä ja soivat. Ja soivatkin hyvin: sävellyksen nimi on: »The Sun Ain't Gonna Shine Anymore» ja esittäjänä tietenkin The Walker Brothers. He eivät ole veljeksiä kuten nimistä voit päätellä: Scott Engel, John Maus ja Gary Leeds.

ESIINTYMISKIELLOT OVAT HEILLE TUTTUJA - TUTTUJA - TUTTUJA - TUT

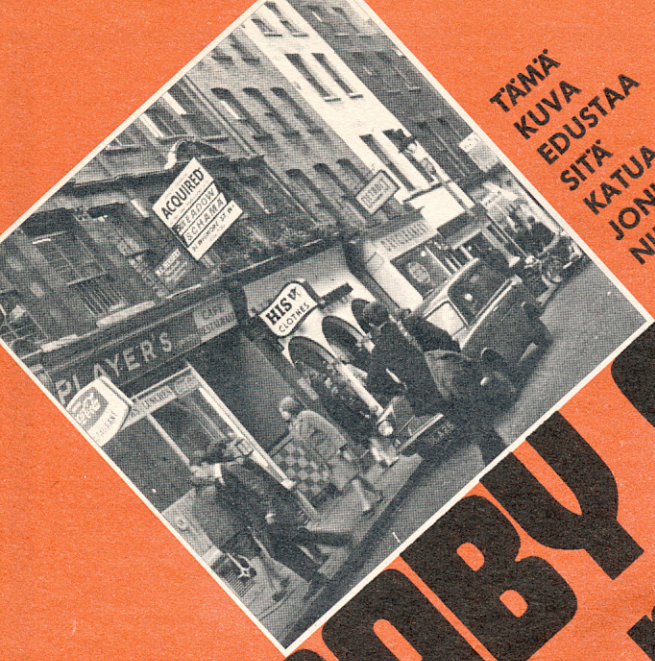

TÄMÄ KUVA EDUSTAA SITÄ KATUA, JONKA NIMI ON:

CARNABY STREET tie oikeaan pukeutumiseen

ERILAINEN MUOTIKATSAUS

TASKUT SUURENEVAT

Jälleen tuttu kolmikko eli Mick, Billie ja dog. Mickillä on herrasmiesmäinen asu päällään ja sen hinta on noin 160 mk. Billiellä on beigen värinen housupuku, joka maksaa noin 120 mk. Koska Carnaby Streetin asiakkaina on tunnettuja tähtiä ovat hinnatkin tätä luokkaa, mutta silti monet brittitytöt kuuntelevat mieluummin radiota, kuin ostavat levyjä, sillä silloin on varaa vierailla Carnaby Streetillä!

...JA NE UIMAHOUSUT

Älkää tuijottako, että saan vaihdetuksi uimahousuni! Tällaisilta näyttävät in crowdin uimahousut. Ja ne esitetään muotinäytöksissä

Englannissa juuri tällä tavalla. Sille emme taas me voi mitään. Ruskeaksi paahtunut hymyilevä kaveri on ainakin Englannissa saanut suurta suosiota esittelemällä uimahousujaan.

TÄÄLTÄ TULEVAT IDEAT

Kaksi mallia seikkailee Sohossa erikoisissa vaatteissa. Tällaiset erikoiset mallit hallitsevat Lontoon West Endin katukuvaa jo parin vuoden takaa. Näiltä kaduilta ovat ruotsalaisetkin saaneet ne ideat, joita he tyrkyttävät meille ominaan. Takana Granada-TV:n talo, missä Beatlet tekivät ensimmäisen suuren tv-shownsa. Palkkio kului suureksi osaksi Carnaby Streetin vaatteisiin. Suomessa puuttuu ideoita tai idearikkaita miehiä tai uskallusta. Poikkeuksia sentään löytyy: Pukeva-Kappakeskus ja Teinitalo suhtautuvat nuoriin ennakkoluulottomasti, mutta tiettävästi ns. jamesbond-housut pojille eivät ole saavuttaneet mitään huimaavaa menestystä. Stockmannilta nuoret löytävät korkealuokkaisia teiniasusteita ja hyvällä maulla valittuja — jos kukkaro vain kestää.

AAMUNÄKYMÄ

Wow! Tällaiselta näyttää Carnaby Street aamulla. Erinomaisen pinnanmuodostuksen omaava brittityttö esittelee tyypillistä tyttöjen farmarimuotia: vaalea materiaali, erittäin vartalonmukaiset, musta nahkavyö, lippalakki ja tietysti pitkä tukka. Carnaby Street kuhisee yhtä kiivaasti kuin suomalaiset torit jouluaattona, jolloin joulukuusien trokaus on parhaimmassa vauhdissaan. Suomessa housut leikataan väärin, surkean väärin. Vaatetehtailijat luulevat, että kaikki ovat jonkinlaisia prototyyppejä. Vieläkin asennoituminen housutyttöön on Tuppukylässä takapajulla: häntä katsellaan ja takana sitten supistaan. Kuten kuvasta huomaat, niin herrasmiehet oikealla viis välittävät tytöstä saati sitten hänen housuistaan!

- **Beat** kertoo, että niissä sykkii ajan rytmi.
- **Boutique** kertoo, että pukimia ja asusteita ei tehdä suurissa sarjoissa; että mallien suunnittelu ja työ on omaa luokkaansa.
- **Carnaby Street** kertoo, että siellä on nyt nuorten pukumuodin sydän; että jopa Pariisikin on joutunut ottamaan vaikutteita Carnaby Streetin boutiqueista.

■ »Mods Savile Row» on Carnaby Streetille annettu lempinimi. Savile Row on, kuten viisaat lukijamme tietenkin tietävät, se katu, jolta Englannin ja muittenkin maiden herrasmiehet ostavat pukunsa. Carnaby Streetillä oli alkujaan joukko Modsien pukumuotiin erikoistuneita liikkeitä. Niillä oli sellaiset tyypilliset nuorukaisia houkuttelevat nimet kuin »His», »Adam West One» ja »Male Boutique». Myynti ei ollut mitenkään päätä huimaava. Vain hyvin rajoitettu ryhmä uskalsi pukeutua senkaltaisiin pukimiin. Mutta kuten aina näyttää tapahtuvan miesten pukumuotien ollessa kysymyksessä, tytöt ryntäsivät miesten alueelle. Ja silloin kaikki muuttui!

Nykyisin on Carnaby Streetin varrella ja lähistöllä viisi erikoista tytöille tarkoitettua boutiquea eikä ole helppo erottaa niitä miehille tarkoitetuista myymälöistä. Housuasut, kukikkaat paidat ja raidalliset vyöt ovat yhtä suosittuja miesten kuin naistenkin puolella. Jos välttämättä haluatte jotain eroa löytää, sanoisin että miehille tarkoitetut pukimet ovat vielä naisellisempia kuin tytöille tarkoitetut. Tosin ei miehille ole vielä yritetty myydä suorastaan leninkejä, mutta tuskinpa sekään aika on kovin kaukana nykyhetkestä!

Uudet tytöille tarkoitetut beat boutiquet johtavat nykyään tyylillisesti myös nuorten valmisvaatemuotia. Muotisuunnittelijat ja ostajat maailman kaikilta kulmilta saapuvat etsimään ideoita Carnaby Streetiltä. Muodissa pysytteleminen saattaa tuottaa ylivoimaisia hankaluuksia, sillä muodin piirteet vaihtuvat viikosta toiseen: tyttö, joka on käyttänyt koko viikkopalkkansa uuteen Carnaby Streetiltä hankittuun asuun, voi havaita jo seuraavalla viikolla olevansa vanhanaikainen. Tyttö-parka! Fanaattiset Carnaby Street-muodin kannattajat eivät voisi kuvitellakaan käyttävänsä viime viikolla muodissa olleita pukimia.

Beat boutique-muodin hämmästyttävä menestys johtuu osaltaan siitä valtavasta nopeudesta, jolla uusia pukimia tuotetaan. Tuskin on uusi idea syntynyt, kun jo niitä on saatavissa näistä erikoismyymälöistä.

John Stephens, joka omistaa yhdeksän miehille tarkoitettua boutiquea Carnaby Streetillä, avasi äskettäin kaksi putiikkia tytöille. Tre Campista ja The Village Storesta tuli heti valtava menestys. Carnaby Streetin kuningas, kuten John Stephensiä tavallisesti nimitetään, otti valtavan riskin keskittäessään kaikki myymälänsä saman kadun varrelle — tosin eri nimillä. Hänen uhkapelinsä on tuonut hänelle miljoonakertaisesti yritykseen pistetyt rahat takaisin.

Ottakaamme esimerkiksi Suzanne, joka tietää Mod-muodista kaiken tärkeän. Nyt tarkastelemme mitä jokainen englantilainen tyttö toivoisi itselleen Carnaby Streetiltä. Suzanne rakasti uusia pukimia niin hartaasti, että meillä oli täysi työ hänen kiskomisessaan pois niiden äärestä. Minkälaiset olivat hänen toivepukimensa? Kirkkaanväriset housuasut, 20-luvun hatut, kiiltävät plastikista tehdyt takit ja puvut sekä puoleen reittä ulottuvat hameet.

Menimme ensin Tre Campiin. Se on pikkuruinen boutique-tyyppinen myymälä, jonka näyteikkunassa kaksi valtavaa puunukkea esittelee pukimia. Täälläkin näyttää mies hallitsevan näkymiä! Sovitushuoneissa on valtavia suurennoksia puolialastomista miehistä, jotka katselevat ihailun pilke silmissään sieviä tyttöjä näiden vaihtaessa vaatteita! Liikettä johtaa Eunice Start, nuori nainen, jolla on suunnattomat ruskeat silmät ja Vidal Sassoonin tapaan leikatut hiukset. Eunice on sitä mieltä, että asusteet ovat yhtä tärkeät kuin itse pukimet, joten hänellä on varastossa hyvä valikoima hauskoja hattuja ja lakkeja, sukkia, kaulahelmiä, käsilaukkuja ja oudonnäköisiä villalangasta tehtyjä leikkieläimiä.

Suzanne ihastui heti lyhyen lyhyisiin hameisiin, jotka oli tehty op-tyylisistä kankaista. Vyönä näiden hameitten kanssa käytettiin hyvin leveää, valkeaa kiiltonahkavyötä. Häntä miellytti myös kiiltävän musta plastik-takki siihen kuuluvine hattuineen ja valkeine hameineen.

John Stephenin toinen tytöille tarkoitettu myymälä, äskettäin avattu The Village Store, oli seuraava käyntimme kohde. Sisustustaiteilija oli täällä tehnyt hyvää työtä: seinät olivat mustat, bambusta tehdyt sovitushuoneet muistuttivat lintuhäkkejä ja niiden oviverhot olivat punaiset.

KÄÄNNÄ

ERILAINEN MUOTIKATSAUS

VAATTEILLA PINNALLE

Tutut kaverit ja tuttu kuva. Kerromme kuitenkin nyt, miksi juuri he pääsivät pop-artin johtoon. The Who sai käytettäväkseen John Stephenin parhaimmat mallit ja menestys alkoi! Heilläkin on ollut oma oppi-isänsä eli Jimmy Savile, joka itse asiassa on vieläkin kuningas, mutta hän ei tarvitse enää lisää mainetta. Rumpali Keith Moonin maalitaulupaita on edelleen tehokkain The Whon asusteista. Aikaisemmin julkaistusta The Who-yhtyeen kuvasta muistanet kuinka pojat pukeutuivat tai tekivät pikkutakkinsa Englannin lipusta! Asia herätti suurta närkästystä aikoinaan saarivaltakunnassa ja vanhoilliset (vai olivatko he sitä?) ihmiset nousivat hetkessä takajaloilleen. Ajattele nyt asiaa: millainen närkästyksen aalto nousisikaan Suomessa, jos joku kotimainen sähköyhtye teettäisi takkinsa Suomen siniristilipusta? Maineeseen on monta tietä ja tuo tie lienee yksi niistä kaikkein kyseenalaisimmista. Tiettävästi Jormas-yhtyeen manageri Jorma Weneskoski on suunnitellut pojilleen kasakkapukuja, tulipunaisine saappaineen ja upseeripoletteineen! Siinä ei ole mitään pahaa. Päinvastoin! Kerrankin meillä esiintyisi yhtye, joka olisi tehnyt hyvän lay outin vaatteillaan. Nimenomaan kasakkapuvut kiinnostaisivat ulkomailla, lännessä, missä pelonsekaisella kunnioituksella suhtaudutaan kaikkeen, mikä vähänkin vivahtaa itään ...

MUODIN KUNINGAS

Tässä Carnaby Streetin kuningas eli 29-vuotias John Stephen, joka johtaa pop-art ja gear-tyyliä. Takissa hopeanapit ja valtavat taskut. Housut rohkeasti ruudutetut ja sitten meidän kaikkien lemmikki eli Johnin kaksivuotias koira Prince.

Kuvassa Mick Tinsley eli Hedggehopper Anonymous bändin johtaja. Vasemmalla suosittu tyttölaulaja Billie Davis. Mickin pieni lemmikki ei ole myytävänä, mutta solmion hinta on 6 mk ja vyön 7 mk. Billien dralon-villapaita maksaa 40 mk ja erikoischick hame merirosvovyöllä 42 mk. Koiran nimeä emme tiedä, mutta ehkä se on Anonymous Dog. Tämä kuva varsinkin antaa selvän kuvan siitä, kuinka hauskasti nuoret pukeutuvat ulkomailla: värikkäästi, mutta silti hyvin omaperäisesti! Suomessa kuljetaan vieläkin usa-takeissa ja muissa Algerian sodan aikaisissa maihinnousuteltoissa, jotka eivät ole pesua nähneet sitten viime talvisodan. Rahalla tietenkin lienee myös osuutensa asiaan, sillä tyylikäs ja persoonallinen pukeutuminen vaatii paitsi tyyliä myös paksun kukkaron. Muoti ei ole pitkään aikaan saanut nuorisopukeutumisessa mitään vallankumouksellista aikaan, vaan piirtäjät ovat tyytyneet pienten nyanssien muunteluun. Esimerkiksi: solmioihin, vöihin, taskuihin, takin kaulusmalleihin, kangaslaatujen vaihdoksiin . . . jne.

UUSI VYÖ-MALLI

OP-SOLMIOT ALKAEN 6 MK

Kuvassa kaksi vaaleaa pitkätukkaista yhdessä suositun koomikon Jimmy Tarbuckin kanssa. Kaikki vaatteet edustavat iskevää uutta Carnaby Streetin kevätlinjaa. Mielenkiintoinen asia eli paljonko tällaiset vaatteet maksavat Englannissa? Tumma puku vasemmalla 48 mk, oikeanpuoleinen luomus pari markkaa enemmän. Jimmyn housut 52 mk ja op-art solmio 6 mk.

Tapasimme siellä pari liverpoolilaista tyttöä. He edustivat muutamia sikäläisiä boutique-agenttejä ja olivat saapuneet tekemään ostoksia niitä varten. Kuten Suzannea, heitäkin kiehtoi Carnaby Street ja sen jännittävä ilmapiiri. Kaikilla kolmella oli tietenkin yllään viimeistä huutoa olevat Mods-kuteet.

The Village Storesta löytyi enemmänkin kuin vain pieni pilkahdus kaukaista 20-lukua. Siellä sitä oli yltä kyllin ja olimme kaikki ihastuneita. Löysimme muun muassa ihania hopea- ja kultaketjuista tehtyjä käsilaukkuja, joissa oli kirkasvärinen silkkivuori. Hurmaavia olivat myös nahkaliivit, joita oli kaikissa mahdollisissa väreissä hennoista pastellisävyistä pikimustaan asti. Suzannessa herätti suurinta ihastusta kuitenkin puna-valkokuvioinen plastik-sadetakki, jossa oli edessä vetoketjukiinnitys.

Jatkoimme matkaa ja pujahdimme Palisadesiin, jonka omistaa Pauline Fordham. Luulenpa, että hänen myymälänsä on parhaimmin varustettu ja että siellä ovat kaikkein suurenmoisimmat valikoimat koko Englannissa. Asusteet, kengät ja muut lisätarvikkeet ovat vertaansa vailla. Kengät on suunnitellut loistavalahjainen Moya Bowler ja niiden värit ovat aivan uskomattomat. Op-tyylisiä käsilaukkuja oli jos jonkinlaisia, oli hauskoja raidallisia vöitä ja kaikkein uusinta olivat muoviset, pitkät korvarenkaat, jotka heilahtelivat hauskasti puolelta toiselle Suzannen niitä kokeillessa.

Palisadesin asiakaspiiri on aivan omaa luokkaansa: Chrissie Shrimpton (maailman kalleimmin palkatun mannekiinin Jean Shrimptonin sisar, joka on itsekin mannekiini ja Englannissa hyvin tunnettu — muistattehan, hän on Rolling Stonesien Mick Jaggerin nykyinen tyttöystävä), Julie Christie, Francoise Hardy, Sonny ja Cher.

Palisades on sisustettu yksinkertaisesti, mutta vaikuttavasti. Seinät ovat valkeat ja sovitushuoneitten oviverhoina on Amerikan ja Englannin liput (tai ainakin samanlaiset kankaat raitoineen ja tähtineen). Olisi mahdotonta kuvitella ainuttakaan Carnaby Streetin boutiquea ilman mahdollisimman kovaäänistä levysoitinta, joka pauhaa aamusta iltaan. Sellainen on tietenkin myös Palisadesissa. Yhdessä nurkassa on lisäksi ikivanha automaatti. Pistämällä pennin rakoon ja kiertämällä kampea voi nähdä Aatamin aikuisia kuvia. Huvittelimme tietenkin aikamme sen ääressä. Kuvat olivat todella hilpeitä!

Alakerrassa on tähtilippu-verhojen takana pieni alkovi, jossa on 20-luvun leposohva eli seslonki. Siellä oli myös ihmeellinen moderni taulu tai miksi sitä sanoisi. Kesti kokonaista kymmenen minuuttia ennenkuin Suzanne kykeni irtautumaan siitä antautuakseen mielihommaansa, vaatteiden valitsemiseen.

Palisadesissa hehkuvat värit ja kimaltelevat kulta- ja hopealangat. Siellä on ihonmyötäisiä, pitkiä puuvillaisia iltapukuja, välkehtiviä, iltakäyttöön tarkoitettuja lurex-housuasuja, värikkäillä poikkiraidoilla varustettuja kapeita iltapukimia, kirkasvärisiä silkkijerseypukuja. Palisadessa on enemmän tilaa kuin muissa boutiqueissa ja tytöillä on tosiaan hauskaa kävellessään edestakaisin uusissa pukimissaan suurten peilien edessä.

Carnaby Streetin vastakkaisella puolella on Foale and Tuffin shop. Näillä laajalti mainetta saavuttaneilla muotisuunnittelijoilla, nuoria naisia molemmat, on viehättävä kokoelma pukuja ja takkeja, kaikki ensiluokkaisesti boutique-työnä valmistettuja.

Kun tarkastelee beat boutiqueissa tarjolla olevia pukimia, ei voi olla hämmästymättä mallisuunnitteluun ja valmiiden tuotteiden hyvää laatua, erikoisesti kun ottaa huomioon, miten nopeasti beat-muoti vaihtuu. Ei ole ihme, että koko maailma on hämmästynyt Englannin uudentyyppisten valmisvaatepukimien korkeasta tasosta. Carnaby Streetin beat boutique-valikoimat ovat joka suhteessa juuri sellaisia kuin nuoret ja muotitietoiset tytöt toivovat.

John Stephens, 29-vuotias miljonääri mods-vaatealalla, on Carnaby Streetin kuningas Lontoossa. Hän on erittäin iloinen, että Beatles, Rolling Stones, Animals, Yardbirds, Fortunes ja kaikki muut ovat erittäin suosittuja Amerikassa. Hän on tehnyt heistä omia muotinukkejaan myymällä heille omia vaatteitaan, joissa artisteja on kuvattu Amerikassa.

Tulos?

Vuoden 1966 päättyessä hänellä on 21 boutiqueta eli kauppaa Amerikassa ja kolme Kanadassa. Jopa Daytonin jättiläismäinen tavaratalo Minneapoliksessa on antanut hänelle oman kerroksen ja viikossa oli ensimmäinen erä myyty loppuun. Ostajat lensivät Amerikan eri osista tekemään ostoksia, jotkut jopa 2.000 mailin päästä eli Las Vegasista. Nyt kaupat Amerikassa haluavat oman Carnaby Streetin osastonsa.

John, joka syntyi Glasgowissa alkoi pienessä vuokrahuoneessa Carnaby Streetin kulman takana. Joka tapauksessa hänen vuokraisäntänsä tunsi sympatiaa Johnia kohtaan ja antoi hänelle kuusi vuotta sitten kaupan Carnaby Streetillä. Kuusi vuotta sitten John aloitti työnsä ja nyt hän omistaa suurimman osan Carnaby Streetistä, hänellä on oma kauppa erityisesti tyttöjä varten nimeltään Trecamp.

John aloitti vain myymällä pojille, mutta nyt on myös tytöille omat osastonsa. Aikaisemmin tytöt ostivat kaikesta huolimatta myös poikien housuja. Johnin asiakkaihin kuuluvat kaikki beat-maailman kuuluisuudet, lisäksi Snowdonin lordi eli prinsessa Margarethin mies, Bedfordin herttua, Peter Sellers ja monia muita normaalien rollareiden, Cliffin ja kumppaneiden lisäksi.

John ei itse välitä seurata omaa muotiaan.

21 PERJANTAI
Tammikuu 1966

Aune
Auni
Huomenna:
Visa

motto: ei piimä
ole nuorison
ongelma vaan ...

tämän novellin kirjoitti tänään Tukholmassa
CARITA KOIVUNEN
ja piirrokseksi
valitsin
ANDY VIRGILIN
piirroksen, missä
Peter ja Corina

WEILIN+GÖÖS 21–344

Katkera suudelma

Peter käveli hitaasti alas Kungsgatania. Pitkät tummat hiukset tuulessa hulmuten. Ne olivat kauniit hiukset, kiiltävät ja taipuisat ja ulottuivat melkein hartioille asti.

Oli lauantaipäivä ja koulu oli loppunut tavallista aikaisemmin; pian alkaisi kesäloma ja sitten viimein loppuisi tämä tarpeeton lukeminen. Senjälkeen hänellä alkaisi vapaa elämä jossain muualla, jossain toisessa maassa. Hän tapaisi kaltaisiaan, samoin ajattelevia nuoria. Hän saisi nauttia omasta elämästään. Vai? Hän käveli haluttomana eteenpäin ja pysähtyi erään levykaupan ikkunan taakse. Täytyisi ostaa Renegadesien viimeinen, hän ajatteli ja alkoi huomaamattaan hyräillä sävelmää. Sitten hän muisti Kerstinin ja iltaiset hipat Evan luona. Kerstin oli sellainen vaalea. Nuori. Viisitoista. Kummallista ettei hän tuntenut mitään ajatellessaan tyttöä, hän tunsi itsensä aivan tyhjäksi. Gosh, kimmat! Kaikki samanlaisia. Hän oli jo aika kauan ollut yhdessä Kerstinin kanssa. Luulkoon, ei hän ruvennut toisen unelmia särkemään. Hän ei pitänyt siitä, että tyttö joi niin paljon ja käytti jotain pillereitä Evan kanssa. Mitäpä se hänelle kuului! Käyttihän hänkin. Imi aina iltaisin himokkaasti narkoottista piippua Matsin kanssa. Ei hänellä ollut mitään minkä vuoksi ei sitä tekisi. Kuitenkin hän kadehti Lassea, joka oli lopettanut pari kuukautta sitten — Lisbethin takia. Hän muisti kuinka hän oli kerran joutunut pelon valtaan tuntiessaan sydämensä lyöntien kiihtyvän ja oudon tunteen raastavan sieluaan. Pelon vallassa hän oli mennyt isänsä lääkekaapille ja ottanut sydäntabletin. Sinä yönä hän päätti luopua ... Mutta seuraavana päivänä kaikki oli tuntunut taas ankealta ja harmaalta: illalla hän taas hengitti; imi tuota ihmeellistä ainetta. Sitten elämä oli taas pelkkää paistetta; kuin pumpulia. Se sai nauramaan koko maailmalle.

Peter oli niin ajatuksiinsa vaipunut ettei heti kuullut Lassen huutoa kadun toiselta puolelta; hän havahtui vasta Lassen tullessa lähemmäksi. Hän ja Lasse olivat olleet erottamattomat ystävykset vuosia, aina pikkupojista. Edellisenä kesänä he olivat kiertäneet Ruotsia soittelemassa: silloin ilmestyi myös Mats kuvaan ja niin alkoi uusi jakso Peterin ja Lassen elämässä — narkomania. Mats oli kiva kaveri, älykäs ja lahjakas. Mutta hän oli mennyt liian pitkälle nuoresta iästään huolimatta.

Peter oli iloinen tavatessaan Lassen; he tapasivat nykyään harvoin. Hän huomasi heti, että Lassella oli jotain sydämellään. He juttelivat kaikenlaista, mutta hän huomasi, että Lasse vaikutti hajamieliseltä.

— Peter, oletko nähnyt niitä kahta englantilaista keilahallilla? kysyi Lasse merkitsevällä äänellä.

— En. Kuinka niin.

— Tapasin sen nuoremman tänään, Cathyn, Rexissä. Juttelin kauan sen kanssa, se on kuin enkeli, mutta se oli kamalan onneton siskonsa takia. Corina ei pysy missään kuukautta kauempaa. Se haluaisi vaeltaa ja vaeltaa, mutta hän haluaisi olla täällä kesään. Cathy sanoi, että Corina haluaa unohtaa jonkun kamalan tapahtuman ja että se on kärsinyt kamalasti kahden viimeisen vuoden aikana. Sitten tulivat kyyneleet silmiin ja se sanoi, että hän rakastaa Corinaa. Muuta se ei kertonut. Ei siinä ole kaikki, Peter, pidän siitä kovasti, sano mitä teen Lisbethin kanssa, en haluaisi sitäkään jättää, mutta haluan, haluan auttaa Cathya.

Lassen ääni hiljentyi ja hän näytti olevan tosissaan. Lasse parka, ei olisi hänelle helppoa sanoa samaa Lisbethille.

— Lupasin Cathylle tulla tänään keilahallille. Älä sano ei, haluan, että tapaat Cathyn. Tavataan illalla. Hej då, Peter.

— Hej då, Lasse, tulen! Hän jäi ajatuksiinsa vaipuneena katsomaan Lassen jälkeen. Minkähänlainen Corina on? Sitten hän suuntasi kulkunsa kotiin.

The Eastern world it is explodin.

Peter istui Lassen kanssa keilahallin takapöydässä poltellen. Hän seurasi ovelta virtaavia: joka toinen juovuksissa tai jotain muuta nauttineena. Kuulunko minäkin heihin? Taas hän tunsi kateuden pistoksen vilkaistessaan Lasseen, Tämä oli onnettoman ja pelokkaan näköinen. Peter arvasi, että hän ajatteli Lisbethin tuloa. Hitaasti alkoi tuo ihana ja outo tunne virrata häneen ja hän unohti huolensa. Heti hän ei kiinnittänyt huomiota kahteen, vihreisiin army-takkeihin pukeutuneisiin tyttöihin. Vasta kun nämä pysähtyivät pöydän viereen, hän vilkaisi heitä. Vaalea pitkätukkainen tyttö, jonka hän arvasi olevan Cathyn, istuutui Lassen viereen.

— Hello, Lasse, how are you?

— I'm fine, thanks.

— Tässä on Corina, sanoi Cathy katsoen tummahiuksista tyttöä kohden.

— Hi, sanoi tyttö nopeasti ja istuutui Peterin viereen.

Peter sanoi myös hi ja katsoi tarkemmin tyttöä. Tällä oli pitkät tummat hiukset. Yhtä tummat kuin hänen omansa; ne valuivat suorana hartioille. Otsatukka oli tuuhea ja peitti kulmakarvat. Silmät olivat tummat, näyttivät melkein mustilta. Hän hymyili ja Peter pani merkille kauniit valkoiset hampaat ja hiukan ylöspäin kääntyneet suupielet. Hän oli pieni; siro. Suloinen, suloisempi kuin sisarensa, ajatteli Peter ja hätkähti huomatessaan oikeanpuoleisessa rintapielessä mustavalkean merkin. Tyttö huomasi Peterin katselevan sitä ja sanoi hymyillen.

— Tuttu, vai? Sitten hän aivan kuin katuen lisäsi siihen. — en kuitenkaan enää pitäisi sitä, mutta ei ole muuta mahdollisuutta.

Nyt Peter näki tytön silmissä jotain muuta, se oli avuttomuutta ahdistusta. Ulkopuolisista ne vaikuttivat tylyiltä ja kylmiltä, mutta Peter näki selvästi niiden pohjalta kuvastuvan surun. Kuinka mielellään hän olisikaan kysynyt, että mitä surua Corina kantoi sydämellään ja mitä tämä halusi unohtaa? Miksi he olivat tulleet Englannista tänne?

Corinan täytyi ihailla beatnikkejä tai olla itse sellainen.

— Mitä pidät beatnikeistä, kysyi Corina katsoen tiukasti Peteriä silmiin.

— Olen itse boheemi luonteeltani, oli vastaus. Akkiä hänestä tuntui, että hänen täytyisi kertoa tytölle minkälaista hänen elämänsä oli; hänestä tuntui ettei tyttö tiennyt mitään niistä vaaroista, jotka odottivat tässä seurassa; ettei tämä tiennyt mitään narkotiikasta tai sitten tämä tiesi enemmän kuin hän osasi aavistaa! Huumausaine vaikutti jo ja hän tiesi, että sen täytyi näkyä, mutta hän ei välittänyt.

Jotain tapahtui Corinassa, kasvot vääristyivät hiukan; ilme oli halveksiva; ja ääni ivallinen hänen sanoessaan kovaäänisesti.

— Siis sinäkin. Yeah, anna vain mullekin, olenkin jo kaivannut bloseja jonkun tunnin.

— Corina, miksi teet tuon? parahti Cathy silmissään kauhistunut kiilto.

— Miksi en, vastasi Corina ja veti kiihkeitä bloseja, mutta kasvot olivat tuskan vääristämät; sitten hän alkoi nauraa onttoa naurua.

Cathy oli puristanut kätensä nyrkkiin ja katsoi kauhun lamauttamana Corinaa.

— Hän ei ole koskaan tehnyt tätä, ei koskaan. Minä pelkään, että hän ei kestä enää tätä elämää ja hän sortuu.

Corina oli lakannut nauramasta. Kuului katkonaisia nyyhkytyksiä hänen rinnastaan. Hän ojensi piipun Peterille ja poistui pöydästä. Hän horjahteli hiukan kävellessään. Cathy nousi nopeasti hänkin ja juoksi Corinan perään.

Peter ja Lasse istuivat hetken hiljaa, he olivat molemmat sisällisesti järkyttyneitä näkemästään. Peter veti kiihkeitä sauhuja; hän ei ymmärtänyt miksi tunsi sisällään soimausta itseään kohtaan. Hän kuuli kuin kaukaisuudesta Lassen puhuvan.

— Peter, miksi et voi lopettaa tuota? Tiedän, että se on vaikeaa, mutta minäkin selvisin taistellen. Älä pelkää elämää; yritä kestää sen varjopuolet ilman ainetta. Elämä on ihanaa ilman sitäkin. En tiedä mikä sai Corinan käyttäytymään noin, mutta sen täytyy johtua aineesta. Hän järkyttyi jotenkin huomattuaan sinun polttavan. Ymmärrätkö?

— Sinä pidät Cathystä? Etkö pidäkin? kysyi Peter hiljaa.

— Pidän. Enkä enää välitä kuinka selvitän asiani Lisbethin kanssa, mutta aion viedä Cathyn ja Corinan illalla Evan hippoihin.

— Hyvä on, Lasse.

Cathy ja Corina palasivat hetken kuluttua ja Corinan silmistä kuvastui anteeksipyyntö. Hän yritti laskea leikkiä, mutta hän oli selvästi järkyttynyt. Peter huomasi, että Lasse oli noussut nopeasti pystyyn ja lähtenyt kävelemään ovelle. Lisbeth oli tullut sisään. Hän näki kysymyksen Cathyn silmissä sen vaihtuessa onnettomaksi hänen huomattuaan kenen luo Lasse meni.

Peter teki mielessään selkoa omista tunteistaan. Hän tunsi outoa väristystä katsellessaan Corinaa. Silloin palasi Lasse silmissään tuskainen voittajan ilme. Hänen silmänsä sanoivat, että hän oli tehnyt sen, mitä oli voinut.

● sivu 57, ole hyvä!

kestävä ROJA PLIS kampaus

teette sen itse – ja säästätte

Käyttäessänne ROJA-PLIS erikoiskampausnestettä säästätte. Säästätte aikaa ja säästätte rahaa. Teette kampauksenne itse — kotona, helposti ja nopeasti.

Hämmästytte tulosta. Kaunis. kiiltävä kampaus, jossa on luonnonkiharan kimmoisuus — kampaus, joka kestää kaksi kertaa kauemmin. Roja-Plis sopii erinomaisesti suomalaisen naisen hienoille hiuksille.

Saatavana säästöpullossa ja pikkupullossa.

Laboratoires ROJA, Paris
OY TAM-KOS AB, Helsinki

THIS LITTLE, sivulta 37:

tunne-elämyksen eläessään aitojen folk-laulajien kanssa.

— Minua muuten huvittaa tai oikeastaan huolestuttaa se välinpitämättömyys, millä ihmiset suhtautuvat kihlaukseen. Nykyään mennään kihloihin, koska se on muoti eli fab, most, in . . jne. Kihloihin mennään ja kihlaus puretaan aivan liian helposti. Itse en pidä kihlausta millään tavalla vanhanaikaisena. Mietin kylläkin hyvin kauan, ennen kuin sidon itseäni kehenkään.

»Hongat nummella soi värin maaban oksa loi, ne kesäyöt. Ilma valon jännittää, laulu oksalle jää . . . Tähden nostaessa pään tunnen käte, tähän jään.»

Anki on levyttänyt paljon romanttisia herkkiä lauluja, vaikka alussa hän saikin olla beat-tyttönä virtauksen tullessa Suomeen. Ankin olemuksessa on paljon enemmän rohkeutta ja voimaa, kuin ihmiset yleensä luulevat nähdessään punatukkisen tuuheatukkaisen pujottelevan jossain Helsingin monista ihmisvilinöistä.

— Ihmisen heikkoutta ja pelkoa kuvaa hyvin se, että nykyään ei uskalleta olla romanttisia. Itse tunnustan olevani hyvin romanttinen ja herkkä. Nykyään kaikki yritetään naamioida jonkinlaiseen varmaan tyyliin, vaikka sen taakse kätkeytyvät ihmiset ovat useasti heikkoja kuin hiiret, eivätkä halua paljastaa todellista minäänsä — eivät uskalla!

Anki on tyttö, jolla on laulu ja kesäyöt sisässään. Hänen tulevaisuutensa tulee olemaan laulua ja matkustamista. Eräänä kirkkaana ja kauniina päivänä hän tulee ohjaamaan filmin, jossa ei pelätä tavallisia arkihoaa, silmät sitä ei voi tavoittaa.»

Ateneum tulee olemaan hänelle kaikki kaikessa. Pikku linnulle Helsingistä, joka lentelee omassa vapaudessaan.

»Mistä saapuikaan taas lintunen tuo ken läbettää sen ihmisten luo. Se ninahtaa tuulen kehtoon vain saa ja jokainen on kohdannut sen. Se taivaaseen ylöspäin kohoaa, silmät sitä ei voi tavoittaa.»

Totta kai – mennään vaan

Olemme nuoria ja vapaita. Tahdomme tulla ja mennä mielemme mukaan. Meillä on tapamme elää ja meillä on hauskaa.
Mutta meilläkin on omat ongelmamme. On päiviä, jolloin on vaikeaa olla varma ja vapaa, vaikeaa tehdä mielensä mukaan.

HELMI GIRL

— erikoistäytteinen vanuside — on suunniteltu vastaamaan juuri nuorten vaatimuksia. HELMI GIRL on hieman lyhyempi kuin tavallinen side, imukykyinen ja raikastettu. **HELMI GIRL — sinivalkoinen pitsikuvioinen pakkaus.**

Helmi GIRL — nuoren naisen varmaan hygieniaan.

Oy SUOMEN VANUTEHDAS

finnlene

Made from 'TERYLENE' Polyester Fibre

matkalla . . .

kotona . . .

toimistossa . . .

ARTIFEX

uusi neulekangas nyt värikkäänä - JACQUARD-kuvioituna

Mallisto "13" nyt myös Jacquard-kuvioidusta Finnlenestä. Se on helppohoitoinen, monikäyttöinen, huoleton. Koko mallistomme "13" on suunniteltu sellaiseksi, että persoonallinen tyylinne voi valita asun tilanteen mukaan. Ja mieli-värinne - olipa se sitten iloisen kirkas tai hillityn maan-läheinen - kulkee 'punaisena lankana' läpi koko asuyhdistelmän.

finnlene *yhdessä muoti ja mukavuus*

OY SALON LENINKITUKKU

Carat -muotiasut kevään leikkeihin

Carat

Poika ja tyttö oikealla ovat pukeutuneet **suomalaisesta PMK:n puuvillasta** valmistettuihin asuihin. Pojalla **Carat**-farmarit ja **Mister-Madras** paita. Tytöllä on **Carat Seilor** pusero ja **Carat-Overall** farmarit. Valkeat **Carat Lomahousut** ovat niinikään suomalaista PMK:n puuvillaa ja niiden parina on kuosiinkudottu **Carat** pusero. Ruudulliset **Carat-Vera** housut ovat villateryleeniä. Hihaton, punainen joustinneuleinen **Carat** pusero on banlonia.

Carat-muotiasut tekstiililiikkeistä

... AIHEENA KYSYMYS, JOHON EI LÖYDETÄ KOSKAAN VASTAUSTA ...

elin

Jim Pembroke lämmittää itseään tylyssä ja kylmässä maailmassa. Jimiä on syytetty petturiksi, huijariksi ... Onko hän?

1.700 ihmisen joukkoa — ja käveli suoraan kaverin luo kysyen englanniksi: onko hän Jim Pembroke? Kaveri vastasi hämmästyneenä: Yeah!

Elokuun lopulla Beatmakers esiintyi Björkhagenissa. Jim lauloi kokeeksi pari kappaletta ja sai suosion. Illan loputtua hän halusi lähteä kantamaan kamoja Beatmakersien kanssa. Hänelle sanottiin, että pojat selviävät kyllä itse. Jim oli hyvin surullinen ja sanoi Englannissa kantaneensa aina kamoja, vaikka hän oli laulusolisti! Poislähdöstä ei tahtonut tulla mitään, kun sata tyttöä oli piirittänyt auton ja tahtoivat välttämättä saada nimikirjoituksen. Jim ei oikein tajunnut miksi tytöt piirittivät auton ja oli ihmeissään, kun häneltä pyydettiin nimikirjoituksia poskiin ja käsivarsiin.

Pian hän esiintyi televisiossa ja teki levyn. Pitkän aikaa Jim oli kiertueella esiintyen miltei joka päivä. Silloin hän oli onnellisempi kuin koskaan. Sitten tuli talvi ja Tuppukylän pakkaset. Jim ei koskaan ole ollut yli kymmenen asteen pakkasessa. Kolmenkymmenenviiden asteen lisäys jo pelkkänä ajatuksenakin tuntui hänen mielestään murhalta. Mitä pidemmälle talvi ehti, sitä surullisemmaksi tuli Jim. Hänen mielessään oli vain yksi ajatus — takaisin Englantiin!

Jim oli esiintynyt siihen mennessä roskayhtyeiden säestyksellä ja päätti jäädä Suomeen kuullessaan, että hänelle koottaisiin täältä rautainen yhtye. Ensimmäinen tarkoitukseen sopiva kaveri oli Ronnie Österberg. Hän on Tuppukylän parhaannäköinen pop-poika ja mainio rumpali. Ronnie etsi seuraa kuumeisesti kaksi kuukautta. Voin kertoa kyynel silmässä, että Tuppukylästä ei saa kasaan toista Jormasta, vaikka etsisi vuoden!

Yhtye pilasi Jim Pembroken maineen täydellisesti Helsingissä, Ahvenanmaalla, Imatralla ja Ylihärmässä. Kaverit olivat lavalla mädäntyneen tomaatin näköisiä ja siitä rautaisesta soundista puuttui vain soundi!

Basisti ja hammondisti lähtivät Ylihärmän keikalta suoraan Ouluun, ilmoittamatta Weneskoski-Tuotannolle asiasta mitään. Kaverit palasivat viikon kuluttua Oulusta ilmoittaen mahtavasti löytäneensä nyt soolokitaristin. He saivat kuitenkin shokin, kuullessaan, ettei heitä enää tarvittu!

Shown on jatkuttava! Rattle Sound Five kyllästyi tosikkolaulusolistiinsa Arto Sotavaltaan ja potki hänet ulos yhtyeestä 5. helmikuuta. Kun Weneskoski-Tuotanto kuuli poikien menneen Ouluun, se ilmoitti Rattle Sound Fivelle, että heistä tulee nyt Jimin uusi yhtye.

Show-business ei tunne sääliä. Se on taistelua rahasta. Nyt puuttui peliin Jouko Ketola, Top Most-yhtyeen manageri. Ketola iski kyntensä Rattle Sound Fiven komppikitaristiin Jasseen. Hän puhui Jassen ympäri ja sanoi perustavansa uuden yhtyeen, jossa soittaisivat Jimin entisen yhtyeen kaverit sekä Jasse. Hän tarjosi Jasselle mieletöntä palkkaa ja lupasi tehdä asiasta kirjallisen sopimuksen. Jimin uuteen yhtyeeseen hankittiin silmänräpäyksessä Jassen tilalle hammondisti — Pertti Söderström. Nyt oli koossa yhtye, josta todella tulisi rautainen: Ketolan yhtyeestä ei tullut mitään.

KÄÄNNÄ

... sinivalkoinen Jim aiheenaan erään tuntemattoman valtakunnan lippu ... kohu on heräämässä ... ärtymys nostaa päätään ...

... pikku-Jim rippikoulussa 11-vuotiaana.

Tämä yhtye on nimeltään Pems ja pojat ovat nimeltään (vas. oikealle):
— Jaakko Kaarala,
— Raimo Rautarinne,
— Jim,
— Heikki Kiiskinen ja
— Pertti Södeström.
He ovat matkineet whotyyliä pop-art-linjalla ja pukeutuneet tyylittömiin lippuasuihin.

EI VARMASTI OLE
edelliseltä sivulta:

Jimin uuden yhtyeen nimeksi tuli — The Pems. Se esiintyi ensimmäisen kerran — kahden päivän harjoittelun jälkeen — eräässä nuorisokerhossa Helsingissä. Se sai yleisöltä paremmat arvostelut kuin Jormas, joka sillä välin teki historiaa Tanskassa. Jormas soitti samassa konsertissa Pretty Thingsien kanssa. Tanskalaiset lehdet kirjoittivat jutusta suurin otsikoin: »Pretty Thingsit vihelletty ulos lavalta. Suomalainen Jormas sai kaiken suosion.»

Tämän esiintymisen jälkeen Jim Pembroke muuttui täydellisesti: hän oli täynnä uutta intoa. Uuden yhtyeen kanssa hän pääsi toteuttamaan kaikki hyvät ideansa.

Tällä hetkellä Jim Pembroke and The Pems on kuumaa tavaraa Suomessa. Heidän mahdollisuutensa eivät suinkaan pysähdy Tuppukylän tangoon. He tekivät maaliskuun alussa levyn, jonka kuultuaan ruotsalaiset ja tanskalaiset aukaisivat porttinsa heille. Huhtikuun alussa he matkustivat Ruotsiin ja Tanskaan. Parin viikon kiertueen jälkeen pojat palaavat Suomeen, mutta Jim lähtee kahdeksi viikoksi Englantiin. Hän ei suinkaan mene sinne esiintymään, vaan katsomaan sairasta äitiään.

Tunnen Jimin paremmin kuin kukaan muu Suomessa. Tutustuin häneen viime syksynä jo ennen kuin hän oli esiintynyt kertaakaan Suomessa. Helmikuun alkuun asti hän oli asunut vain hotelleissa. Silloin vuokrasimme yhteisen huoneiston Helsingistä. Parin kuukauden aikana hän ehti kertoa paljon elämästään.

Koulu on ensimmäinen asia, jonka Jim muistaa lapsuudestaan.

— Menin kouluun ja viisivuotiaana. Siihen aikaan en uskaltanut ujouteni takia puhua kenellekään mitään. Ensimmäisenä päivänä kouluun mennessäni jännitin kovasti, sillä kaikki oli suurta ja ihmeellistä. Pelkäsin hirveästi erästä Miss Abel-nimistä naisopettajaa. Muistan hänet varmasti vielä kuolinvuoteellani. Hän oli viisikymmentävuotias vanhapiika, joka painoi ainakin sataviisikymmentä kiloa. Miss Abel oli kuin Hitler! En uskaltanut milloinkaan myöhästyä koulusta, sillä pelkäsin Miss Abelin tappavan minut. Kerran kuitenkin olin myöhässä. Kävelin erästä puistokujaa ja yritin keksiä keinoa, jolla saisin Miss Abelin leppymään. Näin tien vieressä kasvavan ruusuja. Naiset rakastavat kukkia — ajattelin — ja poimin äkkiä yhden nipun. Loppumatkalla varastin vielä isosta puutarhasta pienen omenan. Nyt luulin ettei Miss Abel voisi ainakaan kovin vihainen minulle olla. Tunti oli meneillään kun avasi oven varovasti. Miss Abel kääntyi minuun päin ja raivosi kuin Hitler ennen puhetta. Juoksin hänen luokseen ja ojensin tuliaiseni hänelle. Hän muuttui hiljalleen lempeämmäksi ja lopuksi hän kiitti minua. Viisivuotias henkeni pelastui nerokkaan idean ansiosta.

— Siinä koulussa oli sellainen hassu tapa, että vanhemmat oppilaat pitivät huolta kaikkein pienimmistä. Minun huoltajani oli kaksikymmentävuotias (kaunis) tyttö. Pienen ajan kuluessa ihastuin itseäni viisitoista vuotta vanhempaan tyttöön. Tahdoin mennä naimisiin hänen kanssaan, mutta hän ei suostunut, kun minulla oli pattipolvet ja käytin aina polvihousuja.

— Neljä vuotta olin tässä koulussa Miss Abelin silmätikkuna. Sitten pääsin »Our Lady of Lourds»-nimiseen korkeampaan kouluun. Olin silloin hulluna jalkapalloiluun. Läksyt jäivät lukematta ja sain hyvän numeron ainoastaan urheilussa. Viisitoistavuotiaana minua pyydettiin mukaan erääseen kovaan liigajoukkueeseen.

— Olen ylpeä siitä, että minua pyydettiin mukaan, mutta Englannissa on tuhansia nuoria, jotka pelaavat hyvin jalkapalloa ja uskoin, ettei tulevaisuuteni olisi jalkapalloilussa. Samaan aikaan minua kiinnosti myös taide ja päätin jättää pallon pyörimään (sehän on pyöreä). Kuusitoistavuotiaana menin taidekouluun. On kirjoitettu, että olin samalla luokalla kuin Charlie Watts, Rolling Stonesien rumpali. Kaiken lisäksi kirjoitetaan, että me olimme hyviä ystäviä, ja että Charlie pyysi minua rollareiden laulusolistiksi, mutta en lähtenyt, koska oma yhtyeeni menestyi niin hyvin. En koskaan ole puhunut sanaakaan Charlien kanssa. Tiedän kyllä että hän oli samassa taidekoulussa, mutta hän lähti sieltä pois pian senjälkeen, kun ilmestyin sinne.

— Kerran olimme kauniin lammen äärellä ja meidän piti maalata se maisema (tämä tapahtui jo taidekoulun aikaan). Rannalla makasi lihava mies shortsit jalassaan. Maisema unohtui kaikilta. Sensijaan maalasimme ukolle komeat rintaliivit tämän nukkuessa sikeästi.

— Syksyllä 1963 menin erääseen taidestudioon työhön. Samana syksynä päättivät muutamat kaverit perustaa kitarayhtyeen. Heiltä puuttui laulusolisti! Yksi kavereista oli kuullut minun hyräilevän bussipysäkillä ja paiskasi minut yhtäkkiä mikrofonin eteen. Lauloin Elviksen bravurinumeron »Jailhouse Rock». Omasta mielestäni se meni hienosti.

— Yhtyeemme nimi oli Tavernas Guild. Meillä oli faneja jo ennen kuin olimme soittaneet yhtäkään keikkaa. Soitto kuului kadulle ja paikalle kerääntyi suuri joukko modseja tanssimaan musiikkimme tahdissa.

— Vuoden 1964 tammikuussa saimme kiinnityksiä Lontoon Sohon yöklubeihin. Silloin oli kaikilla muilla omat laitteet mutta yhtyeen paras kaveri, soolokitaristi John ei saanut koskaan hankittua omia laitteita. Yöklubeissa oli hauska soittaa. Työaikamme oli aina klo 24—6:een. Soitimme vain perjantaisin, lauantaisin ja sunnuntaisin.

— Kesällä 1964 soitimme usein Studio 51-nimisessä klubissa. Hiukan ennen meitä siellä olivat soittaneet mm. Downliners Sect, Yarbirds ja Rolling Stones. Rolling Stoneseilla oli Lontoossa suuri menestys talvella ja keväällä 1964. He olivat erilaisia kuin muut. Heillä oli repaleiset, vapaat esiintymisasut ja heidän musiikkinsa oli erikoista. Näin Rolling Stonesit Studio 51:ssä silloin, kun he olivat vielä melkein tuntemattomia.

— Downliners Sect oli eräänä iltana katsomassa meitä. Jockey-hattukaveri Don näki eturivin pöydässä silloisen tyttöystäväni, joka oli kotoisin Skandinaviasta. Tyttö erottui muista tytöistä, sillä hänellä oli miltei lanteisiin asti ulottuva vaalea oljenvärinen tukka. Don ja muut kaverit yrittivät iskeä häntä, mutta tyttö ei ollut huomaavinaan heitä.

— Syksyllä 1964 Tavernas Guild hajosi. Siihen aikaan Englannissa perustettiin tuhansia Beatles- ja Rolling Stones-tyyppisiä yhtyeitä. Kaikki soittivat samanlaista musiikkia. Kyllästyimme siihen ja päätimme lopettaa soittamisen vähäksi aikaa ja kaikessa hiljaisuudessa luoda uutta musiikkia. Pariin kuukauteen ei kuitenkaan tapahtunut mitään ja kaverit kyllästyivät.

— Tammikuussa 1965 päätin, että lähden keväällä Suomeen. Ansaitsin aika huonosti taidestudiossa ja minun oli muutettava työpaikkaa. Menin työhön tehtaaseen. Työpäivät olivat pitkiä; lyhyin oli 12 tuntia!

— Neljä päivää juhlin Suomeen lähtöäni (12. 5. 1965). Viidennen päivän aamulla lähestyimme Helsinkiä ja muistan nähneeni ainakin kymmenen Helsinkiä.

— Ajoin taksilla Helsingin rautatieasemalle ostamaan postikortteja ja pari tyttöä tuli pyytämään nimikirjoitustani. Olin ihmeissäni. Halusin taas kohottaa maljan Suomelle. Ajattelin että Suomi onkin hyvä maa.

— Suomi oli tangojen maa! Kaikialla on vain tangoa. Jokainen kaupungissa asuva nuori, jonka kanssa olen keskustellut ,haluaa lähteä pois Suomesta. Minun mielestäni asiat eivät silloin ole hyvin, kun kaikki haluavat lähteä muualle.

— Englannissa on kaikki nuorisoa varten. Nuorison pitää elää . . .

Jim pähkinässä:

Oikea nimi:	James Francis P.
Syntynyt:	27. 1. 1946
Missä:	Lontoossa
Paino:	61
Pituus:	181 (koroissa)
1. levy:	Say Yeah/If You Need Me
2. levy:	Any Day/I Dont Mine, I Got Mine
3. levy:	tuskin tulee?
Osoite:	23 Montrose Cres Finchley, London
Hiusvoide:	Barracuda
Suosittelee muille:	ole hyvä:

Nyt pääsette eroon syylistä

Veruga SYYLÄVOIDE on Lääke Oy:ssä kehitetty erikoisvoide käsien ja jalkojen syyläkasvaimiin. Tavallisesti jo yksi hoitokerta riittää syylien kivuttomaan poistamiseen. Veruga SYYLÄVOIDETTA on nyt saatavana apteekista. Pakkaus sisältää voideputken, suojalaastarin sekä selvän käyttöohjeen.

VERUGA
SYYLÄVOIDE
POISTAA SYYLÄT KIVUTTOMASTI
Lääke Oy

EI VARMASTI OLE
jatkuu tässäkin:

JAMMUN SHOW-SHOWA

31 PÄIVÄN KIMARA –MAALISKUU

1 Jammu teki tupakkalakon ja mietti samalla millaista mahtaakaan olla suomalainen showbusiness pohjimmaltaan? Onko se niin mahdottoman tuppukylämäistä kuin kerrotaan? Jammu ei ehtinyt nukkua kuin yhden yön, kun hän jo sai käsituksen kotimaisesta showmentaliteetista!

2 »Äkkiä valkoiset kaulaan tulee kaukopuhelu Helsingistä», vastasi Kalle X. Limingasta, kun hänelle tarjottiin yhtyettä Jormas soittamaan illan iltamiin. Ei kelvannut sähkö! »Pitäisi olla tangoa sokerin ja kuutamon kera.» Sanoi; sitoi kirveensä polkupyöränsä tavaratelineelle ja lähti Kalle halkometsään. Tällaista on lyhyesti suomalainen showbusiness. Jammu lopetti tupakkalakon!

3 Jyrki Hämäläinen kirjoitti Los Angelesista, että eräs neekeri oli yrittänyt ryöstää hänet, mutta toinen neekeri oli pelastanut Jyrki-Boyn ja saanut palkkioksi mieheltämme 10 dollaria. Jammu ei usko asiaan. Tai sitten nämä kaksi neekeriä olivat tavallista ovelampia ja pelottelivat Pohjolan tummaa poikaa yhteisellä sopimuksella juomarahojen toivossa. Ja saivatkin rahaa!

4 Veikko Salmi soitti perjantaina: oli närkästynyt viime numerossa olleesta Hellevi Jussilan kirjoittamasta tarinasta, missä kansanlaulaja Hector oli väittänyt, että Irwin ei ole mikään protestilaulaja. »Ei olekaan, ei ole tarkoituskaan», sihisi Veikko ja kommentoi, että Irwin on »kuplettilaulaja». Eikä se huono titteli olekaan, sillä Irwinin on pian päästävä irti hetken muodista, folkista, jatkuvan menestyksen takaamiseksi!

5 Aivojen (=päätoimittaja) kanssa Luxemburgissa. Synkkä, iloton ja köyhähkö maa. Ei edes kunnon yöklubia! Ann-Christinen seuraa etsivät yömyöhällä päättäjäistilaisuudessa monet lehtimiehet (espanjalaiset) ja monet laulajat, mutta turhaan. Anki ystävystyi kyllä Norjan edustajan kanssa ja hän olikin hyvin pirteä tyttö. TV:n pikkuaivo (=Aarno Walli) agressiivisella päällä.

6 Paluu kotiin eurovisiosta. Matkan todellinen laajasielu ja herrasmies on kapellimestari Ossi Runne. Kunpa kaikki suomalaiset kevyeen musiikkiin liittyvät ihmiset olisivat hänen kaltaisiaan! Eivätkä hermoilisi kuten esimerkiksi Tamara Lund. Kuten huomaat ei Jammun elämä kovin ihmeellistä ole päivästä päivään ja aamusta iltaan kerrottuna tai kuvailtuna.

7 Pyysimme Irwin Goodmanin entiseltä levyfirmalta (Finndisc) »Kalteritangon» ja muiden laulujen sanojen julkaisuoikeutta. Eivät voineet enää antaa, sillä Irwin oli siirtynyt uuteen talliin (Musiikki-Fazer) ja sitä myöten pykälien ihmeelliseen viidakkoon mitä tulee laulujen sanojen julkaisemisoikeuteen ajankohtaisena hetkenä. Ex-levytalo kertoi: » . . . Irwin on aiheuttanut monia riitoja, jotka nyt on sovittu . . .» Mitä riitoja? Sitä ei kerrottu!

8 Lehtimiestä yritetään aina lahjoa. Jammuakin. Eräs sähköyhtye (nimeä emme pr-syistä viitsi kertoa) ilmoitti 400 markkaa olevan vuorenvarmaa, verotonta tuloa, jos niinkuin »meidän yhtyeestä tulisi kansikuva». Jammulla ei ole mitään rahaa vastaan, vielä vähemmän lahiomista, mutta kertokaa summa pojat tasan sadalla — niin saatte kuvanne lehteen. Koska Jammu vuorostaan joutuu tukkimaan päällikön suun rahalla — jos edes on lahjottavissa?

9 Teresa nähdään hyvin, hyvin, useasti Irwinin seurassa. He seurustelevat!

10 . . . tuo on numero, jota ei edes pop-kirjoittaja Markku Veijalainen ole koskaan saanut todistukseensa ainekirjoituksessa!

11 Ei tapahtunut mitään juorunaihetta lukuunottamatta tavanmukaisia pikkuriitoja tähtien kanssa. The Pemps-yhtye näyttää vain mauttomuutensa pukeutumalla vaalien alla eri maiden lippupukuihin. Idea on ontuva; varsinkin kun lipulliset puvut ovat hyvin huonosti valmistettuja.

12 Muusikko Korjuksen ex-vaimo Eila Pienimäki suuteli miestään Seutulan lentoasemalla huomiota herättävän räikeästi. Eilan nykyinen mies on muuten amerikkalainen seiväshyppääjä John Gramer (paras tulos 506), jonka tulokset taattavasti laskevat tästä päivästä lukien. Kannattaa ryhtyä iskelmätähdeksi, sillä sitä tietä voi päästä vaikka Amerikan kansalaiseksi. Dollarilla on voimaa!

13 Ann-Christine suunnittelee oman kampaamon perustamista ja pääomaa on sitä varten varattuna n. 20.000 markkaa! Rahaa on, koska Anki antaa 15.000 markalla ostetun Mustangin (auto) seistä käyttämättömänä tallissa, koska tytöllä ei ole vielä ajokorttia. Ajokorttitestin kysymyssarjat ovat kuulemma liian vaikeat. Sitä ne kyllä ovat, tietää Jammukin omasta kokemuksestaan. Älyttömän monimutkaiset — viisaallekin.

14 Huomio, huomio . . . tiedätkö muuten kesken kaiken kenen kanssa »Playboyn» laulaja Ann-Christine seurustelee vakituisesti. Hän on kuuluisa ralliajaja Leo Kinnunen, joka kuuluu ns. VW-talliin. Teija Sopanen SM-nyrkkeilyissä. Kehässä Pertti Purhonen.

15 Tänään ajatteli Jammu paljastaa lisää: Markku Veijalaisen tyttö on Paula Kinnunen, jolla on ruosteenruskea tukka. Hänkin kuuluu pirteään ja hyvin menestyneeseen MV-yhtiöön. Markun entinen tyttöystävä (Tuula Kuronen) asuu nykyisin Hyvinkäällä!

16 Sirkka Keiskistä (levy: »En minäkään kerro») kuulee kummallisen paljon pahaa, jotka ovat täysin vailla perää. Pahaa kuulee lisäksi seuraavista: Kari Kuuva, Eija Merilä . . . myös aiheetta!

17 Ei mitään. Anssi Pethman juhlatuulella!

18 Ostapa tai hanki käsiisi The Who-yhtyeen levytys »Please, Please, Please» ja sitten soitat Jormas-yhtyeen levytyksen »Please Don't Go». Yhtäläisyys on niin räikeä, että hävettää! Jormaksella on jo matkijan maine, joka nyt vain lisääntyi . . .

19 Jos tutkit vuoden 1965 verotuskalenteria löydät seuraavia tosiasioita vuoden 1964 tuloista: Rung M. E., sångerska, — — 23550; Kinnunen L. A., laulajatar, — — 45660; Mårtenson L. A., musiker, — — 33670; Saarikoski P. I., kirj. — — 17830; Malmsten G., kapellimest., — — 45720; Lindman A. L., näytt., — — 27760; Mannola P. M. L., tait., — — 18770; Palo T. V., näytt., — — 30770; Petersen J., muusikko — — 28130 . . .

20 Hyvä ystäväni väitti, että Teresan uudesta levystä — »Nyt mitä teen» — ei tule mitään! Väitteitä on paljon, mutta totuus selviää tilastoista vasta kuukauden kuluttua. Teresalla on kotonaan mielenkiintoisia nk. pigga-upp-levyjä Ruotsista, joita ei saa myydä Suomessa. Täällä on nimittäin sex kielletty!

21 Donovan on omistanut uuden levynsä Beatleseille ja levyn nimi on »For John And Paul», tiedotti Jyrki meren takaa. Donovan kasvattaa lisäksi partaa, paremmin sanoen viiksiä. Mutta Iso-D on kuin intiaani: hyvin huono parrankasvu! Miksi? Sukurasitteita?

22 Jammu käväisi Lontoossa Andy Grayn kotona. Viehättävä koti! Andy käyttää mielellään tummia laseja, koska hänen silmänsä eivät siedä kirkasta valoa. Hän on tosiaan maineensa veroinen: tähdet tosiaan piirittävät häntä ja rukoilevat artikkeliä Andyltä. Andy on lähemmäs 45-vuotias mies, joka näinkin vanhana rakastaa nuorisoa ja elää hyvin popista! Kadehdittavan hyvin. Emme haluaisi mainostaa itseämme, mutta Andy väitti Suosikkia maailman parhaimmaksi nuorten lehdeksi. Ehkä hän vain imarteli omien etujensa takia?

23 Tänään Jammu päätti lähteä uudestaan Lontooseen: New Musical Express-lehden järjestämään musiikkifestivaaliin, joka järjestetään ns. kutsukilpailuna joskus huhti-toukokuun vaihteessa. Ja tällaisten kilpailujen päättäjäistilaisuuksissa tapahtuu jos mitä! Tästä lähemmin — ja siitä yöstä — tulevissa lehdissä!

24 Seppo Keurulainen Jormaksesta ilmoitti lopettavansa soittamisen. Siihen on kaksi syytä: kihlautuminen viehättävän Irma Karaman kanssa ja syksyllä alkaa opiskelu Kauppakorkeakoulussa. Kitara ei elätä perhettä, mutta ekonomi tekee sen hyvin! Seppo on älykäs ja Irma tunteellinen: kontrastit tekevät avioliitosta mielenkiintoisen, onnellisen?

25 . . . Jammu haluaa hupihetkiä ja hymyä huuleen . . . kuka uskaltaa kutsua Jammun hippoihinsa. Tarjous on vain yli 18-vuotiaille helsinkiläisille . . .

26 Uusi palsta tulee Suosikkiin, päätti johtokunta tänään. Jos haluat myydä jotain, mitä vain: levyjä, vanhan polkupyöräsi, tyttöystäväsi . . . yksinkertaisesti aivan mitä vain, niin lähetä nimesi, osoitteesi ja tiedon mitä myyt ja tietenkin hinnan, niin panemme halusi lehteen.

27 Asemalla tarjottiin marihuana-savukkeita 2:00 markkaa kappale! Onko poliisi edelleen voimaton, koska kauppa kukoistaa edelleenkin ja nuoret ovat herkimpiä ostajia. Helsingin Rautatieasema onkin kaikennäköisen kaupan keskus pääkaupungissamme. Siellä myydään melkein mitä vain: nuppineulasta atomipommiin. Melkein!

28 Lehdessämme on yksi paha vika: olemme liiaksi aikaamme edellä! Kuinka niin? Vuosi sitten Jyrki Hämäläinen aloitti go-go-sanan käytön ja go-go-pakinat lehdessä ja vasta viime aikoina o·at kaikki alkaneet viljellä go-go-sanaa. Hitaasti syttyy Suomessa!

29 Palkkapäivä lähestyy. Jammun kuukausipalkka on tästä sivusta 150:00 markkaa!

30 Huomenna se on.

31 Vihdoinkin: ensin Stockmannille vaateostoksille, sitten Jammun suosikkipaikkaan Keskuskadun Columbiaan, mikä on Helsingin snobbikahvila. Ennenkuin kello oli kolme, olivat rahat fini! Seuranani Kirsti Oksanen, parturi — huipputyttö Kemistä.

UUTISIA:

NIITÄ EI OLE OLEMASSAKAAN.

HÄMMÄSTYTTÄVÄÄ:

Suomessa ilmestyy vuoden jokaisena päivänä keskimäärin 3 uutta suomalaista iskelmää . . .

SIKSI:

levy-yhtiöillä täytyy olla PR-toimintaa, jonka tarkoituksena on tehdä ostajat, lehdistö, televisio, radio . . . suopeiksi . . .

YKSINKERTAISESTI:

Haluamme sinun ostavan niin monta levyä kuin mahdollista!

■ Nykyaika on kiirettä aikaa, uudet asiat ja käsitteet kuuluvat jokapäiväisiin ilmiöihin. Niihin on totuttu niinkuin kuuhun lähteviin raketteihin, joita lapset eivät pidä kovinkaan ihmeellisinä, pikemminkin ne ovat itsestään selviä ja luonnollisia. — Monia uusia käsitteitä on ilmestynyt tietoisuuteen. Eräs tällainen on kirjainyhdistelmä PR, joka ei tarkoita suinkaan Punaista Ristiä eikä ole myöskään pankkiryöstön agenttitermi. Yleisesti puhutaan kaikkivoivista pr-miehistä, joiden salaisuutena on tehdä mustasta valkoista tai — tähän yhteyteen sopivana vertauksena — tyhjästä tähtiä. Tiedetään, että PR liittyy jollakin tavalla mainospuuhiin ja sensellaiseen, monesti ei juuri muuta käsitystä asiasta olekaan.

Ilmaiseksi annettuna yleistietona mainittakoon tässä yhteydessä, että Otavan Ison Tietosanakirjan mukaan »Public relations (engl. = julkiset suhteet), lyh. PR, on yksilön, liikeyrityksen tai jonkin muun organisation oman piirinsä ulkopuolelle suuntaama suhdetoiminta (goodwill-toiminta), jonka tarkoituksena on saada aikaan suopeaa mielialaa suhdetoiminnan harjoittajaa kohtaan».

Tämän määritelmän mukaan onkin jo selvää, että PR-toimintaa tarvitaan mitä suurimmassa määrin juuri äänilevyteollisuudessa pienen kiekon tehokkaana pyörittäjänä.

Uusi äänilevy on aina tapaus, joskus suurempi, joskus aivan mitätön. Mistäkö se riippuu? Kenties taiteilijasta, sävellyksestä, joka on talletettu mustan kiekon pitkään uraan, kenties äänilevytuottajan maineesta ja aktiviteetista jne. Kuitenkin se on aina tapaus niille, jotka saavat tehtävän järjestää asiat siihen malliin, että uudesta levyihmeestä puhutaan ja että se soi kaikkialla. Ja se ei olekaan vallan pieni operatio.

● *IHAILIJAKORTTI ENSIMMÄISEKSI*

Olkoonpa levyfirman nimi mikä tahansa, olkoonpa se suuri tai pieni tai vaikkapa joku yritteliäs yksityishenkilö, tulee aina ja ehdottomasti levyn valmistusvaiheessa eteen seuraava pulmallinen kysymys: miten uusi levy saadaan tunnetuksi ja yleisön tietoisuuteen niin voimakkaasti, että syntyy kysyntää?

Jokaisessa äänilevyjä tuottavassa liikkeessä on joku henkilö, jota voidaan kutsua pr-mieheksi tai -naiseksi; hän tietää tärkeytensä vallankin silloin, kun hänellä sattuu olemaan alaisia, jotka tekevät työn hänen puolestaan! Hän on vippi, jonka — olkoonpa sitten pr:nä päätoimisena tai oman toimensa ohella — on pantava public relations-rattaat pyörimään. Työkaluina hänellä on terävän pään lisäksi puhelin, kuulakärkikynä ja kirjoituskone.

Siitä se sitten lähtee, numerolevyä kääntelemällä, konekirjoitusliuskoja täyttämällä, juoksuttamalla lähettejä (sekä juoksemalla itse) ja rikastuttamalla postilaitosta. Kaikkien, kaikkien pitää mahdollisimman nopeasti saada tietää, että uusi levy on ilmestynyt!

Se alituinen kiire! Se sävyttää pr-miehen elämää aamusta iltaan, joskus pikkutunneille asti ja — varsinkin menestyslevyn ollessa kyseessä — muodostaa koko hänen elämänsä sisällön. Alituisesti pyörii mielessä kysymys: miten? milloin? kenelle?

Käytännössä kenties ensimmäinen — ja helpoin — on jälleenmyyjille lähetettävän monisteen tai luettelon laatiminen levyuutuuksista. Se on rutiinihommaa, johon kukaan kunnon pr-man ei sen enempää paneudu!

Äänilevyliikkeille lähetettävien tiedoitusten ohella on pr-miehen huolehdittava — ainakin silloin kun iskelmälaulukilpailujen tai muiden keinojen avulla on saatu ponnahduslaudalle Uusi Laulaja — valokuvauksesta, matriisien valmistuksesta lehdistöä varten ja ennenkaikkea ns. ihailijakorttien painattamisesta. Asia on sillä tavalla, että eihän koskaan kuulemma tiedä, kenestä tulee »se suuri tähti»; kaiken varalta on siis oltava varuillaan ja suhteellisen pieni menoerä kaiken muun riskin ohella on ihailijakortti. Sitä ilman ei kukaan — aloittelevakaan — iskelmälaulaja voi tulla toimeen! Ihailijahan voi tulla kadulla vastaan milloin tahansa, ehkä jo ennen ensilevyn ilmestymistä, joten paras on olla ajoissa varustautunut käsilaukussa tai povitaskussa olevilla kuvilla. Vaikka lähettäähän se firmakin niitä sitten pyydettäessä . . . ja maksavatkin kokonaisen markan . . .

2 osa ● Martti Piha

PIENI KIEKKO PYÖRITTÄÄ SUURIA RATTAITA

MOTTO:
. . . tässä on melko täsmälleen 71 senttiä mielenkiintoista luettavaa, josta voisimme lisäksi sanoa, että:

AIHEENA ASIALLISUUS

NÄIN VALMISTUU (ja kuolee) LEVY:

1) — VALMISTUS (aiheen käsittelimme maaliskuun numerossa)

2) — PR-TOIMINTA (aihe käsitellään tässä ja nyt)

3) — MARKKINOINTI (toukokuun numerossa)

4) — KESTOKYKY (mielenkiintoisin vaihe kesäkuussa)

Edellisessä numerossa käsiteltiin suomalaisen harrastelijaiskelmäsäveltäjä Alarik Kiralan pyrkimyksiä päästä helposti käsiksi suuriin rahoihin ja maineeseen sekä hänen säveltämänsä tangon »Kaihojen kaivo» kulkua Pekkosenperältä äänilevyjen varsinaiseen synnytyslaitokseen eli levypuristamoon. Tällaisten kaihojenkaivojen lukumäärä on mittaamattoman suuri ja koska onneksi myös oikeat iskelmäsäveltäjät ilahduttavat opuksillaan idästä länteen ja pohjoisesta etelään ulottuvaa kevyen musiikin taivasta, lienee viisainta täyttää »Kaihojen kaivo» toistaiseksi unohduksen ajatuksilla ja puhua tästä lähtien yleensä vain iskelmistä ja iskelmälevyistä! Jokaisella niistä kun tässä maassa on suurinpiirtein samanlainen kiertokulku säveltäjästä viimeiseen uskolliseen kuulijaan saakka!

● *RADIO ON MENESTYKSEN EHTO*

Pätevällä pr-miehellä on kosolti henkilökohtaisia suhteita erilaisissa asemissa ja paikoissa. Vastasyntyneen levylapsen saattaa käydä tavallista onnellisemmin, jos Yleisradio hyväksyy tekeleen ja sijoittaa sitä erilaisiin ohjelmiinsa. Suosittu (ja parjattu) Sävelradio on ikikiitollinen uusista levyistä, perustuuhan koko toiminta sillä taholla lähes yksinomaan äänilevyihin, joita juontajat soittelevat. Sana »juontaja» ei tarkoita aivan samaa kuin mitä sen amerikkalainen virkaveli »disc jockey», mutta tehtävä on suurinpiirtein sama: pakista levyistä ja pyörittää levyjä. Kuten kaikkialla maailmassa on myös Suomessa radio avainasemassa sekä koti- että ulkomaisten iskelmien menestymisessä; määrätyt ohjelmat, joita kansa kuuntelee, tekevät levytetyistä iskelmistä kiinnostavia ja vähitellen, muutaman kuulemisen jälkeen: kysyttyjä ja toivottuja. Ei siis ihme, että pr-miehet pyrkivät hyviin suhteisiin radiotoimittajiin; koska niin on muuallakin, miksei siis myös meidän vaatimattomissa oloissamme. Se ei suinkaan — valitettavasti — aina takaa parhaita mahdollisia ohjelmia; monesti jäävät todella kiinnostavat ja korkealuokkaiset iskelmät vaille huomiota. On muistettava, että radiotoimittajat ovat myös vain ihmisiä, joiden on ansaittava kannuksensa; ajankohtaiset iskelmät kiinnostavat heitä ja heidän kuulijakuntaansa enemmän kuin ns. korkealuokkaiset sävelmät?

Äänilevyjen »kuluttajana» radio on vertaansa vailla. Näinollen tämän ahmatin polttoaineeksi tarvitsemat uutuuslevyt ovat makupaloja, joita käytetään piristämään sen normaalia ruokavaliota. Kokonaan toinen asia on radion klassillisen levyvalikoiman tarve; seikka, johon tässä iskelmällisessä yhteydessä ei ole syytä puuttua, vallankin kun kotimaista klassillista musiikkia on levytetty niin kovin vähän suomalaisin voimin.

● *TELEVISIO VÄHEMMÄN TÄRKEÄ*

Harvemmin mutta sitä tehokkaammin osallistuu televisio iskelmien tunnetuksitekemiseen. Eihän kuitenkaan elettäisi nykyaikaa, kovien otteiden ja agenttien aikaa, ellei pr-miehellä olisi lonkeronsa myös TV:n piirissä; kaikkihan täällä maailmassa perustuu enemmän tai vähemmän henkilökohtaisiin tuttavuuksiin. Kaupallisen television ollessa kyseessä ei asiassa olisi mitään ihmettelemistä. Meillä on virkamiestelevisio, jonka asetelma ulospäin on pettämättömän vahva, mutta jonka pieniin, viattomiin yksityiskohtiin voivat hiukkasen puuttua ulkopuolisetkin — ennenkaikkea juuri pr-miehet. Mutta missäpä toiminnassa ei olisi vastaavia mahdollisuuksia — usein ne vain jäävät käyttämättä. Joten: televisio siis esittää ja soittaa iskelmiä, jotka yleensä ovat niin hyviä, että ne on jo levytetty tai ainakin tullaan levyttämään jonkin äänilevy-yhtiön taholta. Ja katsojat ovat tyytyväisiä ja laskevat palkkarahojaan mahdollista levyhankintaa silmälläpitäen!

● *ISKELMÄTÄHTI ON IN — ELOKUVATÄHTI OUT!*

Uusi äänilevy, pienestä koostaan huolimatta, on mielenkiintoinen uutinen lehdistölle, sekä päivä- että aikakauslehdille. Päätoimittajat saattavat katsoa pitkin nenänvarttaan nuorta toimittajaa, joka uskoa uhkuen esittää juuri valmistuneen artikkelinsa uudesta iskelmätähdestä. »Iskelmälaulaja, antakaa niiden nyt jo olla niiden kirottujen iskelmiensä parissa! Tehkää joku kunnon juttu vaikka rautateitten tappioista tai mistä muusta tahansa», kuuluu monesti pöydän takaa. Jos emme ryhdy erittelemään lehtityyppejä (koska PR-toimintamme kärsii silloin) on kai todettava, että suurin osa nykypäivän lehdistä julkaisee ainakin silloin tällöin jotakin äänilevyjä koskevaa: Ringo on mennyt naimisiin, levyjen hinnat kohonneet, kuukauden iskelmätilasto, englantilainen iskelmä nostaa Englannin taloutta, levyarvostelu, ilmoitukset jne. Valokuvat kuuluisista levytähdistä kuuluvat monien lehtien vakiosisältöön jopa siinä määrin, että elokuvatähdet — entisaikojen palvonnan kohteet — ovat jääneet automaattisesti taka-alalle. Äänilevyfirmojen pr-miehillä on kiirettä, sillä lehtiä on paljon ja kilpailu kiinnostavimmasta uutisesta ankara. Toisaalta: ellei levy ole hyvä ja ellei sitä kuulu radiosta on siitä kirjoittaminen turhaa. Toisaalta: onhan levytähti sinänsä jo lukijakuntaa kiinnostava aihe, joten lehden kannalta tarkoitus saavutetaan aina, juttu luetaan. Asian laajuuden ja siinä tapahtuvien odottamattomien yllätysten vuoksi ei milloinkaan voida tarkalleen osoittaa lehdistön osuutta jonkin äänilevyn menestymiseen sen paremmin kuin minkään muunkaan tiedotusvälineen antaman tuen määrää. Laajan lukijamäärän saavuttamiseksi lehdet mieluimmin kirjoittavatkin

● **sivu 67, ole hyvä!**

Olla GO GO -se on olla nuori ja menestyä. Meillä on omat toiveet ja unelmat. Nyt ne tulevat puolta lähemmäksi. GO GO on myös säästöluotto GO GO on nuorten linja.

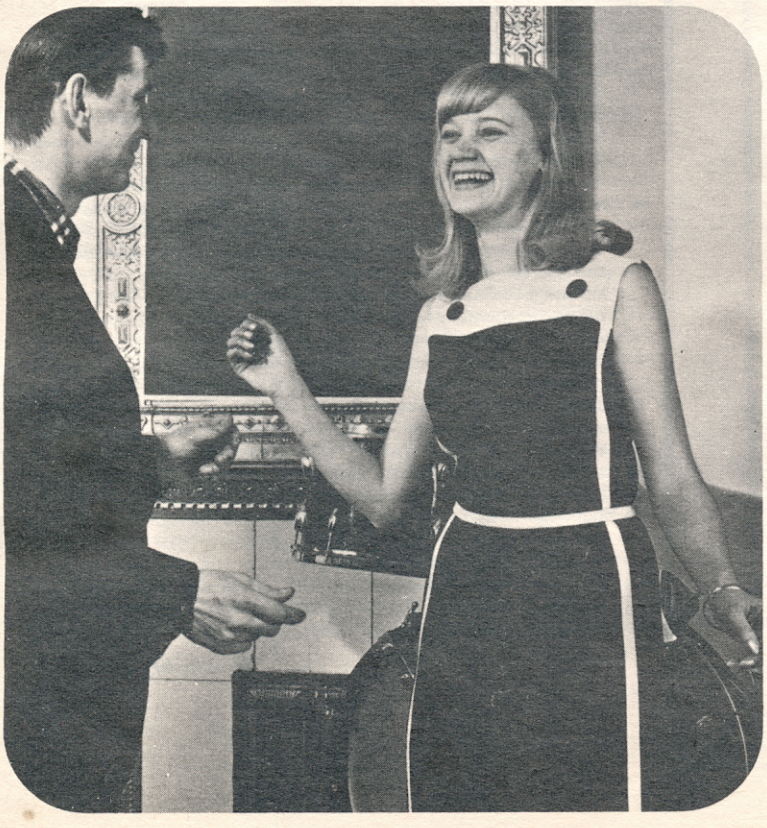

TULE MUKAAN

TÄTÄ ON GO GO

säästöluotto:

25 markkaa kuukaudessa riittää. Sovi Kansallispankin kanssa, että tulet mukaan. Vuoden kuluttua saat käteesi kaksi kertaa enemmän kuin ilman Kansallispankkia.

GO GO to

KANSALLISPANKKI

siellä aina ystävä

Tähdenlento Suave-sarjaan

Kristallinkirkas, sinietikettinen SUAVE GEL hiuskiilto lupaa hiuksillenne uutta loistoa ja eloa. Se luo pehmeää taipuisuutta ja säteilevää välkettä!

Ottakaa hiusharjaanne hiukan SUAVE GELiä ja harjatkaa hiuksiinne »sinisen Suaven» loisto!

Suave on välttämätön sekä naisten että miesten hiustenhoitoon.

Suomessa: VALKOINEN RISTI Helsinki

SUAVE GEL on »näkymätön» ... läpikuultavan kirkas — rasvaton — jäljettömästi veteen liukeneva.

Kokeilkaa! Tipauttakaa lasilliseen vettä hieman Suavea ...

Katsokaa!
Vesi säilyy täysin kirkkaana!

PIENI KIEKKO,
sivulta 65:

tunnetuista tähdistä, ei niinkään paljoa heidän laulamistaan levylauluista ...

● *KAHVIA JA LEVYJÄ PUOLIPAKOLLA*

Äänilevytuottajan taholta tehdään — kuten jo on havaittu — kaikki voitava, jotta uusi iskelmä saataisiin mahdollisimman tehokkaasti eroon muista pinnalle pyrkivistä tulokkaista. Tässä kautta maan ulottuvassa PR-toiminnassa on vielä monta kohdetta, joihin levyagentit ovat iskeneet — luonnostaan lankeavana — silmänsä. Ennenkaikkea näitä mainoksellisesti tuottavia ja rahallisesti kannattavia ovat juke boxit eli levyautomaatit, joita kahvikuppiaan juovan asiakkaan on kuunneltava taihtoi tai ei. Viimeiset iskelmät ja yleensä suosikkisävelmät suorastaan isketään ihmisten korviin kaikissa niissä paikoissa, joihin yhdistyksen asiamiehet tai yksityiset ovat saaneet sijoitettua aparaattinsa.

PR-mies etsii kuin vainukoira uusia kohteita, jonne hän voisi saada uuden iskelmän kuultavaksi. Tanssikoulut ottavat kiitollisina vastaan viimeiset äänilevyalan virtaukset, samoin kaikki muut tanssipaikat kautta koko laajan Suomenniemen. Tehdaslaitoksien kaiuttimista kuuluvat aika ajoittain päivän suosikkisävelmät soitettuna ikivanhalla vääränopeuksisella levysoittimella loppuunkuluneen vahvistimen kautta; toisena vaihtoehtona on alati äänessä olevan sävelradion mutkaton ja mukava ohjelmantoisto. Aikaansa seuraava levytuottaja pitää myös ponnekkaasti huolta siitä, että sopivan ajan kuluttua levyn ilmestymisestä lähetetään kauppoihin — ja suoraan esiintyville taiteilijoille — nuotti varustettuna tekstillä. Joskus sattuu niinkin, että sävelmä on tavallista parempi ja monet orkesterit ottavat sen todella ohjelmistoonsa. Teksti voidaan painattaa jossakin lauluvihkosessa tai joskus joku aikakauslehti haluaa sen julkaista; kaikkihan se vain vahvistaa yhteistä asiaa ja edistää nykyajallemme niin välttämättömän iskelmän suosiota ja yleistymistä.

● *LEVYTULVA ON VALTAVA*

Tuntuu siltä, että uuden iskelmän mukana kohtaa yksityistä kansalaisparkaa ikäänkuin komppanian vahvuisen joukon hyökkäys. Jos halutaan asialla vielä leikitellä — vaikka kyseessä onkin monien mielestä vakava asia — todettakoon, että yhden uuden iskelmän ilmestyminen ei vielä tee kesää eikä talvea! Mutta annas kun otetaan huomioon, että maassamme ilmestyy vuosittain näitä omia suomalaisia iskelmiä n. 2—3 vuoden joka päivänä ja lukematon joukko ulkomaisia lisäksi, voidaan jo täydellä syyllä kysyä: MIHIN MENET, ISKELMÄMAAILMA?

JATKUU ENSI KUUSSA

IRWIN LYÖ,
sivulta 13:

Irwinin tutkijanhalua tyydyttivät omaperäiset pommikokeilut: yön tullen irwiniläiset järjestäytyivät pensaikkoon erään suuren kivitalon läheisyyteen. He räjäyttivät pomminsa ja alkoivat sitten innokkaasti laskea, monessako huoneistossa sytytettiin valot; jännittävät, ylitetäänkö edellinen ennätys.

Useimmat irwin-kokeiden uhrit eivät ilmeisesti muistele Irwiniä kovin kauniisti. Oli kuitenkin eräs, joka suhtautui häneen esimerkillisen reilusti. Nimittäin muuan puutarhuri. Kun hän tapasi Irwinin omenapuustaan ,hän sanoi: »Nyt taskut ja puntit nopeasti täyteen omenoita. Sitten aloitetaan takaa-ajo!»

Kun lapsuusajan kujeet menettivät viehätysvoimansa ja kun koulu oli käyty, lähti Irwin muiden tapaan hankkimaan omaa rahaa. Hän yritti vähän siellä jos täälläkin, mutta aina hän ennen pitkää kyllästyi. Noista sekalaisista vuosista löytyisi varmasti monia mielenkiintoisia lukuja, mutta Irwin ei ole alkuunkaan innokas paljastamaan niitä. Joka tapauksessa nyt hän on löytänyt oman alansa ja parin vuoden kuluttua hän jo lupasi kertoa, miten hän on yrittänyt yrittää hankkia rahaa.

Rahaa!

Lähdimme syömään ravintolaan. Ennen Irwinillä oli ankara porttikielto sinne, mutta nyt taiteilija Irwin Goodman on hyvin-paljon-tervetullut!

Kuljimme kellokaupan ohi. Irwin kertoi pienen tarinan.

— Mä menin kerran ostamaan tonne kelloa. Mulle näytettiin yhtä ja sanottiin, että se on 140 markkaa. Mä sanoin, että anna 130 markalla. Se ei antanut. Mä lähdin pois eikä mulla ole vieläkään kelloa.

Tulimme ravintolaan.

— Eilen mä yritin Raumalla yhteen ravintolaan. Ensin mulle sanottiin jyrkkä ei. Sitten ne kai tunsivat minut ja ottivat vastaan oikein juhlavieraana. Tarjoilijat tulivat kertomaan tyttäristään ja pyytämään heille nimikirjoituksia. Ja kun mä lähdin pois, olivat kaikki kunniavartiossa kumartelemassa ja niiailemassa. Katsos, minä voin nyt maksaa ruokani!

Irwinin mielipuuhaa on nykyään todistaa, millainen mahti rahalla on. Hän itse uskoo sen voimaan täysin ja hän haluaa saada muutkin uskomaan. Kun sinulla on vain rahaa, niin ok . . .

— Tietysti folklaulajatkin ovat ensi sijassa kiinnostuneita rahasta. Mutta kyllä mä laulan jo senkin vuoksi, että mä todella nautin noiden törkeiden laulujen esittämisestä.

Irwin pisteli ruokaa suuhunsa ja kertoi kauan esimerkkejä rahan voimasta. Nyt hän voi maksaa yhdestä ateriasta mitä tahansa. Nyt hän saa syödä farmarit päällään hienoimmissakin ravintoloissa. Nyt hänelle sanotaan »olkaa hyvä». Nyt häntä pidetään arvossa; jokainen haluaa esiintyä hänen tuttavanaan. Kuitenkin hän on aivan samanlainen kuin vuosi sitten tai kaksi vuotta sitten.

Ihmisten suhtautumiseen vaikuttaa läpinäkyvästi se, että nyt hän on kuuluisa — ja hänellä on rahaa!

suurin housukeksintö sen jälkeen kun housut keksittiin

TIKLAS permanent

Permanent Press nyt Suomessa

muotihousut, jotka siliävät kuivuessaan pesujen jälkeen

© COPYRIGHT BY SUOSIKKI; OSITTAINENKIN LAINAAMINEN ILMAN LUPAA KIELLETÄÄN EHDOTTOMASTI

En puutu nyt siniseen tilastoomme (tee päätelmät itse) vaan annan luettelon, mitkä levyt ovat syystä tai toisesta minun mieleeni. En välitä ovatko ne mahdollisesti hyviä vai huonoja, mutta seuraavat ostaisin: These Boots Are Made For Walkin' (Nancy Sinatra) — A Time To Love, A Time To Cry*(Cecilia Stam) — When My Dreamboat Comes Home (Ray Charles) — Regina Rento (Juha Vainio) — Auta mua (Sergei) — The Ballad Of The Green Berets (Barry Sadler) — Michelle (The Beatles) — Hyvä Herra — minun sallikaa (Dario Campeotto). — Aivan ylivoimaiseksi levyksi nimeän Nancy Sinatran »These Boots . . .», jota kaupallisemmaksi levyä ei enää voi tehdä! Taitaa olla ylivoimainen yritys suomalaisena versiona? Huuto Nancylle, sillä hänen kappaleensa on kuukauden top, puhukoot muut mitä haluavat! — Lähemmin levyt peilaa uusi levyarvostelijamme, säveltäjä Kari Rydman!

VÄRILLÄ MERKITYT LEVYT OVAT KÄSITYKSEMME MUKAAN VAHVASTI NOUSUSSA!

SUOSI VAIN HEITÄ!

Seuraavat 132 liikettä vastaavat kuukausittain tiedusteluumme ja ne muodostavat tilastomme lähteet:

Ahola Sähkö ja Radio, Posio; Aleksin Elanto, Aleksanterinkatu 9, Helsinki; Aron Soitin, Fredrikinkatu 55, Helsinki; Tmi Enkovaara, Oulainen, Desi, Kankurinkatu 1, Helsinki 1; Euran Väri- ja Urheiluliike, Eura; Fazerin Musiikkikauppa, Hämeenkatu 29, Tampere; Forssan Kirjakeskus Oy, Kauppakatu 7, Forssa; Foto Studio Sundell, Kauppiaskatu, Parainen; Äänilevyliike Fuga, Fredrikinkatu 34, Helsinki; Heinolan Televisio, Siltakatu 14, Heinola; Radioliike J Henriksson, Pakkahuoneenkatu 12, Oulu; Radioliike J Henriksson, Kauppakatu 28, Kuopio; Radioliike J Henriksson, Annankatu 25, Helsinki; J Henriksson, Itäpuisto 10, Pori; Hietasen Kirjakauppa, Hämeentie, Forssa; Horsma Sähkö, Ylätori, Vaasa; Hämeenkadun Kirjakauppa, Uudenmaank. 5—9, Hyvinkää; Rasioaffär Höglund, Jakobstad; Osuusliike Imatra, Imatra; Edv. Immosen Sähkö ja Polkupyöräliike, Kemijärvi; Inkisen Musiikkikauppa, Savonkatu 12, Iisalmi; Jalonen Oy, Aleksanterinkatu 13, Lahti; Joensuun Musiikkikauppa, Kauppakulma, Siltakatu 18, Joensuu; Jyväskylän Radiotyö, Väinönkatu 38, Jyväskylä; Jyväs-Musiikki, Väinönkatu 36, Jyväskylä; Kaimens Elektriska Varuhuset Zeipel, Skiv. Adv. Marjehamn; Kankaanpään Sähkömiehet Oy, Kankaanpää, Kajaanin Kuvaamo, Kauppakatu 9, Kajaani; N Kaukomaa Kom. Yht. Sibeliuksenkatu 2, Hämeenlinna; Kemin Osuuskauppa, Keskuspuisto 15, Kemi; Kemiön Pyörä ja Radio, Kemiö; Kemus Musiikki — Kemikalio, Karjalantie 5, Karhula; Oi Keskimaa, Jyväskylä; Keski-Pohjanmaan Kirjak., Isok. 4, Kokkola; Kodin Koneita, Keskusk. 14, Riihimäki; Osuusliike Koitto, Valkeakoski; Kouvolan Soitinkauppa, Oikokatu 2, Kouvola; Käpylän Urheiluväline, Käpylänkuja 3, Käpylä; Musiikki ja Radioliike Osmo Kuha, Keskuspuistokatu 5, Kemi; Musiikki ja Radioliike Osmo Kuha, Koskikatu 18, Rovaniemi; Kulmaporras, Olavinkatu 51, Savonlinna; Kuopion Musiikkikauppa Oy, Vuorikatu 22, Kuopio; Kuusamon Radio ja Sähkö, Kuusamo kk; Kuusankosken Radio, Valtakatu 34, Kuusankoski; Kymen Musiikkiaitta, Valtakatu 26, Kouvola; Lapuan Kirjakauppa, Lapua; Lahden Musiikkikauppa Oy, Aleksanterinkatu 14, Lahti; Lahden Soitin Aitta Oy, Pankinportti, Lahti; Osk O Laitinen, Maaherrankatu 22, Mikkeli; Pop.kauppa Leimuvaara, Kangasalantie 6, Helsinki; Oy Levybaari-Skivbaren Ab, Uudenmaankatu 14, Helsinki; Levykeskus, Fleminginkatu 7, Helsinki; Levymyynti, Eerikinkatu 20, Turku; Levy Sol-la, Mannerheimintie 19, Helsinki; Lieksan Koneaitta Oy, Pielisentie 43, Lieksa; Liisan Levytupa, Liisankatu 6, Helsinki Fredrik Lindroos, Hovioikeudenpuistikko 11, Vaasa; Lohjan TV, äänilevyosasto, Laurinkatu 36, Lohja; Loviisan Sähkö Oy, Isa-Rantakatu 11, Loviisa; Manun Musiikki, Fredrikink. 3, Hamina; Photo Mauritz Gram Avd, Loviisa; Metro-Musiikki Oy, Pengerkatu 24, Helsinki; Oy Musiikki-Aula Ab, Nordenskiöldinkatu 8, Helsinki; Musiikki Fazer, Aleksanterinkatu 11, Helsinki; Musiikkikellari Hannu Halonen, Keskuskatu 27, Kotka; Musiikki Kärki, Kauppakatu 22, Kuopio; Musiikki-Mosse, Eerikinkatu 9, Turku; Musiikkipalvelu, Kurikka; Musiikki Pedersen, Siltakatu 4, Joensuu; Musiikki-Sulus, Kauppakatu 28, Kajaani; Osuusliike Mäki Matti, Kauppakatu 32, Jyväskylä; Mynä-Sähkö, Mynämäki; Kellosepänliike H Nilsson, Malmi; Nokian Musiikkikauppa om. P. Peltsamo, Nokia; Normalo, Satakunnantie 7, Loimaa; Oriveden Radiohuolto, Orivesi; Osuustukkukauppa Radioiaosto, Hämeentie 19, Helsinki; Oulun Musiikki, Asemakatu 2, Oulu; Tmi Paavon Sähkö, Saarijärvi; Pauna Oy, Rautatieas, Helsinki; R Pennalan Soitinkauppa, Kauppakatu 19, Seinäjoki; Pohjoismainen Sähkö Oi, Vuorikatu 14, Helsinki; Pohjois-Satakunnan Sähkö, Parkano; Pohjolan Musiikkikauppa, Kauppakatu 18, Kemi; Pohjolan Musiikkikauppa, Hallituskatu 14, Tornio; Tmi Porat F:ma, Porvoo; Kemikalio ja Soitinliike Premier, Rauhankatu 16, Porvoo; Radio Skogster, Museokatu 5, Helsinki; Radio ja Pyörä, Kuhmoinen; Tmi Radiomestarit, Valtakatu 22—24, Valkeakoski; Radio Soitin, Häyrysentie 4, Pieksämäki; Radio Toimisto, Näyttelijäntie 14, Pohjois-Haaga; Radio Tähti, Lundinkatu 7, Porvoo; Radio TV Kaluste, Muonio; Riihimäen Sähkö ja Radio Oy, Keskuskatu 16, Riihimäki; Rosenholm & Co, Nikkilä, Tmi Rönkimies, Hallituskatu 12, Hämeenlinna; Sähe, Laihia, kk; Saimaan Sävel Oy, Valtakatu 46, Lappeenranta; Salon Musiikki, Annankatu 12, Salo; Salon Radio ja Soitinliike, Helsingintie 9, Salo; Satakunnan Soitinkauppa, Yrjönkatu 12, Pori; Mus.kauppa Savonen, Kauppakatu 48, Lappeenranta; Seli Oy, Kaivokatu 10, Helsinki, Siltasaaren Elanto, Äänilevyosasto, Helsinki; Skepparin Kirjakauppa, Kristiinankaupunki; Tmi N Soikkeli, Kiitilä; Soitin ja Kalastusväline, Kuninkaankatu 16, Rauma; Soitinkeskus, Hämeentie 28, Helsinki; Soitin-Laine, Kauppiaskatu 13, Turku; Soitinpirtti, Torikatu 16, Joensuu; Soitin & Radio Ostoskeskus, Ristirannankatu 7, Kokkola; Oy Sokos Ab, Asemanaukio 2, Helsinki; Oy Stockmann Ab, Äänilevyos., Aleksanterinkatu 52, Helsinki; Sävelaitta Oy, Kirkkokatu 9, Kotka; Tammelantorin Radio ja Äänilevy, Pinninkatu 26, Tampere; Tampereen Soitinkauppa, Lokero 1003, Tampere; Tampereen Soitinkauppa, Postilokero 1003, Tampere; Kom. Yht. Tekomaa, Valtakatu 18, Kemi; Tele-Musiikki, Pakkahuoneenkatu 17, Oulu; Urho Tuominen ja Kumpp., Kuninkaankatu 20, Rauma; Kauppakunta Tuotanto, Kuninkaankatu 25, Tampere; Vaasan Musiikkikauppa, Vaasanpuisto 20, Vaasa; R E Westerlund, Koskikatu 7, Tampere; Musiikkitalo R E Westerlund, Turku; Musiikkitalo R E Westerlund, Kauppakatu 27, Jyväskylä; R E Westerlund, Pohjois-Esplanadi 37, Helsinki; R E Westerlund, Pakkahuoneenkatu 9, Oulu; E Westerlund, Lammi kk; Villes Elektriska, Karis; Oi Voima, Hämeenkatu 11, Tampere; Kelloliike T. N. Yks-Petäjä, Virrat.

SUOSI VAIN HEITÄ!

Isto Lysmä

Olen työni puolesta nähnyt usein ja hyvin läheltä ns. iskelmätähden synnyn. Ja hämmästyttävän paljon tähden kehitys muistuttaa suloisen pikkulapsen kehityksen eri asteita pallerosta kouluikään:

Kun kolme ensimmäistä kuukautta on kulunut levytyksestä, alkaa laulajatar jo hymyillä vapautuneesti seurusteltaessa hänen kanssaan, mutta tätä on ennakoinut tavallista tarkempi uusien levykustantamoitten katseleminen. Suun aukominen ja sulkeminen on edeltänyt kaikkea. Laulajatar hymyilee aluksi vain harvoin, mutta kolmannen kuukauden lopulla hän on aina valmis siihen. Kehittyvän musikaalisen ymmärryksen merkkejä on tähden lauluharjoitusten loppuminen ei vain syönnin tai kylpemisen yhteydessä vaan jo silloin, kun hän näkee managerinsa uuden sopimuksen kimpussa. Hän saattaa valvoa pitempiä aikoja tyytyväisenä laulutuntien jälkeen. Laulajatar aivastelee, nikottelee ja hermoilee nyt vähemmän keikkayleisön edessä. Useimmat ovat jo ennen tätä vaihetta oppineet nukkumaan yönsä heräämättä. Lihaksisto ja sen hallinta kehittyy huomattavasti. Ensimmäistä kertaa yleisölle esiintyvän tähden kädet ovat yleensä rennosti auki kuin valmiit tarttumaan lehtimiehiin. Laulajatar voi pitää jo helistintä tai marakasia kädessään, jos se siihen asetetaan.

4—6 kuukauden vaiheilla ja iän lisääntyessä alkavat yövalvomiset käydä yhä pitemmiksi. Pian hän myös nauraa vapautuneesti ja on erikoisen puhelias, jopa puheliaampi kuin muutamia kuukausia myöhemmin. Usein hän laulaa kiertueilla pää suoraan eteenpäin eikä sivuille käännettynä. Vaikka hän jo aikaisemmin on pitänyt kädessään siihen pantua marakasia heiluttaen sitä, aloittaa hän vasta nyt oma-aloitteisesti rytmilliset liikkeet. Samoihin aikoihin hän alkaa matkia Joan Baezin kasvonliikkeitä. Hän alkaa myös ymmärtää piilosilla leikkimistä, jota etenkin managerit harrastavat maksupäivinä. Laulajatar alkaa myös tuntea nimensä arvon, osoittaa vierastamisen merkkejä päätoimittajien seurassa; toisaalta hän yrittää epätoivoisesti kiinnittää ympäristön huomion itseensä. Kuukautta myöhemmin hän pystyy laulamaan ilman orkesterin tukea, vaikka ääni ei vielä kestäkään liiallisen yrityksen painoa.

7—9 kuukauden kuluttua levytyksestä henkisen kehittymisen edistymistä kuvaa laulajattaren innostus hänen nähdessään orkesterin valmistelut; hänen pyrkimyksensä saada ympärilleen uusia esineitä, kultakoruja ja miehiä. Hän oppii äänellään »kurkistamaan nurkan ympäri», kurottamaan samoin äänellään sivuille ja ylös sekä alkaa vähitellen leikkiä yksinkertaisia leikkejä kuten »pullan leipomista» (kaikki sanonnat ammattimuusikoiden salatermejä). Laulajatar on iloinen menestyksestään, tyytyväinen ja häntä on helppo käsitellä ja lähestyä vastustelunhalun yleensä puuttuessa. Tässä vaiheessa laulajatar on helppo saalis erilaisille agenteille, lehtimiehille ja levy-yhtiöille. Lisäksi tämän ajanjakson aikana tapahtuu suurta kehitystä mimiikassa ja rytmiikassa. Hän alkaa myös osoitella sormellaan mielenkiintonsa kohteita sekä osaa uudelleen tarttua pudottamiinsa poikaystäviin.

10—12 kuukautta: laulajatar haluaa nyt katsojia ja toistaa mielellään sellaista, jolle toiset nauravat. Mustasukkaisuutta (esim. toista laulajatarta kohtaan) alkaa esiintyä. Laulajatar saattaa aivan selvästi muistaa useampienkin vuosien takaisten iskelmien sanat. Tämän ikäkauden aikana hän alkaa aktiivisesti liikkua keikoilla ja vaatia yhä suurempia palkkioita välittäjiltään. Hän saattaa myös kehittää itselleen aivan erikoisia tapoja päästäkseen eteenpäin (kuten pikkulapset tässä vaiheessa vetävät itseään eteenpäin käsillään toisella pakarallaan istuen ja samalla toisella jalalla potkien)! Ja ihmeellistä: vasta nyt laulajatar astuu pitkin harppauksin maineeseen (vrt.: Christine Keeler), vaikka hän ei laulullisesti ole parantunut lainkaan. Kansikuvia ilmestyy lehtiin, joiden päätoimittajina on miehiä!

12—18 kuukautta: hän pitää yhä enemmän jazzista (totuus on, että hän ei pidä, mutta sanoo niin, koska hallitsevin tv-ohjelman tekijä pitää jazzista). Omaä poikaystäväänsä, nukkeaan, manageriaan ja tuottajaa hän rakastaa vaikka käsitteleekin heitä vähemmän hellävaraisesti. Varsinainen musiikillinen oppiminen ei monesti näytä edistyvän lainkaan. Sen sijaan laulajatar voi puhua nk. omaa kieltään, jota vain hän ja tuottaja ymmärtävät. Vaihtelut ovat erittäin suuret! Samoin laulajatar pyrkii aktiivisesti ilmoittamaan tarpeensa. Juuri nyt olisi tulevan kehityksen kannalta kysymys harjoituksesta, johon emme tämän pakinan yhteydessä katso aiheelliseksi puuttua. Kaunis liikehtiminen on ensin haparoivaa: jalat ovat kaukana toisistaan ja askeleet epätasaiset (huom.: opetus mannekiinikouluissa). Liian korkealle tähdätessään laulajatar kaatuu ja sellaista voi sattua muutenkin. Kääntyminen ja pysähtyminen samoin kuin liikkeellelähtö ovat etenkin esiintymislavalla vaivalloisia. Mutta pian opittava liikkuminen paikasta toiseen samoin kuin uteliaisuus aiheuttaa kaikenlaisia kommelluksia: aikakauslehdet, ulkomaiset levy-yhtiöt yms. eivät saa olla hetkeäkään rauhassa! Laulajatar haluaa ottaa ja panna pois käsistään esineitä, mihin leikkiin liittyy kihlasormusten heitteleminen. Kenkien ja sukkien sekä ulkona käsineitten riisuminen on mielityötä! Samoin alkaa esiintyä vastaanpanemisen halua. Laulajatar tekee päinvastaista mitä häneltä pyydetään ja siihen liittyy jatkuva pyrkimys olla huomion kohteena. Nyt alkava vaikea ikä — uhmakausi — jatkuu kunnes tähden ura käytännöllisesti katsoen on loppunut.

24 kuukautta on kulunut: nyt hän kykenee jo hyppimään lehtimiesten nenälle ja vähitellen kävelemään varpaillaan. Laulajatar on puhelias ja on opiskellut englantia, vaikka sanoja lausutaan ja lauletaan väärin ja kirjoitettaessa kirjeitä kirjainten paikkoja vaihdetaan. Toisella vuodella hän kyselee alituisesti: milloin on seuraava levytys?

32 kuukautta: laulajatar ei ole enää yhtä vastahakoinen kuin ensimmäisen kyselykauden lopulla. Se johtuu yksinomaan siitä, että ensimmäinen levytys ei mennyt niin hyvin kuin luultiin. Vaikeuksia on, mutta laulajattarella on yht'äkkiä halua yhteistoimintaan. Täytyy tosin myöntää, että hän on opiskellut yhtä ja toista. Hän on jopa halukas keskustelemaan toisten iskelmätähtien kanssa. Puheliaisuus on jyrkästi kasvanut ja useimmat puhuvatkin lakkaamatta: kuinka hyvä hän olisikaan voinut olla, jos levystä olisi tehty uusi sovitus! miksi en saa laulaa sitä, mitä haluan? . . . etc. Uhmaiän jäätyä taakse seuraa toinen kyselykausi! Laulajatar haluaa oppia tuntemaan eri ihmisten; varsinkin keikkamanagerinsa henkisiä ominaisuuksia ja lehtimiesten lankeemiskertoimen. Hän alkaa myös miettiä, mihin manageria oikeastaan voisi käyttää ja lupaa kysymättä ajattelee amerikkalaista suurlevytuottajaa miehenään. Hän alkaa kysyä syitä kuten: miksi minä en menesty yhtä hyvin kuin Katri-Helena tai Seija Simola? Koska todellisuus on noussut laulajatarta vastaan, niin hän alkaa pitää saduista ja muistaa vihdoin ulkoa kappaleen ihmisten petollisuudesta. Suurimpana peikkona esiintyy manageri! Prinssin tuloa odotellaan.

48 kuukautta: laulajattareen voi jo monessa suhteessa luottaa, vaikka ei voikaan olla varma, mitä hän tulee kysymään tai sanomaan. Tyypillistä on kehuminen ja kertominen »suurenmoisista» asioista. Tiedoista ollaan varmoja ja laulajatar luuleekin tietävänsä kaiken. Hän yrittää huvittaa ympäristöään mitä ihmeellisimmillä tempauksilla ja rakentaa alituiseen pilvilinnoja. Kysymyksiä riittää edelleen; ollaan liikkeessä ja touhussa. Kustantaja miettii kuukausien piirityksen jälkeen toisen levytyksen mahdollisuutta.

72 kuukautta on takana, kokonaista kuusi vuotta: edelliseen ikään verrattuna on laulajatar nyt määrätietoisempi ja selkeämpi. Vihdoinkin se tapahtuu: läpimurto! Toinen levytys »Baby, Baby, Baby» lyö kaikki laudalta; sataa rahaa ja laulajatar on kuuluisuus. Aurinkoon pääseminen oli hänen kohdallaan kestänyt kuusi vuotta, toisella suhtautumisella se olisi kestänyt vain puolet edellämainitusta ajasta. Jos tämän lukee joku laulajattareksi, iskelmätähdeksi pyrkivä, toivokaamme, että hän huomaa mitä ajoimme takaa. Ellei hän huomaa, se kestää tosiaan kuusi pitkää, nälkäistä vuotta . . . Mutta monesti vielä hämmästymme huomatessamme millaisista asioista laulajattaremme on perillä. Taival asioiden, tapahtumien ja syy-yhteyksien ymmärtämiseen on alulla.

Toisaalta minua hämmästyttää myös se, ettei hän tiedä sellaista, jota minä pidän itsestään selvänä!

® TILASTO KOOTAAN YHTEISTOIMINNASSA MAAILMAN JOHTAVIEN MUSIIKKILEHTIEN KANSSA

MAAILMA 100

© COPYRIGHT BY SUOSIKKI; OSITTAINENKIN LAINAAMINEN ILMAN LUPAA KIELLETÄÄN EHDOTTOMASTI

AMERIKKA 50

*	1	The Ballad Of The Green Berets	Barry Sadler
*	2	These Boots Are Made For Walkin'	Nancy Sinatra
	3	Listen People	Herman's Hermits
*	4	California Dreamin'	Mama's and Papa's
	5	Elusive Butterfly	Bob Lind
*	6	19th Nervous Breakdown	Rolling Stones
	7	Nowhere Man	Beatles
	8	Lightnin' Strikes	Lou Christie
	9	Homeward Bound	Simon and Garfunkel
	10	I Fought The Law	Bobby Fuller
	11	Uptight	Stevie Wonder
*	12	My World Is Empty Without You	Supremes
	13	Working My Way Back To You	Four Seasons
*	14	Batman Theme	Marketts
	15	Love Makes The World Go Round	Deon Jackson
	16	The Cheater	Bob Cuban
	17	At The Scene	Dave Clark Five
	18	Daydream	Lovin' Spoonful
	19	634-5789	Wilson Pickett
	20	You Baby	Turtles
	21	Husbands And Wives	Roger Miller
	22	Baby Scratch My Back	Slim Harpo
*	23	Crying Time	Ray Charles
	24	When Liking Turns To Loving	Ronnie Dove
	25	My Love	Petula Clark
	26	Shake Me, Wake Me	Four Tops
	27	My Baby Loves Me	Martha and The Vandellas
*	28	What Now My Love	Sonny and Cher
	29	Don't Mess With Bill	Marvelettes
	30	Call Me	Chris Montez
	31	Woman	Peter and Gordon
	32	Sure Gonna Miss Her	Gary Lewis
*	33	Batman Theme	Neal Hafti
	34	Somewhere There's A Someone	Dean Martin
	35	Long Live Our Love	Shangri-Las
	36	One More Heartache	Mervin Gaye
	37	It's Too Late	Bobby Goldsboro
	38	Magic Town	Vogues
	39	Breaking Up Is Breaking My Heart	Roy Orbison
*	40	It Won't Be Wrong	Byrds
	41	Time Won't Let Me	Outsiders
	42	Get Ready	Temptations
	43	Tears	Bobby Vinton
	44	I'm So Lonesome I Could Cry	B. J. Thomas
	45	I Want To Go With You	Eddy Arnold
	46	I See The Light	Five Americans
	47	This Can't Be True	Eddie Holman
*	48	Inside Looking Out	Animals
	49	This Ole Heart Of Mine	Isley Brothers
	50	Up And Down	McCoys

ENGLANTI 50

*	1	These Boots Are Made For Walkin'	Nancy Sinatra
	2	Sha-la-la-la -Lee	Small Faces
*	3	Barbara Ann	Beach Boys
	4	Backstage	Gene Pitney
*	5	19th Nervous Breakdown	Rolling Stones
	6	I Can' Let Go	Hollies
	7	Spanish Flea	Herb Albert
	8	A Groovy Kind Of Love	Mindbenders
	9	My Love	Petula Clark
	10	The Sun Ain't Gonna Shine Anymore	Walker Brothers
	11	Tomorrow	Sandie Shaw
*	12	Inside Looking Out	Animals
	13	You Were On My Mind	Crispian St. Peters
	14	Lightin' Strikes	Lou Christie
	15	Make The World Go Away	Eddie Arnold
	16	This Golden Ring	Fortunes
*	17	Shapes Of Things	Yardbirds
	18	Uptight	Stevie Vonder
	19	Dedicated Follower Of Fashion	Kinks
	20	What Now My Love	Sonny And Cher
	21	You Don't Love Me	Gary Walker
	22	Second Hand Rose	Barbara Streisand
	23	Mirror, Mirror	Pinkerton's Assort
*	24	Love's Just A Broken Heart	Cilla Black
	25	Girl	St. Louis Union
	26	Blue River	Elvis Presley
	27	Get Out Of My Life Woman	Lee Dorsey
	28	Little By Little	Dusty Springfield
	29	Woman	Peter and Gordon
*	30	You've Come Back	P.J.Proby
	31	Michelle	The Overlanders
	32	Substitute	Who
	33	May Each Day	Andy Williams
	34	Trouble Is My Middlename	Four Pennies
	35	Hold Tight	Dave, Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
	36	Jenny Take A Ride	Mitch Ryder and The Detroit Wheels
	37	Like A Baby	Len Barry
	38	Girl	Truth
	39	I Got You	James Brown
*	40	Going To A-Go-Go	Miracles
	41	Take Me To Your Heart Again	Vince Hill
	42	I'll Never Quite Get Over You	Billy Fury
	43	Flowers On The Wall	Statler Brothers
	44	A Man Without Love	Kenneth McKellar
	45	Don't Make Me Over	Swingin' Blue Jeans
	46	634-5789	Wilson Pickett
	47	Have Pity On The Boy	Paul and Barry Ryan
	48	Elusive Butterfly	Bob Lind
	49	Nowhere Man	Three Good Reasons
	50	My Girl	Otis Redding

SUOSIKKI 100: USEIN KOPIOITU — EI KOSKAAN OHITETTU!

*) TÄHDELLÄ MERKITYT LEVYT OVAT ERITYISEN SUOSITELTAVIA:

*) PIDÄMME NANCY SINATRAN LEVYÄ »THESE BOOTS . . .» NIIN SUOSITELTAVANA, ETTÄ JULKAISEMME HÄNESTÄ KUVAN KAKSITOISTA KERTAA!

TOP TEN - JAZZ

Jazz? Aivan niin, sillä se on musiikkia, jonka luullaan olevan huonompaa kuin se onkaan. Mutta se ei ole myöskään niin hyvää kuin puhutaan. Suosittelemme:

1) **Ornette Coleman-LP** ..... Blue Note
2) **Under Milk Wood-LP** ..... Columbia
3) **Woody's Winners-LP** ..... CBS
4) **Here's Art Tatum-LP** ..... Ace Of Hearts
5) **May I Come In-LP** ..... Capitol
6) **Happy Bird-LP** ..... Egmont
7) **Feelin' Good-LP** ..... CBS
8) **Saxophone Colossus-LP** ..... Stateside
9) **Duke Ellington Presents-LP** ..... Ember
10) **Mysterioso-LP** ..... CBS

TUTUT KOLMOSET

RUOTSI
1) **Michelle** — Beatles
2) **Säg inte nej** — Sven-Ingvars
3) **Barbara Ann** — Beach Boys

NORJA
1) **Michelle** — Beatles
2) **19th Nervous Breakdown** — Rolling Stones
3) **You Were On My Mind** — Barry McGuire

TANSKA
1) **Michelle** — Beatles
2) **Storkespringsvandet** — Caesar
3) **Yesterday Man** — Chris Andrews

SAKSA
1) **Ganz in Weiss** — Roy Black
2) **Yesterday Man** — Chris Andrews
3) **Melissa** — Peter Thomas

HOLLANTI
1) **Michelle** — Beatles
2) **That Day** — The Golden Earrings
3) **As Tears Go By** — Rolling Stones

RANSKA
1) **Le Folklore Americain** — Sheila
2) **Michelle** — Beatles
3) **Potemkine** — Jean Ferrat

ITALIA
1) **Nessuno mi puo' giudicare** — Catarina Caselli
2) **Il ragazzo della via Gluck** — A. Celentano
3) **Nessuno mi puo' giudicare** — Gene Pitney

ITÄVALTA
1) **Ganz in Weiss** — Roy Black
2) **Er ist wieder da** — Marion
3) **Melissa** — Peter Thomas

SVEITSI
1) **Marmor, Stein und Eisen** — Drafi Deutscher
2) **Yesterday Man** — Chris Andrews

JAPANI
1) **Aitakute Aitakute** — Sono Mari
2) **Honemade aishite** — Jou Takuya
3) **Futari no sekai** — Ishihara Yujiro

MALESIA
1) **Happy Happy Birthday Baby** — Naomi and The Boys
2) **A Must To Avoid** — Herman's Hermits
3) **Wind Me Up** — Cliff Richard

SINGAPORE
1) **Michelle** — Billy Vaughan Orchestra and Chorus
2) **To Whom It Concerns** — Chris Andrews
3) **A Must To Avoid** — Herman's Hermits

ETELÄ-AFRIKKA
1) **Yesterday Man** — Chris Andrews
2) **The Sounds Of Silence** — Simon & Garfunkel
3) **Jimmy Come Lately** — Four Jack and A Jill

KANADA
1) **These Boots Are Made For Walkin'** — Nancy Sinatra
2) **Listen People** — Herman's Hermits
3) **Nowhere Man** — Beatles

ARGENTIINA
1) **El Corralero** — El Chango Nieto
2) **Si tu no fueras tan** — Fred Bongusto
3) **Guantenamera** — Pete Seeger

AUSTRALIA
1) **Women** — Easybeats
2) **19th Nervous Breakdown** — Rolling Stones
3) **Some Sunday Morning** — Wayne Newton

MITEN MAAILMA-TOP VIIHTYY SUOMESSA ?

Osmo Jarva tilastoi jälleen: parhaat esiintyjät ajalta tammikuu (66) — maaliskuu (66). Tilasto osoittaa selvästi suomalaisen iskelmän selvää heräämistä kaksintaistelussa Muu Maailma — Suomi:

Tilanne nyt:	Kuukausi sitten:	Esittäjä:	Pisteet:
1	1	The Beatles	7.682
2	5	Tamara Lund	2.948
3	13	Irwin Goodman	2.873
4	10	The Hootenanny Trio	2.625
5	2	The Rolling Stones	2.580
6	7	Katri-Helena	2.479
7	14	Tapio Rautavaara	2.100
8	9	Theresa	2.025
9	3	Danny	1.820
10	4	Seppo Hanski	1.638
11	6	Esko Rahkonen	1.585
12	16	The Platters	1.577
13	8	Juha Watt Vainio	1.452
14	12	Johnny	1.151
15	15	Barry McGuire	984
16	11	Herman's Hermits	806
17	20	Shawn Elliot	646
18	24	Eino Grön	467
19	34	Folk-Fredi	360
20	42	The Who	347
21	18	Sonny & Cher	329
22	17	Lenne and The Lee Kings	318
23	40	The Animals	249
24	49	Ann-Christine	246
25	—	Hector	231
26	43	Jormas	218
27	28	Juhani Markola	209
28	32	The Yardbirds	208
28	22	Lasse Mårtenson	208
30	39	Chris Andrews	207
31	21	Manfred Mann	182
32	72	The Finn Trio	180
33	19	The Byrds	172
34	30	Elvis Presley	166
35	46	Tages	164
36	23	The Lollipops	161
37	47	P. J. Proby	141
38	36	The McCoys	104
39	29	Bob Dylan	102
40	54	Pekka Loukiala	93
41	33	Marcello Minerbi	86
42	89	Original Film Sound Track	85
43	40	Original Film Orchestra	84
44	—	Rita Pavone	75
45	52	The Dave Clark Five	74
46	38	The Hep Stars	73
47	81	The Seekers	62
48	27	Donovan	61
48	—	The Overlanders	61
50	53	Carola	60
50	26	Kari Kuuva	60
52	61	Len Barry	58
53	35	Jay & The Americans	56
54	50	The Fortunes	48
55	66	Esa Pakarinen	45
56	25	Reijo Taipale	42
57	56	Lilja Luukkanen	41
58	81	The Shadows	40
59	—	Ola and The Janglers	38
60	31	Nino Rosso	37
61	72	Erkki Liikanen	34
61	45	Ken Levy & The Phantoms	34
63	59	Viktor Klimenko	33
63	48	Umberto Marcato	33
65	75	Herb Albert and The Tijuana Brass	32
66	60	Herbert von Karajan	31
67	54	Cliff Richard	30
67	61	Olavi Virta	30
67	61	Glen Campbell	30
70	65	Magnus Kvintet	29

LEVY-

ARVOS-TELUMME

Minä tunnen Beethovenin paremmin kuin Belafonten! Minä osaan taideslangia paremmin kuin iskelmämurretta! Ylipäänsä kuuntelen Sävelradiota; ostan kevyttä musiikkia harvemmin kuin luultavasti kukaan Suosikin lukijoista! Mutta minulla on yksi etu: vaikka olenkin hankkinut koulutuksen, tiedot ja taidot musiikin vaativammalla puolella, en halveksi iskelmää enkä kevyttä musiikkia. Päinvastoin: pyrin kaiken aikaa omalta kohdaltani löytämään keinoja kevyen musiikin tason kohottamiseksi. Minusta Suosikin ehdotus levyjen arvostelemisesta oli hauska, ja suostuin siihen ilomielin. Mutta muistakaa kaksi asiaa: arvostelen levyt ihan subjektiivisesti, täsmälleen niinkuin minä itse ne kuulen, ja toiseksi: jos arvostelumme käyvät ristiin, se voi johtua siitä, että kuuntelen levyjä vähän toiselta kannalta kuin Te: minulla ei ole jumaloituja ihanteita, minä en ole muotitietoinen, en aina edes tarkoin tiedä mikä on in, mikä out, ja minulle tämä onkin täysin yhdentekevää. Sitäpaitsi meillä kaikilla on oma makumme. Siksi toivonkin ettemme joutuisi riitaan, ja että selvät fibaukset laskettaisiin ensi sijassa korkean ikäni syyksi.

8 PLAYBOY (Ann-Christine)

8 PALKKASOTURI (Hector)

9 PIILOPAIKKA (Danny)

6 REGINA RENTO (Juha Vainio)

Neljä täysin erilaista iskelmää samalla EP:llä; arvostelen ne tämän vuoksi erikseen. »Playboy» on erinomaisen hyvää työtä; oletan että Ann-Christine esittää sen vielä paremmin englanniksi. »Palkkasoturi» menettää paljon siitä, että Buffy Sainte-Marien pasifistinen filosofia pahoin väljähtyy suomentuessaan (eihän Buffy puhu mitään palkkasotureista vaan meistä kaikista). »Piilopaikka», jonka tietysti kuulin ensimmäistä kertaa, oli niin mielenkiintoinen että soitin sen pari kertaa uudestaan. Kappale tuntui jännittävän monikerroksiselta, eikä ole ensimmäinen kerta kun Esko Linnavallin sovitus on minua miellyttänyt. Dannykin näkyy olevan hyvä laulaja, varsinkin silloin kun hän laulaa korkealta ja kiihkeästi. Yksi hyvin huolimaton matalalle sijoitettu fraasi häneltä on kuitenkin livahtanut mukaan. Mikäli olen huomannut, ei Danny ole ainoa laulaja, jolla on puutteita nimenomaan alhaalla; toisaalta äänen matala alue kypsyy ja tulee täyteläiseksi yleensä vasta iän mukana.

7 MEREN LAULU — KIELLETYT LEIKIT (Carola)

Kakkospuoli, elokuvan Vaaksa vaaraa pääiskelmä, on minusta selvästi parempi. Minusta Rauno Lehtinen on erinomainen säveltäjä, Carola puolestaan varsin hyvä laulaja. Molemmat kappaleet ovat (jazz)valsseja; minusta se on sikäli mukavaa, että kolmijakoista rytmiä kuulee nykyään modernissa muodoissa harvoin. »Meren laulu» on jotenkin vähäpätöinen ansaitakseen niin suurta ja huolella tehtyä taustaa.

4 TALVEN RUUSUT — SAIT MULTA KUKKASET TOUKOKUUN (G. Wiklund)

Se että ulkomaalainen puhuu suomea on tietysti hauskaa. Gunnar Wiklund ääntää sen verran oikein että ei voi puhua parodiasta, sen verran väärin että kaikkia sanoja ei ymmärrä. Kaiken lisäksi Toukokuun kukkaset on uudelleen — heikosti — runoiltu »Greensleeves». Tämän levyn funktio on minulle epäselvä: toimiiko levy ja jos, niin kenelle?

5 NYT MITÄ TEEN — AAMU LIIAN LYHYT ON (Theresa)

Nyt mitä teen: kutittavaa kylpyhuone-kurkistelu-erotiikkaa (mitään ei kuitenkaan tapahdu alkuasetelman jälkeen). Aamu: varoitus siitä ettei pidä järjestää itselleen liian ihania iltoja, ettei saa potkuja työpaikastaan. Aika tyhjänpäiväistä minusta. Juha Vainio on sanoittanut paljon paremminkin; sovitukset ja soitto ovat siistit, mutta Theresaa laulatetaan liian alhaalta.

6 KUN — EN VASTAA JOS SOITAT (Laila Kinnunen)

Molemmat laulut on säveltänyt Bo Nilsson, hurjimmista hurjin ruotsalainen avantgardisti-, elektroni- ja aleatorinen säveltäjä. Nykyään hän tekee iskelmiä, näköjään mieluiten bossa nova- ja mamborytmeihin. »Kun» (Du) tuntui jotenkin inspiroidulta, »En vastaa . . .» sen sijaan oli sellaista standardimaista ravintolasoittoa, eikä Laila Kinnunenkaan kappaletta oikein osannut.

7 MICHELLE — JOS NÄIN ON (Folk-Fredi ja Kivikasvot)

Hiukan kuivahko, hiukan suttuinen Beatles-kopio. Solisti laulaa hirvittävästi nenäänsä, niin että kuulijaakin niistättää. Sitäpaitsi hän muutenkin artikuloi epäselvästi. Minun mielestäni Irwin Goodman tekee kaiken tämän omilla levyillään jotenkin taiteellisemmin. Pistemäärään vaikuttavat Lennon & McCartney sekä sovituksen uskollisuus alkuperäiselle. Tämä levy muuten jälleen osoittaa filharmonisen Beatles-yhtyeen ypöylhäisen taiteellisen tason!!!

5 TYTTÖ — PIENI KOE (Kai Hyttinen)

Pudotus Beatlesten ihanalta girltasolta on edellistä vielä paljon pahempi. Nyt alkuperäisen sovituksen kopioiminen tuottaa täyskoomillisen tuloksen kun siihen väkisin ympätään typerät ja heikot sanat. Hyttisen oma sävellys on keskinkertainen, mutta ei harmita ollenkaan niin kuin suuren klassillisen kuoriaismusiikin pilaaminen! Pisteisiin vaikuttavat Lennon & McCartney yhäkin!

8 KUTI-KUTI-KUT — MARIN KANSSA SOUTELEMASSA (Esa Pakarinen)

Klassillista suomalaista kansantaidetta. Kaikin puolin ihan mahdoton: ». . . enhän minä ole semmoinen, vaikka olenkin tämmöinen . . .» Esa Pakarisen taide on jo niin mautonta ja posketonta että se ansaitsee paljon pisteitä. Ja kuinka ihanin sulosoinnuin Esan äni soikaan: ». . . voe jestas sentään!»

8 EN MINÄKÄÄN KERRO KUINKA JOUDUIN NAIMISIIN — ENEMPÄÄ EN KERRO (Sirkka Keiski)

Se on sitten uskomatonta kuinka Irwin jaksaa olla kertomatta — niin omilla levyillään kuin tälläkin (nyt

PERUSTEET Noudatamme arvosteluissamme seuraavaa skaalaa:

10—9) kiitettävä
8—7) tyydyttävä
6—5) välttävä
4—0) heikko

2'20"). Toisella puolella ei myöskään uskalleta kertoa mitään Suomen juhannuksesta ettei jouduttaisi oikeuteen. Jotenkin hauskaa se kertomus minusta silti oli, vaikka meidän Kati (17) sanookin ettei se ollut mistään kotoisin.

7 KODIN TAHDON VAIN — FRANKIE JA JOHNNY (Me kolme)

Menevää amerikkalaistyylistä laulelua à la Aaveratsastaja jne. He kolme laulavat täsmällisesti ja kauniisti, ja voisivat minusta yltää vaikka kuinka ylös tosihyvien sävellysten avulla.

9 AAMULLA VARHAIN — MENE IKKUNANI LUOTA (Päivi Paunu)

Suomalaista kansanlaulua puhtaimmillaan, viehättävää ja yksinkertaista. Toisella puolella Joan Baezin mukana kuuluisaksi tullut »Go Away From My Window», hiukan tasaisemmin rytmitettynä. Päivi on suloinen tyttö ja laulaa minusta hyvin.

7 009 — TYTÖT JA POJAT (Aila Heikkilä)

Nolla nolla riittäisi ensimmäisen kappaleen nimeksi: heikkoa agenttihöpötystä. Tytöt ja pojat sen sijaan on ihan hauska kansanlaulujäljitelmä. Kakkospuolen ja Jukka Kuoppamäen kerrankin hyvien sanojen johdosta kaikki pisteet.

6 REGINA RENTO — PUMMI (Juha Vainio)

Minä luulen että tämän levyn suosio suurelta osalta perustuu tietynlaiseen valepornouteen. Cornelis Vreeswijk on ilmeisesti vahva persoonallisuus, hänen lauluissaan on omalaatuista ja ärsyttävää sävyä kun hän itse niitä esittää. Minusta Juha V. ei tavoita samoja korkeuksia: hän laulaa jotenkin neutraalisti, ja sitä paitsi ulkomaankieli ei aina luontevasti suomennu. Pummille en antaisi kovin paljon arvoa: siinä ei ole varsinaista yhteiskunnan arvostelua, pummius taitaa olla elämänasenteena melko harvinainen ainakin näin pohjoisessa, ja hilpeys mallia »hip hei, mä pummi oon» vaikuttaa näin vanhan ärtyisen äijän mielestä vähän haetulta.

4 TUHANSIEN TÄHTIEN TANGO — KOHTALON KELLO LYÖ (Unto Satoranta)

Pekka Gronow on kirjoittanut tutkielman suomalaisesta tangosta, ja osoittanut, että tämäkin parjattu ja ilmeisesti myös rakastettu musiikinlaji sisältää tutkimuksen kannalta paljon mielenkiintoista. Mutta rehellisesti sanoen en kyllä kiinnostunut Satorannan esityksistä. Hän ei oikein tunnu hallitsevan ääntään; sen huojunta sotkee säveltarkkuutta, ja vaikka ääni ei ole ruma, se vaikuttaa tasapainottomalta. Sanat, sävelmä ja sovitukset tavalliset ja normaalitasoa.

6 SAANHAN KAIKEN — OIKUKAS ONNI (Rauni Pekkala)

Rauni Pekkalalla on kauniimpi ääni kuin muistin, ja hänen esityksensä ykköspuolella on varsin kiitettävä lajissaan (vaikka laji tuskin lienee nuorison mieleen, se kun on tuollaista imelämpää sorttia).

5 SYDÄMESI TAHDON — HYVÄ HERRA — MINUN SALLIKAA (Dario Campeotto)

Campeotolla lienee oma kannattajakunta. Minulla ei hänen esityksistään ole sen enempää sanottavaa kuin Wiklundin »Talven ruusuistakaan». Kiinnitin kuitenkin huomiota Saukin sanoitukseen kakkospuolella, sillä se oli ammattimiehen eleganttia työtä.

6 RAKKAUTENI — KAIKKENI ANNOIN (Hannele Laaksonen)

Huolimatta iskelmäkilpailun voitostaan Hannele Laaksosella on vielä pitkä tie edessään jos hän pyrkii iskelmälaulun kotimaiselle ylätasangolle: ainakaan kakkosmelodia ei sovi hänen äänelleen; hänellä on vaikeuksia sekä äänen huojunnan että hengityksen suhteen. Kakkosmelodian sanat ovat aika hyvin tehdyt. Vaikka sen itse sanonkin.

9 PLEASE, DON'T GO — DAYS, NIGHTS (Jormas)

Kuulin luultavasti ensimmäisen kerran tämän kiitetyn suomalaisyhtyeen laulua. »Days, Nights» mielytti minua aika paljon keveytensä ja sävelmänsä liikkuvuuden takia. Kyllä Jormas ilmeisen hyvä yhtye onkin, ja sillä on ilmeisen suuret mahdollisuudet tehdä musiikkia joka ei ihan kokonaan uppoa rautalangan valtamereen.

6 HEIKKO KOHTA — HUOLIMATON RAKKAUS (Ann-Christine)
8 CARELESS LOVE — WHAT A FEELING (Ann Christine)

Kaksoislevy: samat kappaleet suomeksi ja englanniksi. Ann-Christine laulaa englanninkielellä selvästi vapautuneemmin; uskoisin sen johtuvan siitä että esikuvia on enemmän Amerikan puolella kuin kotimaassa (tarkoitan sitä, että tämäntyylinen musiikki on luontevasti amerikkalaista, siellä kehittynyttä ja tietyn tyylinsä saavuttanutta; meillä se on tuontitavaraa eikä vielä oikein istu kalevalaisessa leikkauksessaan). Ann-Christine ei muuten ole mitenkään huono laulaja!

7 I CAN'T LET GO — RUNNING THROUGH THE NIGHT (The Hollies)

Muutamat poikkeukselliset sointukulut antavat kappaleelle tietyn mahtipontisen viehättävyyden. Mutta eikö Renegades saakin enemmän irti esimerkiksi sellaisesta keinosta kuin saman sävelen säestyksettömästä jumputuksesta (Cadillac!). Kati protestoi seiskaa vastaan ja kannatti kahdeksikkoa.

5 LA-LA-LA LIES — I JUST WANT TO MAKE LOVE TO YOU (Lee Kings)

Minä jäin hyytävän kylmäksi Leekuninkaiden esityksille. Osaavat kuulemma parempaakin. Yksitoikkoista, yhdentekevää massatuotantoa. Kati taas protestoi, halusi kuutosta.

8 SHOULD I — I'LL NEVER QUITE GET OVER YOU (Hep Stars)

Konstit ovat entiset ja niitä käytetään rutkalti: liukumisia, lirutuksia, falsettia, eikä ihan taidotta. Kakkosen alussa on hurjia modulaatioita (eli sävellajin vaihdoksia) jotka saivat modernistin myrkkyhampaat toimimaan: poikkeuksellinen kappale, rupesin oikein ihastumaan siihen. Kerrankin Kati oli tyytyväinen numeroon.

5 CRYING TIME — WHEN MY DREAMBOAT COMES HOME (Ray Charles)

Vaimo kulki ohi ja kysyi parodioiko Charles vai oliko hän tosissaan?

...helpommin kameli livahtaa neulansilmän läpi kuin nuori laulajanalku maineeseen. Mutta Cilla Blackin kohdalla tuo neulansilmä oli kaiketi tavallista isompi.

Ymmärrän kysymyksen: olen allerginen amerikkalaisille sweet-sävyille ja enkelikuorojen poikasillekin.

7 SUNDAY AND ME — THROUGH THIS DOORWAY (Jay & The Americans)

Iso koneisto on useimmiten tarpeen tekemään komeita ja loisteliaita vaikutuksia. Lajissaan hieno esitys, joka kuitenkin toi mieleen ajatuksen, kuinka kauniilta kuulostaisikaan hyvän laulajan yksinkertainen esitys kokonaan ilman säestystä. Kun PeeWee Russell, vanha mies, improvisoi Messuhallissa hiljaakin hiljemmin yksinäisellä klarinetillaan, koko kiehuva sali hiljeni hetkeksi.

9 YOU'VE COME BACK — IT AIN'T NECESSARILY SO (P. J. Proby)

Kun kuulin kakkospuolen ensi kerran Levyraadissa, en tuntenut musiikkia Gershwiniksi, ja luulin kieltä Kikuju-murteeksi. P. J. Proby tekee kappaleen todella toisin, ja soitintausta on minun makuuni tarpeeksi monimutkainen rytmiltään. Olisi mielenkiintoista mennä vielä askel tähän suuntaan; myyntiä se ehkä ei lisäisi, mutta modernina musiikkina sillä voisi olla merkityksensä. Kati vaan ei voi käsittää.

8 CAN YOU PLEASE CRAWL OUT YOUR WINDOW? — HIGHWAY 61 REVISITED (Bob Dylan)

Itse asiassahan Dylan ei laula, hänen melodiansa eivät yleensä ole mitenkään ihmeellisiä, eivätkä sovituksetkaan murra uusia uria. Ankin mielestä Dylan on ensi sijassa runoilija, kulttuurihenkilö, tietyn kulttuurin kukkanen. Minä ajattelen tästä samoin, ja luulen Dylania aika merkittäväksi taiteilijaksi. Mutta jotenkin tämä levy pääsi menemään korvasta sisään ja toisesta ulos. Pisteet periaatteen vuoksi.

6 THESE BOOTS ARE MADE FOR WALKIN' — THE CITY NEVER SLEEPS AT NIGHT (Nancy Sinatra)

Kovansävyistä musiikkia niin suloisille nuoren naisen kasvoille kuin levyn kannessa näytetään. Ratsastaako Nancy S. suvun maineella vaiko omilla hevosillaan, se ei tästä levystä täysin käy ilmi.

9 WHAT NOW MY LOVE — I LOOK FOR YOU (Sonny & Cher)

Sonny Bonon sovitukset ovat mielestäni todella vaikuttavia. Täytyy tunnustaa, että kuuntelen Sonnyn ja Cherin levyjä useinkin juuri taustojen takia. Niissä on sellaista megalomaniaa, mahtavia soitinkokoonpano-

● **sivu 79, ole hyvä!**

HUIPPULUOKAN LEVYSOITIN HITMAKER
ainutlaatuisen halvalla suoraan maahantuojalta

BEST SELLER

59:80
tai osamaksulla 10:—/kk
Ilmainen levykokoelma

Tunnetun englantilaisen tehtaan laatutuotteita. Tasainen käynti. 4 nopeutta. Tasapainoitettu äänivarsi. Kahden safiirin äänirasia. **8 päivän palautusoikeus.** Hinta käteisellä 59:80, osamaksulla 16:82+rahti vastaanotettaessa ja 10:—/kk 5 kuukauden aikana. Levysoittimen tilaajalle annamme erikoisvalikoimastamme **4 ilmaista levyä.** Valikoiman suhteen voitte esittää tilauslipukkeessa olevat toivomukset. (Merkitkää × asianomaiseen ruutuun.) Huom. **Verkkokäyttöinen.** Jos haluatte paristosoittimen pyytäkää esittely meiltä.

OY BESTSELLER AB Luotsikatu 9 Helsinki 16
Tilaan täten ilmoituksessanne mainittuun hintaan HIT-MAKER levysoittimen.
postiennakolla käteisellä ☐ osamaksulla ☐
Levysoittimen tilatessani saan 4 ilmaista levyä, joiden toivon olevan

Kotim. iskelmiä ☐ Nimi .....
Ulkom. iskelmiä ☐ Osoite .....
..... Ikä .....

S 4/66

KATKERAT,
sivulta 57:

Yritin saada häntä luopumaan siitä, mutta se oli turhaa. Sain tyytyä siihen, että hän oli narkomani. Kesän tullessa lähdimme pieneen rantakaupunkiin. Olin jo puoli vuotta kulkenut beatnikkinä. Rakastin elämää. Sitten koitti päivä, jolloin minä ja veljeni täytimme seitsemäntoista. Vietimme hipat ja meitä oli kaksikymmentä. Bill oli aina ollut kova perääni. Bill oli juovuksissa ja tuli minun ja Charlien luo alkaen laukoa loukkauksiaan. Charlie raivostui silmittömästi ja syöksyi Billin kimppuun. He tappelivat aikansa ja sitten huomasin, kun ... kun Bill hitaasti veti puukon vyöstään. En ehtinyt tajuta mitään. Kuulin hätähuudon, jonka oma ääneni huusi.

— Kuin unessa näin Billin hyökkäävän; veitsen välähtävän; lopuksi Chrisin maassa, verisin, tuskan rienaamin kasvoin. Hän oli viime hetkessä syöksynyt Charlien ja Billin väliin pelastaen Charlien hengen oman henkensä uhalla.

Corina vapisi kauttaaltaan; kertominen tuotti tuskaa, mutta hän jatkoi urhoollisesti.

— Charlie ei kestänyt, vaan hän sai shokin ja oli vaikeasti taltutettavissa. Ambulanssissa Chris vielä eli. Hän oli heikko. Olin hänen lähellään koko ajan; itkin. Chrisin viimeinen pyyntö Charlielle oli, että tämä pitäisi huolen minusta. Tapahtuman jälkeen tiesin, etten voinut mennä kotiin. Olin veljeni hautajaisissa ja sieltä lähdin Charlien kanssa ja Cathy teki oman päätöksensä. Hän tuli mukaamme. Nyt jäivät vanhempamme yksin. He eivät koskaan etsineet meitä. Lähetimme silloin tällöin kortin, että olimme elossa. Veljeni kuolema; ei edes se koskenut heihin. Kuinka sellaisia vanhempia voi rakastaa? Elämämme alkoi sujua. Sitten alkoi muuttua. Charlie muuttui. Hän tuli kalpeammaksi; kärsineen näköiseksi. Meillä ei ollut rahaa. Hän ei saanut lisää saastaista myrkkyä. Kärsin itsekin hänen puolestaan. Sitten alkoivat tuskat. Istuin yöt ja päivät hänen luonaan. Ei kestänyt kauan, kun hänen voimansa loppuivat. Hän ei kestänyt enää tuskia. Näimme molemmat hänen kuolinkamppailunsa. Tuntui kuin olisin kuollut Charlien mukana. Joskus toivon, että olisin kuollut. Cathyn takia kestin. Nyt olemme täällä Ruotsissa. Mutta mitä hyödytti matkustaa pois sieltä. Peter, pyydän sinua jättämään tuon myrkyn. En halua, että saat samanlaisen kohtalon. Minusta tuntuu, että olen löytänyt sinussa sen, mitä menetin, menettäessäni veljeni ja Charlien.

Corina katsoi Peteriä kyyneltensä lävitse ja hitaasti, hyvin hitaasti hän puhkesi hymyyn.

— Rakas pikku Corina, meillä on molemmilla edessä suuri kamppailu tulevaisuudesta. Yritetään yhdessä tulevaisuuteen; voittaa entinen; unohtaa se. Pystytkö siihen, Corina?

Corina nyökkäsi ja kuivasi kyyneleensä.

TANGOA - TANGOA - TANGOA

Tango Tampereen tytön kanssa - Kuunsillan lumous
MARTTI GARAM Decca SD 5665

Salaiset toiveet - Tango Sinikalle
TAISTO TAMMI Decca SD 5664

Tallinnan laulu - Erottamattomat
ESKO RAHKONEN Philips 340 731 PF

JOKAISELLE JOTAKIN

Pispalan poikia ollaan - Oli Pispalanmäellä tölli
TAPIO RAUTAVAARA Philips 340 732 PF

Kuti-kuti-kut - Marin kanssa soutelemassa
ESA PAKARINEN Fontana 269 902 TF

NASTAA NYKYNUORILLE

Michelle - Jos näin on (Let's Hang On)
KIVIKASVOT Philips 340 733 PF

Protesti - Pikkukaupunki
FOLK-FREDI Philips 340 736 PF

Tyttö (Girl) - Pieni koe
KAI HYTTINEN Philips 340 734 PF

En minäkään kerro kuinka jouduin naimisiin - Enempää en kerro
SIRKKA KEISKI Decca SD 5666

Olen vain pieni teinityttö - Toivoton tilanne
TUULA MATTILA Philips 340 735 PF

Tukkumyyjä: Musiikki Rezer

OPINTOLAINA YHDYSPANKISTA

Tarmokkaalla opiskelulla pääsette ammattiin ja turvattuun asemaan. **Yhdyspankki auttaa Teitä** opintojen rahoituksessa. Se myöntää **opintolainoja** sekä ammattikouluissa ja opistoissa että korkeakouluissa opiskeleville.

SÄÄSTÖLAINA YHDYSPANKISTA

Yhdyspankki tukee Teitä myöhemminkin tavoitteidenne saavuttamisessa. Kun **säästätte puolet** tavoitteestanne Yhdyspankin **säästölainatilille,** saatte **toisen puolen lainaksi. Lainaa saa mihin tarkoitukseen tahansa,** jopa **ilman vakuutta!**

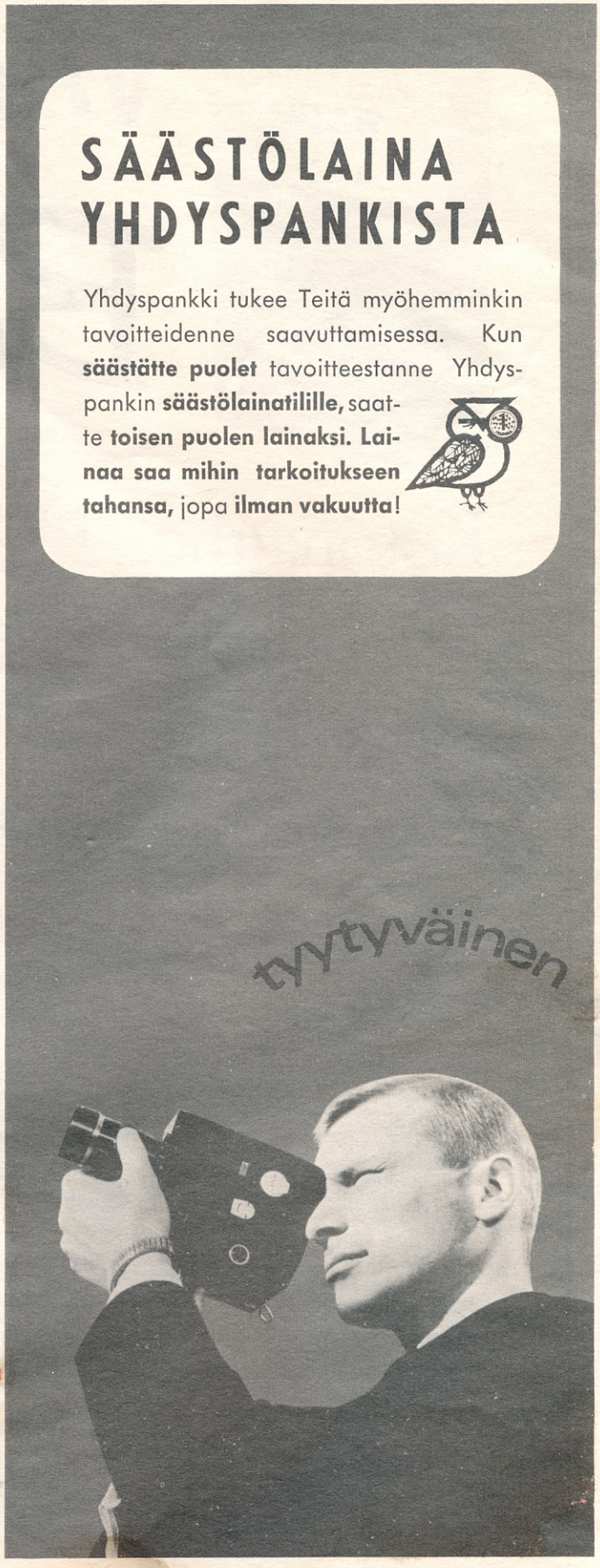

Tuloksiin nyt ja myöhemmin

YHDYSPANKKI

meidän pankki

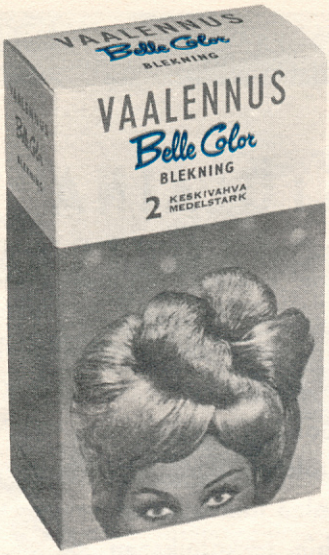

VAALENNUS

Belle Color

Kotonanne... helppo - aina varma

Belle Color vaalennus on varma, helppo ja hellävarainen. Poistaa vanhan värin ja antaa hiuksillenne kokonaan uutta vaaleutta, vaaleaa kultaa, platinaa . . .

Valitkaa Belle Color vaalennus — mieto, keskivahva tai vahva. Onnistuminen on aina varma.

Tutustukaa värikarttaan kemikalikauppiaanne luona. Teidän on helppo valita hiuksiinne sopiva vaalennus, joka kaunistaa.

ranskattarien eniten käyttämä

Laboratoires ROJA, Paris
OY TAM-KOS AB, Helsinki

JYRKI HÄMÄLÄINEN TAPAA ENSI KUUSSA NANCY SINATRAN!!!

ARVOSTELUMME, sivulta 75:

ja, uhoa, että ne tuovat mieleen Monteverdin huikeat oopperaorkesterit aivan 1600-luvun alusta cembalo-, luuttu- ja bassoluuttu- eli teorbimasoineen. Jotenkin itsetarkoituksellisia nämä sovitukset ehkä joskus ovat — semminkin kun melodiat harvoin sisältävät mitään sen kummempaa; tietynlainen toiston vaara Sonnya varmasti uhkaa.

7 NYGAMMAL VALS — HEJ SYSTAR, HEJ BRÖDER (S. Thuresson & Ulla Hallin)

Ruotsin Eurovisiosävelmän kuulin vasta nyt, levyä soittaessani (olen niin kurkkua myöten täynnä koko visio-ideologiaa, että suljin tv:n huolellisesti ennenkuin kilpailut täällä tai ulkona alkoivat). Se ei ole huono; minua huvitti se, että pääsin rytmiin mukaan vasta erinäisten tahtien jälkeen. Basso horjuu 2/2- ja 3/4-tahtilajien välillä, ja kaksijakoisesti ajatellen kappaleen rytmiikka on vallan omalaatuinen.

8 THE BALLAD OF THE GREEN BERETS — LETTER FROM VIETNAM (Barry Sadler.)

Staff Sergeant Barry Sadler, U.S. Army Special Forces laulaa yksinkertaisesti ja tehokkaasti ajankohtaisesta aiheesta. Ensimmäinen kuulemani levy jossa Vietnamin sodan mielettömyydestä ei puhuta mitään, päin vastoin: kerrotaan hopeasiivistä jotka tuovat Amerikan parhaita poikia tavoittelemaan erikoisjoukkojen kunniakasta vihreätä barettia, jne. Ajatus ja fraasit ovat melkolailla pinnassa, ennemminkin sodan puolesta kuin sitä vastaan, ja ne surettavat minua henkilökohtaisesti. Mutta musiikki on hyvää ja miellyttävää; musiikista kaikki pisteeni, ei tarkoituksesta.

9 MERCI CHÉRIE — DAS IST NICHT GUT FÜR MICH (Udo Jürgens)

Euroviisu -66, ensimmäistä kertaa kuultuna. Jürgens hallitsee hyvin laajan äänialan, hänen äänensä on taipuisa ja hän laulaa puhtaasti. Laulut eivät mullista maailmaa, ne seuraavat yksinkertaisimpia kaavoja, mutta esitys ja täyteläisen näyttävä tausta ovat korkeata luokkaa lajissaan. Levy on muuten ensimmäinen kohtaamani stereo-single; stereo päästää tietysti komean orkesteriosuuden paremmin oikeuksiinsa.

8 SECOND HAND ROSE — THE KIND OF MAN A WOMAN NEEDS (Barbra Streisand)

Amerikkalaista perinnettä (Arlen, Porter jne jne) varsin hyvänä pakkauksena. Streisand on taitava; monet hänen fraaseistaan tuovat mieleen — yllättävää kyllä — Ellan.

5 WORDS AIN'T ENOUGH — WHO CARES ABOUT ME (The Lollipops)

Nyt minä menin ulalle; minusta melkein tuntuu siltä, että Lollipopsien suosio pääasiassa johtuu heidän ihmelapsiudestaan. Jotenkin joutava levy.

9 INSIDE-LOOKING OUT — OUTCAST (The Animals)

Kaikesta karjunnasta huolimatta: tyylin suvereenia hallintaa, kuten hienosti sanotaan. Inside edustaa eräänlaista äärimmäisyyssuuntaa, jolla näyttäisi olevan mahdollisuuksia kehittyä vaikka kuinka pitkälle. Ja mitä pitemmälle se menee, sen korkeampi voisi myös olla sen taiteellinen taso.

10 AS TEARS GO BY — 19TH NERVOUS BREAKDOWN (The Rolling Stones)

Hauras, huokoinen soolulaulu, ja sitä vastaan erinomaisen korkeatasoinen soitintausta, kitaroita, jousia, polyfoniaa. Vaikuttavaa, vaikuttavaa kaikessa rosoisuudessaan. Verrattuna toisiin versioihin (esimerkiksi Anneli Sarin) kappale saa aivan uuden valaistuksen ja hohdon. Kaikki pisteet kuuluvat ykköspuolelle.

7 NORWEGIAN WOOD — A BEGINNING FROM AN END (Jan & Dean)

Beatles-kopioiden vaarallista sarjaa. Selvästi hengettömämpi kuin alkuperäinen. Beatlet käyttävät mm. intialaista klassillista sitra-soitinta, se puuttuu nyt, ja tappio on korvattu jotenkin tyydyttävästi paksuntamalla säestystä, käyttämällä huuliharppuja, nopeuttamalla rytmiä.

6 SHAPES OF THINGS — YOU'RE A BETTER MAN THAN I (Yardbirds)

Positiivista: ykköspuolen viisi ensimmäistä sekuntia, sekä bassokitaran liikkuvuus.

6 A TIME TO LOVE, A TIME TO CRY — GO AWAY FROM MY WORLD (Cecilia Stam)

Teennäisen tuntuista laulelua, ei rahtuakaan omaa sävyä.

He eivät kynnä, kylvä, eivätkä korjaa satoa, vaikka kuvaaja on saanutkin heidät laitumelle: — Ian McLagan — Ronnie Lane — Steve Marriott ja Kenny Jones (nimet lueteltu tietenkin vasemmalta oikealle). Yhtye on Englannin kärkinimiä — The Small Faces!

7 TWILIGHT TIME — SUURKAUPUNGIN VARJOT (Seija Simola)

Levy kielii hyvästä yrityksestä, vaikka aika onkin naispuolisia levylaulajia vastaan. Levy on Seija Simolan ensimmäinen — ja huonompikin olisi voitu tehdä. Levyn ajoitus on myöhässä, sillä ns. twilight-time-suosio on jo ollut laskussa pitemmän aikaa. Jos levy olisi tehty vuosi sitten, olisi menestys ollut luultavasti täysosuma — kaupallisesti ajatellen. Levyn toisella poskella (b-puoli) on selvä sovitusvirhe: Seija Simola laulaa: »... taas seison luona ikkunan...», mutta tarkkaavainen kuuntelija kuulee: »... taas seison luona i t k u n a n...». Vika ei ole laulajan ääntämisessä vaan huolimattomassa rumpusovituksessa, joka ei ole kautta linjan huippuluokkaa!

7 WALKING DOWN THE STREET — THIRTEEN WOMEN (The Renegades)

Pisteet kaikesta siitä, mikä ei ole ihan tavallista kakkospuolella.

6 I DON'T MIND' I GOT MINE — ANY DAY (Jim Pembroke, The Pems)

Minua miellyttivät muutamat kellonsoiton mieleen tuovat kitarasoolot. Ei paljon muu.

5 MIRROR, MIRROR — SHE DON'T CARE (Pinkerton's 'Assort', Colours)

Yhdentekevää, yhdentekevää.

...TOIVOMME NIIN????

suosikki

● ei kieltoja... ei rajoituksia ●

Toimitus ja konttori
Salomonkatu 17 B, Helsinki
päätoimittaja 644 992
sihteeri 644 992 — 640 756
taiteilija 648 044
valokuvaaja 626 697
toimitusjohtaja 646 441
kirjapaino 40 200, Tampere
konttori 646 477
kassa 640 669
ilmoitukset 646 353
asiamiesasiat 640 756

tilaukset ja osoitteenmuutokset 646 477

osoitteenmuutokset tehtävä kaksi viikkoa ennen seuraavan numeron ilmestymistä

Postiosoite
lokero 10 116, Helsinki 10

Toimitus vastaanottaa
vain ne valokuvat ja kirjoitukset joiden aiheista on ennakolta sovittu päätoimittajan kanssa

Ilmoitukset
Kustannuskeidas Oy:n Ilmoituskonttori, Ludviginkatu 3—5 A 27 Helsinki

Pankit
PYP/Helsinki, Hakaniemi
KOP/Helsinki, Eerikinkatu

Postisiirto
n:o 61 605

Tilaushinta vuonna 1966
toukokuusta vuoden loppuun 12:00 mk
force majeure-varauksin

Kustantaja
Kustannuskeidas Oy

Kirjapaino
Uusi Kivipaino Oy, Epilä

Yhdysmiehemme kirjapainossa
Mauno Janhunen

Suosikki ilmestyy
kuukauden alussa

Kansi
Olavi Kaskisuo

suosikki

• HUHTIKUU / 4 / 1966 •
• IRTONUMERO 1:70 MK •

Puren ellet OSTA!

Sano jo JOTAIN!